

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2019/1154 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind un plan multianual de refacere a stocurilor de pește-spadă din Marea Mediterană și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului și a Regulamentului (UE) 2017/2107 al Parlamentului European și al Consiliului** 1
- ★ **Regulamentul (UE) 2019/1155 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize)** 25
- ★ **Regulamentul (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind facilitarea distribuției transfrontaliere a organismelor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) nr. 1286/2014⁽¹⁾** 55
- ★ **Regulamentul (UE) 2019/1157 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație⁽¹⁾** 67

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului** 79
- ★ **Directiva (UE) 2019/1159 a Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Directivei 2008/106/CE privind nivelul minim de formare a navigatorilor și de abrogare a Directivei 2005/45/CE privind recunoașterea reciprocă a brevetelor navigatorilor eliberate de statele membre⁽¹⁾** 94

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

- ★ **Directiva (UE) 2019/1160 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2011/61/UE în ceea ce privește distribuția transfrontalieră a organismelor de plasament colectiv ⁽¹⁾ 106**
 - ★ **Directiva (UE) 2019/1161 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Directivei 2009/33/CE privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic ⁽¹⁾ 116**
-

II *Acte fără caracter legislativ*

ACORDURI INSTITUȚIONALE

- ★ **Declarație comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei 131**

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2019/1154 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 20 iunie 2019

privind un plan multianual de refacere a stocurilor de pește-spadă din Marea Mediterană și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului și a Regulamentului (UE) 2017/2107 al Parlamentului European și al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Obiectivul politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), astfel cum este stabilit în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, este de a asigura o exploatare a resurselor biologice marine care să garanteze condiții economice, sociale și de mediu durabile.
- (2) Uniunea este parte la Convenția Internațională pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic (denumită în continuare „Convenția ICCAT”).
- (3) La reuniunea anuală a Comisiei Internaționale pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic („ICCAT”) din 2016 de la Vilamoura, Portugalia, părțile contractante la ICCAT și părțile, entitățile sau entitățile de pescuit necontractante cooperante au recunoscut necesitatea de a aborda situația alarmantă a peștelui-spadă (*Xiphias gladius*) din Marea Mediterană (denumit în continuare „peștele-spadă din Marea Mediterană”), care a fost pescuit în exces în ultimii 30 de ani. În acest scop, inclusiv pentru evitarea epuizării stocului, și după analizarea avizelor științifice ale Comitetului permanent pentru cercetare și statistică (SCRS), ICCAT a adoptat Recomandarea 16-05 de instituire a unui plan multianual de refacere a stocului de pește-spadă din Marea Mediterană (denumit în continuare „planul de refacere al ICCAT”). Având în vedere că biologia actuală, structura și dinamica populației stocului de pește-spadă din Marea Mediterană nu permite atingerea unor niveluri ale biomasei capabile să asigure producția maximă durabilă (MSY) pe termen scurt, chiar dacă ar fi adoptate măsuri drastice și urgente de gestionare cum ar fi încetarea totală a activității de pescuit, planul de refacere al ICCAT acoperă perioada 2017-2031. Recomandarea 16-05 a ICCAT a intrat în vigoare la 12 iunie 2017 și este obligatorie pentru Uniune.

⁽¹⁾ JO C 440, 6.12.2018, p. 174.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 4 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 6 iunie 2019.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

- (4) Uniunea a informat în decembrie 2016 Secretariatul ICCAT, printr-o scrisoare, că anumite măsuri stabilite în Recomandarea 16-05 a ICCAT urmau să intre în vigoare în Uniune în ianuarie 2017, în special cele privind perioada de interdicție de la 1 ianuarie la 31 martie și alocarea cotelor pentru pescuitul de pește-spadă din Marea Mediterană. Toate celelalte măsuri stabilite în Recomandarea 16-05 a ICCAT, împreună cu câteva dintre măsurile deja implementate, ar trebui incluse în planul de refacere stabilit în prezentul regulament.
- (5) În conformitate cu articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, poziția Uniunii în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului trebuie să se bazeze pe cele mai bune avize științifice disponibile, pentru a garanta că gestionarea resurselor piscicole se face în conformitate cu obiectivele PCP, în special cu obiectivul de refacere progresivă și de menținere a populațiilor de stocuri de pește peste nivelurile de biomasă care pot asigura producția maximă durabilă, chiar dacă în acest caz special data până la care respectivul obiectiv trebuie îndeplinit este 2031, cu obiectivul de a oferi condiții pentru un pescuit viabil și competitiv din perspectivă economică și pentru industria de prelucrare și activitățile desfășurate pe uscat legate de pescuit. În același timp, se ține cont de articolul 28 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, care prevede faptul că trebuie promovate condiții de concurență echitabile pentru operatorii din Uniune față de operatorii din țări terțe.
- (6) Planul de refacere al ICCAT ia în considerare specificitățile diverselor tipuri de unelte de pescuit și tehnici de pescuit. În contextul punerii în aplicare a planului de refacere al ICCAT, Uniunea și statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a promova activitățile de pescuit costier și cercetarea referitoare la uneltele și tehnicile de pescuit selective și care au impact redus asupra mediului, în scopul de a reduce capturile accidentale de specii vulnerabile, inclusiv uneltele și tehnicile utilizate în cadrul pescuitului tradițional și artizanal, și utilizarea lor pentru a contribui la asigurarea unui nivel echitabil de trai pentru economiile locale.
- (7) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 introduce noțiunea de dimensiuni minime de referință pentru conservare. Pentru a asigura consecvența, ar trebui ca noțiunea de dimensiuni minime definită de ICCAT să fie implementată în dreptul Uniunii ca dimensiuni minime de referință pentru conservare.
- (8) În conformitate cu Recomandarea 16-05 a ICCAT, capturile de pește-spadă din Marea Mediterană având o dimensiune inferioară dimensiunii minime de referință pentru conservare trebuie să fie aruncate înapoi în mare. Același lucru se aplică capturilor de pește-spadă din Marea Mediterană care depășesc limitele capturilor accidentale stabilite de statele membre în cadrul planurilor lor anuale de pescuit. În scopul respectării de către Uniune a obligațiilor internaționale care îi revin în temeiul ICCAT, articolul 5a din Regulamentul delegat (UE) 2015/98 al Comisiei ⁽⁴⁾ prevede derogări de la obligația de debarcare a peștelui-spadă din Marea Mediterană în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. Regulamentul delegat (UE) 2015/98 pune în aplicare anumite dispoziții ale Recomandării 16-05 a ICCAT și stabilește în sarcina navelor care depășesc cota alocată lor sau nivelul lor maxim autorizat de capturi accidentale obligația de a arunca înapoi în mare peștele-spadă din Marea Mediterană. Domeniul de aplicare al respectivului regulament delegat include navele implicate în pescuitul de agrement.
- (9) Ținând seama de faptul că planul de refacere stabilit în prezentul regulament va pune în aplicare Recomandarea 16-05 a ICCAT, dispozițiile din Regulamentul (UE) 2017/2107 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ cu privire la peștele-spadă din Marea Mediterană ar trebui să fie eliminate.
- (10) Activitățile de pescuit care utilizează setci în derivă au cunoscut în trecut o creștere rapidă a efortului de pescuit și înregistrează o lipsă de selectivitate. Expansiunea necontrolată a activităților respective a prezentat un risc grav pentru speciile țintă și utilizarea lor a fost interzisă pentru captura de pești mari migratori, inclusiv de pește-spadă, prin Regulamentul (CE) nr. 1239/98 al Consiliului ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/98 al Comisiei din 18 noiembrie 2014 privind punerea în aplicare a obligațiilor internaționale ale Uniunii, astfel cum sunt menționate la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, în cadrul Convenției internaționale pentru conservarea tonului din Oceanul Atlantic și al Convenției privind viitoarea cooperare multilaterală pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Vest (JO L 16, 23.1.2015, p. 23).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2017/2107 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2017 de stabilire a măsurilor de gestionare, conservare și control aplicabile în zona Convenției Comisiei Internaționale pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT) și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1936/2001, (CE) nr. 1984/2003 și (CE) nr. 520/2007 ale Consiliului (JO L 315, 30.11.2017, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 1239/98 al Consiliului din 8 iunie 1998 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 894/97 privind instituirea anumitor măsuri tehnice pentru conservarea rezervelor de pește (JO L 171, 17.6.1998, p. 1).

- (11) Pentru a asigura conformitatea cu PCP, au fost adoptate acte legislative ale Uniunii în vederea stabilirii unui sistem de control, inspecție și asigurare a respectării normelor, care include combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN). În special, Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului ⁽⁷⁾ instituie un sistem al Uniunii de control, inspecție și asigurare a respectării normelor, bazat pe o abordare globală și integrată, astfel încât să se garanteze respectarea tuturor normelor PCP. Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011 al Comisiei ⁽⁸⁾ stabilește norme detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009. Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului ⁽⁹⁾ instituie un sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN. Aceste regulamente cuprind deja dispoziții care vizează o serie de măsuri prevăzute în Recomandarea 16-05 a ICCAT. Prin urmare, nu este necesar ca dispozițiile respective să fie incluse în prezentul regulament.
- (12) În acordurile de navlosire a navelor de pescuit, relațiile dintre proprietar, navlositor și statul de pavilion sunt adesea neclare. Unii operatori care desfășoară activități INN se sustrag controalelor abuzând de respectivele acorduri. Navlosirea este interzisă de Regulamentul (UE) 2016/1627 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾ în contextul pescuitului de ton roșu. Este oportun, ca măsură preventivă să se protejeze un stoc în recuperare și, din motive de coerență cu legislația Uniunii, să se adopte o interdicție similară în planul de refacere stabilit în prezentul regulament.
- (13) Legislația Uniunii ar trebui să implementeze recomandările ICCAT pentru a garanta condiții egale pentru pescarii din Uniune și cei din țări terțe și a permite acceptarea normelor de către toate părțile.
- (14) În vederea punerii în aplicare rapide în dreptul Uniunii a viitoarelor recomandări ale ICCAT, care modifică sau completează planul de refacere al ICCAT, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor la prezentul regulament și a anumitor dispoziții din prezentul regulament referitoare la termenele pentru raportarea informațiilor, perioadele de interdicție, dimensiunea minimă de referință pentru conservare, nivelurile de toleranță pentru capturile accidentale, caracteristicile tehnice ale uneltelor de pescuit, procentajul de utilizare a cotei, în vederea informării Comisiei, cât și la informațiile cu privire la navele de captură. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹¹⁾. În special, pentru a se asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (15) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește formatul pentru rapoartele anuale privind punerea în aplicare a prezentului regulament prezentate de către statele membre. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾.
- (16) Actele delegate și actele de punere în aplicare prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere punerii în aplicare a viitoarelor recomandări ale ICCAT în dreptul Uniunii prin intermediul procedurii legislative ordinare.

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem de control al Uniunii pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO L 343, 22.12.2009, p. 1).

⁽⁸⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011 al Comisiei din 8 aprilie 2011 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 224/2009 al Consiliului de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului (JO L 112, 30.4.2011, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 (JO L 286, 29.10.2008, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2016/1627 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind un plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 302/2009 al (JO L 252, 16.9.2016, p. 1).

⁽¹¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (17) Anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului ⁽¹³⁾ permite lansarea sau deținerea unui număr maxim de 3 500 de cârlige la bordul navelor care vizează pește-spadă, în timp ce Recomandarea 16-05 a ICCAT prevede un număr maxim de 2 500 de cârlige. Pentru a aplica corect respectiva recomandare în dreptul Uniunii, este necesar să se modifice Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 în consecință.
- (18) Secțiunea 2 din capitolul III din Regulamentul (UE) 2017/2107 stabilește anumite măsuri tehnice și de control cu privire la pește-spadă din Marea Mediterană. Măsurile stabilite în Recomandarea 16-05 a ICCAT, care sunt implementate în dreptul Uniunii prin prezentul regulament, sunt mai restrictive sau mai precise pentru a permite refacerea stocului. Secțiunea 2 din capitolul III din Regulamentul (UE) 2017/2107 ar trebui, prin urmare, să fie eliminată și înlocuită cu măsurile relevante prevăzute în prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește normele generale pentru punerea în aplicare, de către Uniune, a unui plan multianual de refacere a stocurilor de pește-spadă (*Xiphias gladius*) din Marea Mediterană (denumit în continuare „pește-spadă din Marea Mediterană”) adoptat de ICCAT, începând cu 2017 și continuând până în 2031.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică:

- (a) navelor de pescuit ale Uniunii și navelor Uniunii implicate în activități de pescuit recreativ și care:
- (i) capturează pește-spadă din Marea Mediterană; sau
 - (ii) transbordează sau transportă la bord, inclusiv în afara zonei Convenției ICCAT, pește-spadă din Marea Mediterană;
- (b) navelor de pescuit ale țărilor terțe și navelor țărilor terțe care practică pescuitul recreativ, care operează în apele Uniunii și care capturează pește-spadă din Marea Mediterană;
- (c) navelor din țări terțe care sunt inspectate în porturi din statele membre și care au la bord pește-spadă din Marea Mediterană sau produse din pește provenite de la pește-spadă din Marea Mediterană care nu au fost debarcate sau transbordate anterior în porturi.

Articolul 3

Obiectiv

Prin derogare de la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, obiectivul prezentului regulament este atingerea unei biomase de pește-spadă din Marea Mediterană corespunzătoare producției maxime durabile până în 2031, cu o probabilitate de cel puțin 60 % de atingere a obiectivului menționat.

Articolul 4

Raportul cu alte acte legislative ale Uniunii

Prezentul regulament se aplică în completarea următoarelor regulamente sau, în cazul în care aceste regulamente prevăd astfel, cu titlu de derogare de la acesta:

- (a) Regulamentul (CE) nr. 1224/2009;
- (b) Regulamentul (UE) 2017/2403 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾;
- (c) Regulamentul (UE) 2017/2107.

⁽¹³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1626/94 (JO L 409, 30.12.2006, p. 11).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2017/2403 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 privind gestionarea sustenabilă a flotelor de pescuit externe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1006/2008 al Consiliului (JO L 347, 28.12.2017, p. 81).

*Articolul 5***Definiții**

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „navă de pescuit” înseamnă orice navă echipată pentru exploatarea comercială a resurselor biologice marine;
2. „navă de pescuit a Uniunii” înseamnă o navă de pescuit care arborează pavilionul unui stat membru și care este înmatriculată în Uniune;
3. „zona Convenției ICCAT” înseamnă toate apele Oceanului Atlantic și mările adiacente;
4. „Marea Mediterană” înseamnă apele maritime ale Mării Mediterane la est de meridianul 5°36' longitudine vestică;
5. „PCC” înseamnă părțile contractante la Convenția ICCAT și părțile, entitățile sau entitățile de pescuit necontractante cooperante;
6. „autorizație de pescuit” înseamnă o autorizație eliberată pentru o navă de pescuit a Uniunii care autorizează nava respectivă să desfășoare activități specifice de pescuit pentru o perioadă de timp specificată, într-o anumită zonă sau pentru un anumit tip de pescuit și în anumite condiții;
7. „posibilitate de pescuit” înseamnă un drept legal de a pescui, cuantificat, exprimat în capturi sau efort de pescuit;
8. „stoc” înseamnă o resursă biologică marină existentă într-o anumită zonă de gestionare;
9. „produse pescărești” înseamnă organismele acvatice care rezultă din orice activitate de pescuit sau produsele derivate din acestea;
10. „aruncări înapoi în mare” înseamnă capturile care sunt aruncate înapoi în mare;
11. „pescuit recreativ” înseamnă activități necomerciale de pescuit care exploatează resursele biologice marine în scop recreativ, turistic sau sportiv;
12. „date din sistemul de monitorizare a navelor” înseamnă datele privind identificarea navelor de pescuit, poziția geografică, data, ora, cursul și viteza, transmise de dispozitive de urmărire prin satelit instalate la bordul navelor de pescuit către centrul de monitorizare a pescuitului din statul membru de pavilion;
13. „debarcare” înseamnă descărcarea inițială a oricărei cantități de produse pescărești de la bordul unei nave de pescuit pe uscat;
14. „transbordare” înseamnă descărcarea pe o altă navă a unei părți sau a totalității produselor pescărești aflate la bordul unei nave;
15. „navlosire” înseamnă un acord prin care o navă de pescuit care arborează pavilionul unui stat membru este contractată pentru o perioadă determinată de către un operator fie din alt stat membru, fie dintr-o țară terță, fără schimbarea pavilionului;
16. „paragat” înseamnă o unealtă de pescuit alcătuită dintr-o pară principală pe care se înșiră numeroase cârlige dispuse pe parămele secundare (strune) cu lungimi și distanțări diferite, în funcție de speciile vizate;
17. „cârlig” înseamnă o piesă de sârmă din oțel îndoită și ascuțită;
18. „undiță și fir” înseamnă un fir de pescuit montat pe o tijă utilizată de pescari și înfășurat în jurul unui mecanism rotativ (mulinetă) folosit la înfășurarea firului.

TITLUL II

MĂSURI DE GESTIONARE, MĂSURI TEHNICE DE CONSERVARE ȘI MĂSURI DE CONTROL

CAPITOLUL 1

Măsuri de gestionare*Articolul 6***Efortul de pescuit**

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că efortul de pescuit al navelor de pescuit care îi arborează pavilionul este proporțional cu posibilitățile de pescuit pentru peștele-spadă din Marea Mediterană aflate la dispoziția statului membru respectiv.
- (2) Se interzice reportarea cotelor neutilizate pentru peștele-spadă din Marea Mediterană.

*Articolul 7***Alocarea posibilităților de pescuit**

- (1) În conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, în momentul alocării posibilităților de pescuit de care dispun, statele membre utilizează criterii transparente și obiective, inclusiv criterii de mediu, sociale și economice și, de asemenea, fac eforturi pentru a asigura o distribuție echitabilă a cotelor naționale între diferitele segmente de flotă, ținând seama de pescuitul tradițional și artizanal și pentru a oferi stimulente pentru navele de pescuit din Uniune care utilizează unelte de pescuit selective sau tehnici de pescuit cu impact scăzut asupra mediului.
- (2) Fiecare stat membru adoptă dispoziții privind includerea capturilor accidentale de pește-spadă din Marea Mediterană în cota sa de pește-spadă și informează Comisia în legătură cu acestea în momentul transmiterii planului anual de pescuit în conformitate cu articolul 9. O astfel de dispoziție garantează deducerea din cotă a tuturor peștilor-spadă din Marea Mediterană morți.
- (3) Statele membre depun eforturi pentru a alocă eventualele creșteri ale posibilităților de pescuit care rezultă din punerea în aplicare cu succes a prezentului regulament navelor de pescuit cărora nu li s-au alocat anterior cote pentru pește-spadă din Marea Mediterană și care îndeplinesc criteriile de alocare a posibilităților de pescuit prevăzute la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.

*Articolul 8***Limitări ale capacității**

- (1) Pe întreaga durată a planului de refacere stabilit în prezentul regulament, se aplică o limitare a capacității în funcție de tipul de unealtă de pescuit pentru navele de pescuit. Statele membre limitează, în funcție de tipul de unealtă de pescuit, numărul de nave de pescuit aflate sub pavilionul lor și care sunt autorizate să captureze pește-spadă din Marea Mediterană la numărul mediu anual de nave aflate sub pavilionul lor care au pescuit, păstrat la bord, transbordat, transportat sau debarcat pește-spadă din Marea Mediterană în perioada 2013-2016.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre pot decide să utilizeze numărul de nave de pescuit aflate sub pavilionul lor care au pescuit, păstrat la bord, transbordat, transportat sau debarcat pește-spadă din Marea Mediterană în 2016 în scopul calculării limitării de capacitate, dacă acest număr este mai mic decât numărul mediu anual de nave în perioada 2013-2016. Respectiva limitare a capacității se aplică în funcție de tipul de unealtă în cazul navelor de pescuit.
- (3) Statele membre pot aplica o toleranță de 5 % la limitarea capacității menționată la alineatul (1) pentru anii 2018 și 2019.
- (4) Statele membre informează Comisia până la data de 1 martie a fiecărui an cu privire la măsurile luate pentru a limita numărul de nave de pescuit care arborează pavilionul lor și care sunt autorizate să captureze pește-spadă din Marea Mediterană. Informația respectivă este inclusă în transmiterea planurilor anuale de pescuit în conformitate cu articolul 9.

*Articolul 9***Planurile anuale de pescuit**

- (1) Statele membre transmit Comisiei planurile lor anuale de pescuit până la data de 1 martie a fiecărui an. Aceste planuri anuale de pescuit se trimit în forma stabilită în Orientările ICCAT pentru prezentarea datelor și informațiilor și cuprind informații detaliate privind cota pentru pește-spadă din Marea Mediterană alocată pe tip de unealtă de pescuit, inclusiv cota alocată pentru pescuitul recreativ, acolo unde este relevant, și pentru capturile accidentale.
- (2) Comisia compilează planurile anuale de pescuit menționate la alineatul (1) și le integrează în planul de pescuit al Uniunii. Comisia transmite planul de pescuit al Uniunii Secretariatului ICCAT până la data de 15 martie a fiecărui an.

*CAPITOLUL 2***Măsuri tehnice de conservare**

Secțiunea 1

Sezoane de pescuit*Articolul 10***Perioade de interdicție**

- (1) Este interzisă capturarea, ca specie vizată sau captură accidentală, reținerea la bord, transbordarea sau debarcarea de pește-spadă din Marea Mediterană în perioada de interdicție. Perioada de interdicție este cuprinsă între 1 ianuarie și 31 martie a fiecărui an.

(2) Pentru a proteja peștele-spadă din Marea Mediterană, se aplică o perioadă de interdicție pentru navele cu paragate care vizează ton alb din Marea Mediterană (*Thunnus alalunga*) de la 1 octombrie la 30 noiembrie a fiecărui an.

(3) Statele membre monitorizează eficacitatea perioadelor de interdicție menționate la alineatele (1) și (2) și prezintă Comisiei, în fiecare an, cu cel puțin două luni și 15 zile înainte de reuniunea anuală a ICCAT, toate informațiile relevante privind controalele și inspecțiile adecvate efectuate în anul precedent pentru a asigura conformitatea cu prezentul articol. Comisia transmite aceste informații Secretariatului ICCAT, în fiecare an, cu cel puțin două luni înainte de reuniunea anuală a ICCAT.

Secțiunea 2

Dimensiunea minimă de referință pentru conservare și capturi accidentale

Articolul 11

Dimensiunea minimă de referință pentru conservare pentru peștele-spadă din Marea Mediterană

(1) Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, se interzice capturarea, păstrarea la bord, transbordarea, debarcarea, transportul, stocarea, vinderea sau expunerea, sau oferirea spre vânzare a peștelui-spadă din Marea Mediterană, inclusiv a celor proveniți din pescuitul recreativ:

- (a) cu o lungime mai mică de 100 cm de la mandibulă la furcă (LJFL); sau
- (b) cu o greutate mai mică de 11,4 kg în viu sau 10,2 kg fără branhii și eviscerat.

(2) Numai exemplarele întregi de pește-spadă din Marea Mediterană, fără înlăturarea vreunei părți externe, sau exemplarele fără branhii și eviscerate pot fi reținute la bord, transbordate, debarcate sau transportate în primul transport după debarcare.

Articolul 12

Capturile accidentale de pește-spadă din Marea Mediterană având o dimensiune inferioară dimensiunii minime de referință pentru conservare

Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 11 alineatul (1), navele de pescuit care vizează pește-spadă din Marea Mediterană pot păstra la bord, pot transborda, transfera, debarca, transporta, stoca, vinde sau expune, sau oferi spre vânzare capturi accidentale de pește-spadă din Marea Mediterană sub dimensiunea minimă de referință pentru conservare, cu condiția ca aceste capturi să nu depășească 5 % în greutate sau ca număr de exemplare din captura totală de pește-spadă din Marea Mediterană efectuată de navele de pescuit respective.

Articolul 13

Capturi accidentale

(1) Capturile accidentale de pește-spadă din Marea Mediterană nu depășesc în niciun moment după o operațiune de pescuit limita capturilor accidentale stabilită de statele membre în cadrul planurilor lor anuale de pescuit pentru totalul capturilor de la bord exprimată în greutate sau în număr de exemplare.

(2) Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, navele de pescuit care nu vizează pește-spadă din Marea Mediterană nu păstrează la bord capturi de pește-spadă din Marea Mediterană care depășesc limita capturilor accidentale menționată.

(3) Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, în cazul în care cota pentru pește-spadă din Marea Mediterană alocată statului membru de pavilion este epuizată, tot peștele-spadă din Marea Mediterană capturat viu se eliberează.

(4) În cazul în care cota pentru pește-spadă din Marea Mediterană alocată statului membru de pavilion este epuizată, se interzice prelucrarea și comercializarea peștelui-spadă din Marea Mediterană mort și toate capturile se înregistrează. Statele membre furnizează Comisiei informații cu privire la cantitatea anuală de astfel de pește-spadă din Marea Mediterană mort, iar Comisia le transmite mai departe Secretariatului ICCAT, în conformitate cu articolul 21.

Secțiunea 3

Caracteristicile tehnice ale uneltelor de pescuit

Articolul 14

Caracteristicile tehnice ale uneltelor de pescuit

- (1) Numărul maxim de cârlige care pot fi lansate sau transportate la bordul navelor de pescuit care vizează pește-spadă din Marea Mediterană este stabilit la 2 500 de cârlige.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), la bordul navelor de pescuit este permis un set de rezervă de 2 500 de cârlige fixate pentru ieșiri mai lungi de două zile cu condiția ca acesta să fie fixat în mod corespunzător și arimat în partea inferioară a punții astfel încât să nu poată fi folosit cu ușurință.
- (3) Dimensiunea cârligului nu este mai mică de 7 cm înălțime.
- (4) Lungimea paragatelor pelagice nu depășește 30 de mile marine (55,56 km).

CAPITOLUL 3

Măsuri de control

Secțiunea 1

Registrul navelor

Articolul 15

Autorizații de pescuit

- (1) Statele membre eliberează autorizații de pescuit pentru navele de pescuit care vizează pește-spadă din Marea Mediterană și care le arborează pavilionul, în conformitate cu dispozițiile relevante prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/2403, în special articolele 20 și 21.
- (2) Doar navele Uniunii incluse în registrul ICCAT al navelor în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 16 și 17 au posibilitatea să vizeze, să păstreze la bord, să transbordeze, să debarce, să transporte sau să prelucreze pește-spadă din Marea Mediterană, fără a aduce atingere prevederilor privind capturile accidentale de la articolul 13.
- (3) Navele de pescuit de mari dimensiuni autorizate de către statele membre sunt înscrise în registrul ICCAT al navelor cu o lungime totală egală sau mai mare de 20 de metri autorizate să opereze în zona Convenției ICCAT.

Articolul 16

Informații privind navele autorizate să captureze pește-spadă și ton alb din Marea Mediterană în anul curent

- (1) Statele membre prezintă în fiecare an Comisiei, pe cale electronică, următoarele informații în formatul stabilit în Orientările ICCAT pentru prezentarea datelor și a informațiilor:
 - (a) până la data de 1 ianuarie, informațiile privind navele de pescuit care arborează pavilionul lor și sunt autorizate să captureze pește-spadă din Marea Mediterană, precum și navele autorizate să captureze pește-spadă din Marea Mediterană în cadrul pescuitului recreativ;
 - (b) până la data de 1 martie, informațiile privind navele de pescuit care arborează pavilionul lor și sunt autorizate să vizeze tonul alb din Marea Mediterană.

Comisia transmite Secretariatului ICCAT informațiile menționate la litera (a) până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, iar informațiile menționate la litera (b) până la data de 15 martie a fiecărui an.

Informațiile cu privire la navele de pescuit menționate la prezentul alineat primul paragraf literele (a) și (b) conțin numele navei și numărul din registrul flotei de pescuit a Uniunii (CFR), astfel cum este definit în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/218 al Comisiei ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/218 al Comisiei din 6 februarie 2017 privind registrul flotei de pescuit a Uniunii (JO L 34, 9.2.2017, p. 9).

(2) În plus față de informațiile menționate la alineatul (1), statele membre notifică Comisiei orice modificare a informațiilor referitoare la navele de pescuit menționate la alineatul (1) în termen de 30 de zile de la modificarea respectivă. Comisia transmite respectivele informații Secretariatului ICCAT în termen de 45 de zile de la data modificării.

(3) Pe lângă informațiile transmise Secretariatului ICCAT în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol, dacă este necesar, în conformitate cu articolul 7 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/2403, Comisia transmite fără întârziere Secretariatului ICCAT informații actualizate cu privire la navele menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 17

Informații privind navele autorizate să vizeze peștele-spadă din Marea Mediterană care au utilizat harpoane sau paragat pelagice în cursul anului precedent

(1) Până la data de 30 iunie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei, pe cale electronică, următoarele informații privind navele de pescuit care arborează pavilionul lor și care au fost autorizate să desfășoare activități de pescuit pelagic cu paragat sau cu harpoane vizând peștele-spadă din Marea Mediterană în cursul anului precedent:

- (a) numele navei (în absența unui nume, numărul de înmatriculare fără inițialele țării);
- (b) numărul din registrul flotei de pescuit a Uniunii (CFR), definit în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/218;
- (c) numărul din registrul ICCAT.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) se transmit în formatul prevăzut în Orientările ICCAT pentru prezentarea datelor și informațiilor.

(3) Comisia transmite informațiile menționate la alineatul (1) secretariatului ICCAT până la data de 31 iulie a fiecărui an.

Secțiunea 2

Monitorizare și supraveghere

Articolul 18

Sistemul de monitorizare a navelor

(1) Din rațiuni de control, transmiterea datelor din sistemul de monitorizare a navelor (VMS) de la navele de pescuit autorizate să pescuiască pește-spadă din Marea Mediterană nu se întrerupe atunci când navele respective se află în port.

(2) Statele membre se asigură că centrele lor de monitorizare a pescuitului înaintează Comisiei și unui organism desemnat de aceasta, în timp real și în formatul „https data feed”, mesajele VMS primite de la navele de pescuit aflate sub pavilionul lor. Comisia transmite mesajele respective Secretariatului ICCAT pe cale electronică.

(3) Statele membre se asigură că:

- (a) mesajele VMS de la navele de pescuit aflate sub pavilionul lor sunt înaintate Comisiei cel puțin o dată la două ore;
- (b) în cazul unei defecțiuni tehnice a VMS, mesajele alternative de la navele de pescuit aflate sub pavilionul lor, care sunt primite în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011, sunt transmise Comisiei în termen de 24 de ore de la primirea acestora de către centrele lor de monitorizare a pescuitului;
- (c) mesajele VMS transmise Comisiei sunt numerotate în mod secvențial (cu un identificator unic) pentru a se evita duplicarea;
- (d) mesajele VMS transmise Comisiei respectă articolul 24 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011.

(4) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că toate mesajele VMS puse la dispoziția navelor sale de inspecție sunt tratate în mod confidențial și se limitează la operațiunile de inspecție pe mare.

Articolul 19

Navlosirea navelor de pescuit ale Uniunii

Se interzice navlosirea navelor de pescuit ale Uniunii pentru vizarea peștelui-spadă din Marea Mediterană.

Articolul 20

Programe naționale științifice de observare pentru navele pelagice cu paragate

- (1) Fiecare stat membru care deține o cotă pentru pește-spadă din Marea Mediterană pune în aplicare un program național științific de observare pentru navele pelagice cu paragate care arborează pavilionul respectivului stat membru și care vizează pește-spadă din Marea Mediterană, în conformitate cu prezentul articol. Programul național de observare trebuie să respecte standardele minime prevăzute în anexa I.
- (2) Fiecare stat membru în cauză se asigură că sunt detașați observatori științifici naționali pe cel puțin 10 % din navele pelagice cu paragate cu o lungime totală mai mare de 15 metri care arborează pavilionul respectivului stat membru și care vizează pește-spadă din Marea Mediterană. Procentajul prezenței observatorilor este măsurat prin raportare la numărul de zile de pescuit, de lansări, de nave sau de ieșiri pe mare.
- (3) Fiecare stat membru în cauză concepe și pune în aplicare un demers de monitorizare științifică pentru a colecta informații referitoare la activitățile navelor pelagice cu paragate cu o lungime totală egală sau mai mică de 15 metri care arborează pavilionul respectivului stat membru. Fiecare stat membru de pavilion prezintă Comisiei detaliile demersului de monitorizare științifică în cadrul planului anual de pescuit menționat la articolul 9 până în 2020.
- (4) Comisia prezintă de îndată detaliile referitoare la demersul de monitorizare științifică menționat la alineatul (3) Comitetului permanent pentru cercetare și statistică al ICCAT (SCRS) pentru a fi evaluate. Demersurile de monitorizare științifică fac obiectul aprobării de către Comisia ICCAT în cadrul reuniunii anuale a ICCAT anterior punerii lor în aplicare.
- (5) Statele membre eliberează observatorilor științifici naționali ai acestora un document oficial de identificare.
- (6) În plus față de sarcinile observatorilor științifici prevăzute în anexa I, statele membre solicită observatorilor științifici să evalueze și să raporteze următoarele date cu privire la pește-spadă din Marea Mediterană:
- (a) nivelul capturilor aruncate înapoi în mare de exemplare sub dimensiunea minimă de referință pentru conservare;
 - (b) dimensiunea și vârsta la maturitate specifice regiunii;
 - (c) utilizarea habitatului, în scopul comparării disponibilității peștelui-spadă din Marea Mediterană cu alte zone de pescuit, inclusiv al comparării pescuitului cu paragate tradiționale cu pescuitul cu paragate mesopelagice;
 - (d) impactul activităților de pescuit cu paragate mesopelagice din perspectiva componenței capturilor, a seriilor de capturi per unitatea de efort și a distribuției pe dimensiuni a capturilor; și
 - (e) estimarea lunară a proporției de reproducători și recruți în cadrul capturilor.
- (7) Până la data de 30 iunie a fiecărui an, statele membre prezintă Comisiei informațiile colectate în cadrul programelor lor naționale de observare științifică din anul precedent. Comisia transmite aceste informații Secretariatului ICCAT până la data de 31 iulie a fiecărui an.

Secțiunea 3

Controlul capturilor

Articolul 21

Înregistrarea și raportarea capturilor

- (1) Comandantul fiecărei nave de pescuit autorizate să pescuiască pește-spadă din Marea Mediterană trebuie să țină un jurnal de pescuit în conformitate cu cerințele stabilite în anexa II și să transmită informațiile din jurnal statului membru de pavilion.
- (2) Fără a aduce atingere obligațiilor de raportare ale statelor membre, stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, statele membre transmit Comisiei rapoarte trimestriale cu toate capturile de pește-spadă din Marea Mediterană efectuate de nave autorizate care le arborează pavilionul, cu excepția cazului în care aceste informații sunt transmise lunar. Aceste rapoarte trimestriale se trimit utilizând formatul raportului privind datele de captură agregate și în termen de cel mult 15 zile de la încheierea fiecărui trimestru (și anume 15 aprilie, 15 iulie și 15 octombrie a fiecărui an și până la data de 15 ianuarie din anul următor). Comisia transmite aceste informații Secretariatului ICCAT până la data de 30 aprilie, 30 iulie și 30 octombrie a fiecărui an și până la data de 30 ianuarie din anul următor.

(3) În plus față de informațiile menționate la alineatul (1), statele membre transmit Comisiei, până la data de 30 iunie a fiecărui an, următoarele informații privind navele de pescuit ale Uniunii care au fost autorizate să desfășoare activități de pescuit pelagic cu paragat sau cu harpoane vizând peștele-spadă din Marea Mediterană în cursul anului precedent:

- (a) informații privind activitățile de pescuit pe specii vizate și zone, pe bază de eșantionare sau pe baza întregii flote, incluzând:
- (i) perioada (perioadele) de pescuit și numărul total anual de zile de pescuit ale navei;
 - (ii) zonele geografice, în funcție de dreptunghiurile statistice ICCAT, pentru activitățile de pescuit efectuate de navă;
 - (iii) tipul navei;
 - (iv) numărul de cârlige utilizate de navă;
 - (v) numărul de paragat utilizate de navă;
 - (vi) lungimea totală a tuturor paragatelor navei;
- (b) date privind capturile, în contextul spațio-temporal cel mai redus posibil, incluzând:
- (i) distribuția pe dimensiune și, dacă este posibil, pe vârstă a capturilor;
 - (ii) capturile și compoziția capturilor, per navă;
 - (iii) efortul de pescuit (numărul mediu de zile de pescuit per navă, numărul mediu de cârlige per navă, numărul mediu de paragat per navă, lungimea totală medie a paragatelor per navă).

Comisia transmite informațiile respective Secretariatului ICCAT până la data de 31 iulie a fiecărui an.

(4) Informațiile menționate la alineatele (1), (2) și (3) se transmit în formatul prevăzut în Orientările ICCAT pentru prezentarea datelor și informațiilor.

Articolul 22

Date privind utilizarea cotei

(1) Fără a aduce atingere articolului 34 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, fiecare stat membru informează Comisia fără întârziere, când utilizarea cotei pentru pește-spadă din Marea Mediterană alocate pentru un tip de unealtă de pescuit este considerată a fi atins 80 %.

(2) Atunci când capturile acumulate de pește-spadă din Marea Mediterană au atins 80 % din cota națională, statele membre de pavilion transmit Comisiei săptămânal date privind capturile.

Secțiunea 4

Debarcări și transbordări

Articolul 23

Porturi desemnate

(1) Capturile de pește-spadă din Marea Mediterană, inclusiv capturile accidentale și stocurile de pește-spadă din Marea Mediterană capturate în cadrul pescuitului recreativ fără nicio etichetă aplicată pe fiecare exemplar, așa cum se menționează la articolul 30, pot fi debarcate sau transbordate numai în porturi desemnate.

(2) Fiecare stat membru desemnează, în conformitate cu articolul 43 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009, porturile în care trebuie să aibă loc debarcările și transbordările de pește-spadă din Marea Mediterană menționate la alineatul (1).

(3) Până la data de 15 februarie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei o listă a porturilor desemnate. Până la data de 1 martie a fiecărui an, Comisia transmite această listă Secretariatului ICCAT.

*Articolul 24***Notificare prealabilă**

- (1) Articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 se aplică comandanților navelor de pescuit ale Uniunii cu o lungime totală de cel puțin 12 metri și care sunt înscrise pe lista navelor menționată la articolul 16 din prezentul regulament. Notificarea prealabilă menționată la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 se trimite autorității competente a statului membru sau a PCC ale cărui/cărei porturi sau instalații de debarcare intenționează să le utilizeze, precum și statului membru de pavilion, dacă este diferit de statul membru al portului.
- (2) Comandanții navelor de pescuit ale Uniunii care au o lungime totală mai mică de 12 metri și care sunt înscrise pe lista navelor menționată la articolul 16 transmit informațiile minime de mai jos, cu cel puțin patru ore înainte de ora estimată de sosire în port, autorității competente a statului membru sau a PCC ale cărui/cărei porturi sau instalații de debarcare doresc să le utilizeze, precum și statului membru de pavilion, dacă este diferit de statul membru al portului:
- (a) ora de sosire estimată;
 - (b) cantitatea estimată de pește-spadă din Marea Mediterană reținută la bord; și
 - (c) informații despre zona geografică în care a fost efectuată captura.
- (3) Dacă zonele de pescuit se află la mai puțin de patru ore distanță de port, cantitățile estimate de pește-spadă din Marea Mediterană păstrat la bord pot fi modificate oricând înainte de sosire.
- (4) Autoritățile statelor membre ale portului țin un registru cu toate notificările prealabile din anul curent.

*Articolul 25***Transbordări**

- (1) Transbordarea pe mare de către navele Uniunii care au la bord pește-spadă din Marea Mediterană sau de către navele țărilor terțe în apele Uniunii este interzisă în toate circumstanțele.
- (2) Fără a aduce atingere articolului 51, articolului 52 alineatele (2) și (3) și articolelor 54 și 57 din Regulamentul (UE) 2017/2107, navele transbordează pește-spadă din Marea Mediterană numai în porturile desemnate.

Secțiunea 5

Inspecții*Articolul 26***Planurile anuale de inspecție**

- (1) Statele membre îi transmit Comisiei planurile anuale de inspecție până la data de 31 ianuarie a fiecărui an. Aceste planuri anuale de inspecție se întocmesc în conformitate cu:
- (a) obiectivele, prioritățile și procedurile, precum și criteriile de referință pentru activitățile de inspecție, stabilite în Decizia de punere în aplicare (EU) 2018/1986 a Comisiei ⁽¹⁶⁾; și
 - (b) programul național de acțiuni de control pentru peștele-spadă din Marea Mediterană, instituit în temeiul articolului 46 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.
- (2) Comisia compilează planurile naționale de inspecție și le integrează în planul de inspecție al Uniunii. Comisia transmite planul de inspecție al Uniunii Secretariatului ICCAT, în vederea aprobării de către ICCAT, împreună cu planurile anuale de pescuit menționate la articolul 9.

⁽¹⁶⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/1986 a Comisiei din 13 decembrie 2018 de instituire a programelor specifice de control și inspecție pentru anumite activități de pescuit și de abrogare a Deciziilor de punere în aplicare 2012/807/UE, 2013/328/UE, 2013/305/UE și 2014/156/UE (JO L 317, 14.12.2018, p. 29).

Articolul 27

Programul ICCAT de inspecție comună internațională

- (1) Activitățile de inspecție comună internațională se realizează în conformitate cu Programul ICCAT de inspecție comună internațională (denumit în continuare „programul ICCAT”), prevăzut în anexa III.
- (2) Statele membre ale căror nave de pescuit sunt autorizate să captureze pește-spadă din Marea Mediterană afectează inspectorii și asigură desfășurarea inspecțiilor pe mare în cadrul programului ICCAT. Comisia sau un organism desemnat de aceasta poate afecta programului ICCAT inspectorii ai Uniunii.
- (3) Atunci când, în orice moment, mai mult de 50 de nave de pescuit aflate sub pavilionul unui stat membru sunt angajate în pescuitul de pește-spadă din Marea Mediterană în zona Convenției ICCAT, statul membru respectiv trimite la fața locului o navă de inspecție în scopul inspecției și al controlului pe mare în Marea Mediterană pe toată durata prezenței acelor nave în zona respectivă. Se consideră că această obligație a fost îndeplinită și atunci când statele membre cooperează pentru trimiterea la fața locului a unei nave de inspecție sau când o navă de inspecție a Uniunii este trimisă în Marea Mediterană.
- (4) Comisia sau un organism desemnat de aceasta coordonează activitățile de supraveghere și de inspecție pentru Uniune. Comisia poate elabora, în coordonare cu statul membru implicat, programe comune de inspecție care să permită Uniunii să își îndeplinească obligația în cadrul programului ICCAT. Statele membre ale căror nave de pescuit sunt angajate în pescuitul de pește-spadă din Marea Mediterană adoptă măsurile necesare pentru a facilita punerea în aplicare a acestor programe comune de inspecție, în special în ceea ce privește resursele umane și materiale necesare, precum și perioadele și zonele geografice în care vor fi utilizate resursele respective.
- (5) Statele membre aduc la cunoștința Comisiei, până la data de 1 decembrie a fiecărui an, numele inspectorilor și ale navelor de inspecție pe care intenționează să le afecteze programului ICCAT în cursul anului următor. Pe baza acestor informații, Comisia, în colaborare cu statele membre, elaborează un plan anual privind participarea Uniunii la programul ICCAT, pe care îl trimite Secretariatului ICCAT până la data de 1 ianuarie a fiecărui an.

Articolul 28

Inspecții în caz de încălcări

În cazul în care o navă care arborează pavilionul unui stat membru a comis o încălcare a dispozițiilor prezentului regulament, respectivul stat membru se asigură că o inspecție fizică a acelei nave are loc sub autoritatea sa în porturile sale sau, în cazul în care nava de pescuit nu se află în unul dintre porturile sale, că este efectuată de către o persoană desemnată de respectivul stat membru.

CAPITOLUL 4

Pescuitul recreativ

Articolul 29

Măsuri de gestionare

- (1) Fiecare stat membru care permite pescuitul recreativ de pește-spadă din Marea Mediterană adoptă dispoziții privind includerea unei cote pentru pescuitul recreativ în cota sa națională și informează Comisia în legătură cu acestea în momentul transmiterii planului său anual de pescuit în conformitate cu articolul 9. O astfel de dispoziție garantează deducerea din cotă a tuturor peștilor-spadă din Marea Mediterană morți.
- (2) Statele membre menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se asigură că, pentru navele aflate sub pavilionul lor care sunt implicate în pescuitul recreativ de pește-spadă din Marea Mediterană, informațiile privind navele autorizate menționate la articolul 30 alineatul (2) includ respectivele nave. Navele care nu sunt incluse în aceste informații nu sunt autorizate să pescuiască pește-spadă din Marea Mediterană.
- (3) Vânzarea și orice altă formă de comercializare a peștelui-spadă din Marea Mediterană capturat în cadrul activităților de pescuit recreativ este interzisă.
- (4) În pofida articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, este interzisă capturarea, păstrarea la bord, transbordarea sau debarcarea unui număr mai mare de un exemplar de pește-spadă pe navă și pe zi în cadrul activităților de pescuit recreativ. Statele membre în cauză iau măsurile necesare pentru a asigura, în cea mai mare măsură posibilă, și facilita eliberarea exemplarelor de pește-spadă din Marea Mediterană capturate vii în cadrul activităților de pescuit recreativ și pot adopta măsuri mai restrictive care să amelioreze protecția peștelui spadă din Marea Mediterană.

*Articolul 30***Măsuri de control**

- (1) Numai navele care practică pescuitul la undiță sunt autorizate să captureze pește-spadă din Marea Mediterană în cadrul pescuitului recreativ.
- (2) Informațiile privind navele de pescuit recreativ autorizate trimise Secretariatului ICCAT în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) litera (a) includ următoarele:
 - (a) numele navei (în absența unui nume, numărul de înmatriculare fără inițialele țării);
 - (b) numele anterior al navei, dacă este cazul;
 - (c) lungimea totală a navei;
 - (d) numele și adresa proprietarului (proprietarilor) și operatorului (operatorilor) navei.
- (3) Datele privind capturile, inclusiv lungimea (LJFL) și greutatea în viu a fiecărui exemplar de pește-spadă din Marea Mediterană capturat, păstrat la bord și debarcat în cadrul activităților de pescuit recreativ se înregistrează și se raportează în conformitate cu articolul 21.
- (4) Peștele-spadă din Marea Mediterană poate fi debarcat doar întreg sau eviscerat și fără branhii, fie într-un port desemnat în conformitate cu articolul 23, fie cu o etichetă aplicată pe fiecare exemplar. Fiecare etichetă trebuie să aibă un număr specific unic de țară și trebuie să fie inviolabilă.
- (5) Statele membre instituie un program de marcare în sensul prezentului regulament și introduc specificațiile unui astfel de program în planurile anuale de pescuit menționate la articolul 9.
- (6) Fiecare stat membru autorizează utilizarea etichetelor atât timp cât cantitățile cumulate ale capturilor se încadrează în cotele alocate acestuia.
- (7) În fiecare an statele membre transmit Comisiei un raport privind punerea în aplicare a programului de marcare, cu cel puțin două luni și 15 zile înainte de reuniunea anuală a ICCAT. Comisia compilează informațiile primite din partea statelor membre și le transmite Secretariatului ICCAT cu cel puțin două luni înainte de reuniunea anuală a ICCAT.

TITLUL III

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 31***Raportul anual**

- (1) Până la data de 15 septembrie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei un raport pentru anul calendaristic precedent, referitor la punerea în aplicare a prezentului regulament și la oricare alte informații suplimentare, după caz.
- (2) Raportul anual include informații referitoare la măsurile luate în vederea reducerii capturilor accidentale și a capturilor aruncate înapoi în mare de pește-spadă din Marea Mediterană aflat sub dimensiunea minimă de referință pentru conservare și la orice activitate relevantă de cercetare în domeniul respectiv.
- (3) Comisia compilează informațiile primite în temeiul alineatelor (1) și (2) și le transmite Secretariatului ICCAT până la data de 15 octombrie a fiecărui an.
- (4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare referitoare la cerințe detaliate privind formatul raportului anual menționat la prezentul articol. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 36 alineatul (2).

*Articolul 32***Reexaminare**

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la funcționarea planului de refacere stabilit în prezentul regulament nu mai târziu de 31 decembrie 2025.

*Articolul 33***Finanțare**

În sensul Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾, planul de refacere stabilit în prezentul regulament este considerat plan multianual în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.

*Articolul 34***Procedura de modificare**

(1) În măsura în care este necesar pentru a pune în aplicare în dreptul Uniunii recomandările ICCAT care modifică sau completează planul de refacere al ICCAT care devine obligatoriu pentru Uniune și în măsura în care modificările dreptului Uniunii nu depășesc ceea ce este menționat în recomandările ICCAT, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 35 pentru a modifica:

- (a) termenele pentru raportarea informațiilor prevăzute la articolul 9 alineatele (1) și (2), articolul 10 alineatul (3), articolul 16 alineatele (1) și (3), articolul 17 alineatele (1) și (3), articolul 21 alineatele (2) și (3), articolul 22 alineatul (2), articolul 23 alineatul (3), articolul 26 alineatul (1), articolul 27 alineatul (5) și articolul 31 alineatele (1) și (3);
- (b) perioadele de interdicție prevăzute la articolul 10 alineatele (1) și (2);
- (c) dimensiunea minimă de referință pentru conservare stabilită la articolul 11 alineatul (1);
- (d) nivelurile de toleranță menționate la articolele 12 și 13;
- (e) caracteristicile tehnice ale uneltelor de pescuit prevăzute la articolul 14 alineatele (1)-(4);
- (f) procentajul de utilizare a cotei prevăzut la articolul 22 alineatele (1) și (2);
- (g) informațiile cu privire la navele menționate la articolul 16 alineatele (1) și (2), articolul 17 alineatul (1), articolul 21 alineatele (1)-(4) și articolul 30 alineatul (2); și
- (h) anexele I, II și III.

(2) Orice modificare adoptată în conformitate cu alineatul (1) se limitează strict la punerea în aplicare în dreptul Uniunii a modificărilor sau completărilor la recomandările ICCAT corespunzătoare.

*Articolul 35***Exercitarea delegării**

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 34 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 15 iulie 2019. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 34 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, 20.5.2014, p. 1).

- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 34 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 36

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de Comitetul pentru pescuit și acvacultură instituit prin articolul 47 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 37

Modificări ale Regulamentului (UE) 2017/2107

În Regulamentul (UE) 2017/2107, se elimină articolele 20-26.

Articolul 38

Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1967/2006

În anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1967/2006, punctul 6 subpunctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

- „2. 2 500 de cârlige per navă pentru navele care vizează pește-spadă (*Xiphias gladius*) în cazul în care această specie totalizează cel puțin 70 % din greutatea în viu a capturii după sortare;”.

Articolul 39

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 iunie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

ANEXA I

STANDARDELE MINIME ICCAT PENTRU PROGRAMELE DE OBSERVARE ȘTIINȚIFICĂ A NAVELOR DE PESCUIT

Dispoziții generale

1. Acestea sunt standardele minime pentru programele de observare științifică a navelor de pescuit prevăzute în Recomandarea 16-14 a ICCAT.

Calificările observatorilor

2. Fără a aduce atingere formării sau calificărilor tehnice recomandate de către SCRS, PCC se asigură că observatorii lor au cel puțin următoarele calificări pentru a-și îndeplini sarcinile:
 - (a) cunoștințe și experiență suficiente pentru a identifica speciile ICCAT și configurațiile uneltelor de pescuit;
 - (b) capacitatea de a observa și a consemna cu exactitate informațiile care trebuie colectate în cadrul programului;
 - (c) capacitatea de a îndeplini sarcinile prevăzute la punctul 7 de mai jos;
 - (d) capacitatea de a colecta probe biologice; și
 - (e) formare minimă și adecvată în domeniul siguranței și al supraviețuirii pe mare.
3. În plus, în vederea asigurării integrității programelor lor naționale de observare, PCC se asigură că observatorii:
 - (a) nu sunt membri ai echipajului navei de pescuit care face obiectul observării;
 - (b) nu sunt angajați ai proprietarului sau ai beneficiarului real al navei de pescuit care face obiectul observării; și
 - (c) nu au, la momentul respectiv, interese financiare sau de alt gen în activitatea de pescuit care face obiectul observării.

Prezența observatorilor

4. Fiecare PCC garantează următoarele în ceea ce privește programele sale naționale de observare:
 - (a) o prezență a observatorilor de cel puțin 5 % din efortul de pescuit pentru fiecare din activitățile de pescuit pelagic cu paragate și, astfel cum este definit în glosarul ICCAT, pentru activitățile de pescuit cu momeală, capcane, setci și traule. Procentajul prezenței se va măsura:
 - (i) pentru pescuitul pelagic cu paragate, prin raportare la numărul de zile de pescuit, de lansări sau de ieșiri pe mare;
 - (ii) pentru pescuitul cu momeală și capcane, în zile de pescuit;
 - (iii) pentru pescuitul cu setci, în ore sau zile de pescuit; și
 - (iv) pentru pescuitul cu traule, în traulări sau zile de pescuit;
 - (b) în pofida literei (a), pentru navele cu o lungime totală mai mică de 15 metri pentru care ar putea exista preocupări deosebite legate de siguranță, care împiedică detașarea unui observator la bord, o PCC poate utiliza un demers de monitorizare științifică alternativ care să colecteze date echivalente cu cele specificate în Recomandarea 16-14 a ICCAT într-un mod care asigură o prezență comparabilă. În astfel de cazuri, PCC care doresc să recurgă la un demers alternativ trebuie să prezinte SCRS pentru evaluare detaliile demersului în cauză. SCRS va oferi consultanță ICCAT cu privire la caracterul adecvat al demersului alternativ pentru îndeplinirea obligațiilor privind colectarea de date prevăzute în Recomandarea 16-14 a ICCAT. Demersurile alternative puse în aplicare în temeiul prezentei dispoziții fac obiectul aprobării de către ICCAT în cadrul reuniunii anuale anterior punerii lor în aplicare;
 - (c) prezență spațială și temporală reprezentativă la derularea activității flotei pentru a asigura colectarea de date adecvate și corespunzătoare, astfel cum se prevede în Recomandarea 16-14 a ICCAT și în eventualele cerințe suplimentare ale programelor de observare naționale ale PCC, luând în considerare caracteristicile flotelor și ale activităților de pescuit;
 - (d) colectarea datelor privind aspectele pertinente ale operațiunii de pescuit, inclusiv capturile, conform detaliilor de la punctul 7.
5. PCC pot încheia acorduri bilaterale prin care o PCC își plasează observatorii naționali pe navele care arborează pavilionul unei alte PCC, atât timp cât toate dispozițiile Recomandării 16-14 a ICCAT sunt respectate.
6. PCC depune toate eforturile pentru a se asigura că observatorii alternează navele între misiunile de observare.

Sarcinile observatorului

7. PCC cer, printre altele, observatorilor:

- (a) să înregistreze și să raporteze cu privire la activitatea de pescuit a navei care face obiectul observării, acțiune care include cel puțin următoarele:
 - (i) colectarea de date, care include cuantificarea capturilor totale vizate, a capturilor aruncate înapoi în mare și a capturilor accidentale (inclusiv rechinii, țestoasele marine, mamiferele marine și păsările marine), estimarea sau măsurarea componenței pe dimensiuni, dacă se poate practic, starea în care se află exemplarele (și anume, păstrate, aruncate înapoi în mare moarte, eliberate vii), colectarea de probe biologice pentru studii privind ciclul biologic (de exemplu gonade, otolite, coloane vertebrale, solzi);
 - (ii) colectarea și raportarea tuturor etichetelor găsite;
 - (iii) informații cu privire la operațiunea de pescuit, inclusiv:
 - locul în care s-a efectuat captura, cu precizarea latitudinii și longitudinii;
 - informații privind efortul de pescuit (de exemplu, număr de lansări, număr de cârlige etc.);
 - data fiecărei operațiuni de pescuit, inclusiv, după caz, momentul de început și cel de încheiere a activității de pescuit;
 - utilizarea unor obiecte de concentrare a peștilor, inclusiv dispozitive de concentrare a peștelui (FAD-uri – *Fish Aggregating Devices*); și
 - starea generală a exemplarelor eliberate în raport cu ratele de supraviețuire (de exemplu, exemplare moarte/vii, rănite etc.);
- (b) să observe și să înregistreze utilizarea măsurilor de diminuare a capturilor accidentale și alte informații relevante;
- (c) în măsura în care este posibil, să observe și să raporteze condițiile de mediu (de exemplu, starea mării, clima și parametrii hidrologici etc.);
- (d) să observe și să raporteze FAD-urile, în conformitate cu programul de observare al ICCAT adoptat în cadrul programului multianual de conservare și gestionare pentru tonul tropical; și
- (e) să efectueze orice alte sarcini științifice conform recomandărilor SCRS și aprobate de ICCAT.

Obligațiile observatorului

8. PCC se asigură ca observatorul:

- (a) nu interferează cu echipamentele electronice ale navei;
- (b) este familiarizat cu procedurile de urgență la bordul navei, inclusiv cu localizarea plutei de salvare, a extinc-toarelor și truselor de prim ajutor;
- (c) comunică, după cum este necesar, cu comandantul cu privire la chestiuni și sarcini relevante ale observatorului;
- (d) nu împiedică sau nu incomodează activitățile de pescuit și operațiunile normale ale navei;
- (e) participă la o sesiune (sesiuni) de informare finală (finale) cu reprezentanții de resort ai institutului științific sau ai autorității naționale responsabile de punerea în aplicare a programului de observare.

Obligațiile comandantului

9. PCC se asigură că comandantul navei la care este detașat observatorul:

- (a) acordă acces adecvat la navă și la operațiunile sale;
- (b) permite observatorului să își îndeplinească responsabilitățile în mod eficace, inclusiv prin:
 - (i) furnizarea unui acces adecvat la echipamentul navei, la documentația navei (inclusiv la jurnalele electronice și pe suport de hârtie) și la captură;
 - (ii) comunicarea în orice moment cu reprezentanții de resort ai institutului științific sau ai autorității naționale;
 - (iii) asigurarea accesului adecvat la echipamentul electronic și la alte echipamente pertinente pentru activitatea de pescuit, inclusiv, dar fără a se limita la:
 - echipamentele de navigație prin satelit;
 - mijloacele electronice de comunicare;

- (iv) garantarea faptului că nimeni de la bordul navei care face obiectul observării nu manipulează sau nu distruge echipamentele sau documentația observatorului; nu obstrucționează, nu interferează cu sau nu acționează altfel, într-un mod care ar putea împiedica în mod inutil observatorul să își îndeplinească sarcinile sale; nu intimidează, nu hărțuiește sau nu prejudiciază în niciun fel observatorul și nici nu mituiește sau încearcă să mituiască observatorul.
- (c) oferă cazare observatorilor, inclusiv spațiu de dormit, mâncare și instalații sanitare și medicale adecvate, în condiții egale cu cele ale ofițerilor;
- (d) pune la dispoziția observatorului un spațiu adecvat pe pasarelă sau în timonerie pentru îndeplinirea sarcinilor sale, precum și un spațiu pe punte, adecvat pentru îndeplinirea sarcinilor de observare.

Îndatoririle PCC

10. Fiecare PCC trebuie:

- (a) să impună navelor sale, atunci când pescuiesc specii ICCAT, să aibă la bord un observator științific în conformitate cu dispozițiile Recomandării 16-14 a ICCAT;
- (b) să monitorizeze siguranța observatorilor săi;
- (c) să încurajeze, atunci când este fezabil și oportun, institutul științific sau autoritatea națională de care aparțin să încheie acorduri cu institutele științifice sau cu autoritățile naționale ale altor PCC în scopul efectuării schimburilor de rapoarte de observare și de date între ele;
- (d) să furnizeze în raportul său anual, pentru a fi utilizate de către ICCAT și SCRS, informații specifice privind punerea în aplicare a Recomandării 16-14 a ICCAT, informații care includ:
 - (i) detalii privind structura și conceperea programelor sale de observare științifică, inclusiv, printre altele:
 - nivelul-țintă de prezență a observatorilor pe activitate de pescuit și pe tip de unealtă de pescuit, precum și modul în care este măsurat acest nivel-țintă;
 - datele care trebuie colectate;
 - colectarea datelor și protocoalele de manipulare în vigoare;
 - informații privind modul în care navele sunt selectate pentru prezența observatorilor pentru a atinge nivelul-țintă de prezență a observatorilor al PCC;
 - cerințe în materie de formare a observatorilor; și
 - cerințe în materie de calificări ale observatorilor.
 - (ii) numărul navelor care sunt monitorizate, nivelul de prezență a observatorilor realizat pe activitate de pescuit și pe tip de unealtă de pescuit; și
 - (iii) detalii despre modul în care sunt calculate aceste niveluri de prezență a observatorilor;
- (e) să raporteze, în urma prezentării inițiale a informațiilor necesare în conformitate cu punctul 10 litera (d) subpunctul (i), modificările aduse structurii sau conceperii programelor sale de observare în rapoartele sale anuale numai atunci când au loc astfel de modificări. PCC continuă să raporteze anual informațiile solicitate în conformitate cu punctul 10 litera (d) subpunctul (ii) ICCAT;
- (f) să raporteze în fiecare an SCRS, utilizând formatele electronice desemnate care sunt dezvoltate de către SCRS, informațiile colectate prin intermediul programelor naționale de observare pentru a fi utilizate de către ICCAT, în special pentru evaluarea stocurilor și alte scopuri științifice, în conformitate cu procedurile în vigoare pentru alte cerințe de raportare a datelor și în conformitate cu cerințele naționale în materie de confidențialitate;
- (g) să garanteze implementarea unor protocoale solide de colectare a datelor de către observatorii săi, atunci când își îndeplinesc sarcinile menționate la punctul 7, inclusiv, dacă este necesar și adecvat, utilizarea de fotografii.

Atribuțiile secretarului executiv

- 11. Secretarul executiv facilitează accesul SCRS și al ICCAT la datele și informațiile relevante transmise în temeiul Recomandării 16-14 a ICCAT.

Îndatoririle PCC

12. Îndatoririle SCRS sunt:

- (a) să dezvolte, după cum este necesar și oportun, un manual de lucru pentru observatori pentru a fi utilizat voluntar de către PCC în cadrul programelor lor naționale de observare, manual care conține un model standardizat de formulare pentru colectarea datelor și procedurile de colectare a datelor și care ține cont de manualele pentru observatori și de materialele conexe deja existente din alte surse, inclusiv de la PCC, organisme regionale și subregionale, precum și de la alte organizații;
- (b) să elaboreze orientări specifice domeniului pescuitului pentru sistemele de monitorizare electronică;
- (c) să furnizeze ICCAT un rezumat al datelor și al informațiilor științifice colectate și raportate în conformitate cu Recomandarea 16-14 a ICCAT, precum și orice constatări relevante asociate;
- (d) să facă recomandări, dacă este necesar și adecvat, cu privire la modalitățile de îmbunătățire a eficacității programelor de observare științifică pentru a satisface nevoile de date ale ICCAT, inclusiv eventuale revizuiți ale Recomandării 16-14 a ICCAT sau în ceea ce privește punerea în aplicare de către PCC a acestor standarde minime și protocoale.

Sisteme electronice de monitorizare

13. În cazurile în care SCRS a stabilit că sunt eficiente pentru o anumită activitate de pescuit, sistemele electronice de monitorizare pot fi instalate la bordul navelor de pescuit pentru a completa sau, în așteptarea avizului din partea SCRS sau a unei decizii din partea ICCAT, pentru a înlocui observatorul uman de la bord.
 14. PCC ar trebui să ia în considerare toate orientările aplicabile aprobate de SCRS referitoare la utilizarea sistemelor electronice de monitorizare.
 15. PCC sunt încurajate să raporteze SCRS experiențele pe care le-au avut la utilizarea sistemelor electronice de monitorizare în cadrul activităților lor de pescuit ICCAT pentru a completa programele de observare umană. PCC care încă nu au pus în aplicare astfel de sisteme sunt încurajate să exploreze posibilitatea utilizării acestora și să își raporteze concluziile către SCRS.
-

ANEXA II

CERINȚE PENTRU JURNALELE DE PESCUIT

Specificații minime pentru jurnalele de pescuit:

1. Filele jurnalului de pescuit trebuie să fie numerotate.
2. Jurnalul de pescuit trebuie să fie completat zilnic (miezul nopții) sau înainte de sosirea în port.
3. Jurnalul de pescuit trebuie să fie completat în cazul inspecțiilor pe mare.
4. O copie a paginilor trebuie să rămână atașată la jurnalul de pescuit.
5. Jurnalele de pescuit trebuie păstrate pe navă pentru a acoperi o perioadă de operațiuni de un an.

Informații standard minime pentru jurnalele de pescuit:

1. Numele și adresa comandantului.
2. Datele și porturile de plecare, datele și porturile de sosire.
3. Numele navei, numărul de înmatriculare, numărul ICCAT, indicativul internațional de apel radio și numărul OMI (dacă este disponibil).
4. Uneltele de pescuit:
 - (a) codul de tip FAO;
 - (b) dimensiunile (de exemplu, lungimea, dimensiunea ochiurilor de plasă, numărul de cârlige).
5. Operațiunile pe mare cu (minimum) un rând pe zi de ieșire, indicând:
 - (a) activitatea (de exemplu, pescuit, navigare);
 - (b) poziția: pozițiile zilnice exacte (în grade și minute), înregistrate pentru fiecare operațiune de pescuit sau la prânz atunci când nu s-au efectuat operațiuni de pescuit în timpul zilei respective;
 - (c) înregistrarea capturilor, indicând:
 - (i) codul FAO;
 - (ii) greutatea în viu (RWT) în kg pe zi;
 - (iii) numărul de exemplare pe zi.
6. Semnătura comandantului.
7. Mijloace de măsurare a greutateii: estimare, cântărire la bord;
8. În jurnal se înregistrează greutatea în echivalent de greutate în viu a peștilor și se menționează factorii de conversie folosiți pentru evaluare.

Informații minime pentru jurnalele de pescuit în cazul operațiunilor de debarcare sau de transbordare:

1. Datele și portul de debarcare sau transbordare.
2. Produse:
 - (a) specii și prezentare după codul FAO;
 - (b) număr de pești sau de lăzi și cantitatea în kg.
3. Semnătura comandantului sau a agentului navei.
4. În cazul operațiunilor de transbordare: numele navei receptoare, pavilionul acesteia și numărul ICCAT.

ANEXA III

PROGRAMUL ICCAT DE INSPECȚIE COMUNĂ INTERNAȚIONALĂ

În temeiul articolului IX punctul 3 din convenția ICCAT, ICCAT recomandă stabilirea următoarelor dispoziții pentru controlul internațional în afara apelor aflate sub jurisdicție națională, pentru a se asigura aplicarea convenției ICCAT și a măsurilor în vigoare care decurg din aceasta:

I. Încălări grave

1. În sensul prezentelor proceduri, o încălcare gravă înseamnă următoarele încălcări ale dispozițiilor măsurilor ICCAT de conservare și gestionare adoptate de ICCAT:
 - (a) pescuitul fără licență, permis sau autorizație eliberată de PCC de pavilion;
 - (b) nepăstrarea unor registre suficiente privind capturile și a unor date suficiente legate de capturi, în conformitate cu cerințele de raportare ale ICCAT sau erori de raportare semnificative a unor astfel de date privind capturile sau legate de capturi;
 - (c) pescuitul într-o zonă în care pescuitul este interzis;
 - (d) pescuitul într-un sezon în care pescuitul este interzis;
 - (e) capturarea sau reținerea deliberată a unor specii, cu încălcarea măsurilor aplicabile de conservare și gestionare adoptate de ICCAT;
 - (f) încălcarea semnificativă a limitelor sau a cotelor de captură în vigoare în temeiul normelor ICCAT;
 - (g) utilizarea unor unelte de pescuit interzise;
 - (h) falsificarea sau ascunderea intenționată a marcajelor, a identității sau a înmatriculării unei nave de pescuit;
 - (i) ascunderea, alterarea sau distrugerea probelor legate de investigarea unei încălcări;
 - (j) încălcări multiple, care, considerate laolaltă, constituie o nerespectare gravă a măsurilor în vigoare conform ICCAT;
 - (k) agresarea, opunerea de rezistență, intimidarea, hărțuirea sexuală, stânjenirea unui inspector sau a unui observator autorizat sau obstrucționarea ori întârzierea nejustificată a activităților acestuia;
 - (l) modificarea sau scoaterea din funcțiune în mod deliberat a VMS;
 - (m) alte încălcări definite de ICCAT, din momentul în care au fost incluse și publicate într-o versiune revizuită a acestor proceduri;
 - (n) perturbarea sistemului de monitorizare prin satelit sau operarea unei nave fără VMS;
 - (o) transbordarea pe mare.
2. În cazul operațiunilor de urcare la bord și inspecție a unei nave de pescuit pe parcursul cărora inspectorii autorizați observă o activitate sau o stare de lucruri care ar constitui o încălcare gravă, astfel cum este definită la punctul 1, autoritățile statului de pavilion al navelor de inspecție notifică imediat acest lucru statului de pavilion al navei de pescuit, în mod direct, precum și prin intermediul Secretariatului ICCAT. În aceste situații, inspectorul ar trebui să informeze, de asemenea, orice navă de inspecție a statului de pavilion al navei de pescuit, despre care se știe că se află în apropiere.
3. Inspectorii ICCAT înregistrează inspecțiile efectuate și încălcările constatate (dacă există) în jurnalul de bord al navei de pescuit.
4. PCC din statul de pavilion se asigură că, în urma inspecției menționate la punctul 2, nava de pescuit în cauză încetează toate activitățile de pescuit. PCC din statul de pavilion solicită navei de pescuit să se îndrepte în termen de 72 de ore către un port desemnat de aceasta, unde se demarează o anchetă.
5. În cazul în care o inspecție a detectat o activitate sau o stare de lucruri care ar constitui o încălcare gravă, nava ar trebui să fie revizuită în conformitate cu procedurile descrise în Recomandarea ICCAT 11-18 de modificare a Recomandării 09-10 privind constituirea unei liste de nave despre care se presupune că au desfășurat activități ilegale, nedeclarate și nereglementate în zona Convenției ICCAT, luând în considerare orice acțiuni de răspuns și alte urmări.

II. Realizarea inspecțiilor

6. Inspecțiile sunt efectuate de inspectori desemnați de către guvernele contractante. Numele agențiilor guvernamentale autorizate și ale inspectorilor individuali desemnați în acest sens de către guvernele lor respective sunt comunicate Comisiei ICCAT.
7. Navele de inspecție care efectuează operațiuni internaționale de acostare și de inspecție în conformitate cu prezenta anexă trebuie să arboreze un pavilion sau un fanion special aprobate de Comisia ICCAT și eliberate de Secretariatul ICCAT. Numele navelor folosite în acest scop sunt comunicate Secretariatului ICCAT, cât mai curând posibil înainte de începerea activităților de inspecție. Secretariatul ICCAT pune la dispoziția tuturor PCC informații cu privire la navele de inspecție desemnate, inclusiv prin publicarea acestor informații pe site-ul său internet protejat cu parolă.
8. Inspectorii au asupra lor un document de identitate corespunzător, eliberat de autoritățile statului de pavilion și conform formatului indicat la punctul 21.
9. Sub rezerva dispozițiilor convenite în conformitate cu punctul 16, o navă de pescuit aflată sub pavilionul unei părți contractante și care pescuiește ton sau specii înrudite în zona Convenției ICCAT din afara apelor aflate sub jurisdicția națională a părții respective se oprește atunci când primește semnalul corespunzător din Codul internațional de semnale de la o navă de inspecție care arborează fanionul ICCAT descrisă la punctul 7 și la bordul căreia se află un inspector, cu excepția cazului în care nava de pescuit este angajată efectiv în operațiuni de pescuit, caz în care se oprește imediat după ce a încheiat operațiunile respective. Comandantul navei de pescuit trebuie să permită echipei de inspecție, astfel cum se specifică la punctul 10, să urce la bord și trebuie să pună la dispoziția acesteia o scară de urcare la bord. Comandantul înlesnește realizarea, de către echipa de inspecție, a examinării echipamentelor, a capturilor sau a uneltelor și a tuturor documentelor relevante pe care un inspector le consideră necesare pentru a verifica dacă sunt respectate recomandările în vigoare ale ICCAT aplicabile statului de pavilion al navei de pescuit inspectate. În plus, inspectorii pot solicita orice explicație pe care o consideră necesară.
10. Dimensiunea echipei de inspecție este stabilită de către comandantul navei de inspecție, circumstanțele relevante fiind luate în considerare. Echipa de inspecție trebuie să fie cât se poate de mică pentru a îndeplini în condiții de siguranță și securitate sarcinile stabilite în prezenta anexă.
11. La urcarea la bordul navei de pescuit, inspectorii prezintă documentul de identitate descris la punctul 8. Inspectorii respectă reglementările, procedurile și practicile internaționale general acceptate în ceea ce privește siguranța navei de pescuit inspectate și a echipajului acesteia, intervine cât mai puțin în operațiunile de pescuit sau de depozitare a produselor și, în măsura posibilului, evită orice măsură care ar putea avea efecte negative asupra calității capturii aflate la bord. Inspectorii își limitează cercetările la evaluarea conformității cu recomandările în vigoare ale ICCAT cu privire la statul de pavilion al navei de pescuit respective. În cadrul inspecției pe care o efectuează, inspectorii îi pot solicita comandantului navei de pescuit asistența de care pot avea nevoie. Inspectorii întocmesc un raport al inspecției efectuate, în formatul aprobat de Comisia ICCAT. Inspectorii semnează raportul în prezența comandantului navei de pescuit, care are dreptul de a adăuga sau de a cere adăugarea în raport a oricăror observații pe care le consideră adecvate și care trebuie să semneze observațiile respective.
12. Copii ale raportului sunt predate comandantului navei de pescuit și guvernului echipei de inspecție; acesta din urmă transmite copii autorităților competente ale statului de pavilion al navei de pescuit inspectate și Comisiei ICCAT. În cazul în care se descoperă o încălcare a recomandărilor ICCAT, inspectorul ar trebui, de asemenea, în măsura posibilului, să informeze orice navă de inspecție a statului de pavilion al navei de pescuit despre care se știe că se află în apropiere.
13. Oponerea de rezistență față de inspectori sau nerespectarea indicațiilor lor este tratată de către statul de pavilion al navei de pescuit inspectate în același mod în care este tratată oponerea de rezistență față de orice inspector național.
14. Inspectorii își îndeplinesc sarcinile în temeiul acestor dispoziții în conformitate cu regulile stabilite în prezentul regulament, dar rămân sub controlul operațional al autorităților naționale și răspund în fața acestora.
15. Guvernele contractante țin cont de rapoartele de inspecție ale inspectorilor străini, de fișele de informații de reperare conforme cu Recomandarea 94-09 a ICCAT și de declarațiile rezultate din inspectarea documentelor și acționează pe baza acestora în temeiul prezentelor dispoziții, în conformitate cu legislația lor națională, în același mod ca în cazul rapoartelor întocmite de inspectorii naționali. Dispozițiile prezentului punct nu impun nicio obligație guvernului contractant de a conferi raportului întocmit de un inspector străin o valoare de probă superioară celei pe care raportul l-ar avea în țara inspectorului. Guvernele contractante colaborează pentru a facilita procedurile judiciare sau de altă natură care decurg din aceste dispoziții.

16. (a) Guvernele contractante informează Comisia ICCAT până la data de 1 ianuarie a fiecărui an în legătură cu planurile lor previzionale privind efectuarea, în anul calendaristic respectiv, a activităților de inspecție în temeiul Recomandării 16-05 a ICCAT, iar Comisia ICCAT poate adresa sugestii guvernelor contractante în vederea coordonării operațiunilor naționale în acest domeniu, inclusiv în ceea ce privește numărul de inspecitori și de nave de inspecție la bordul cărora se află inspecitori.
- (b) Dispozițiile stabilite în Recomandarea 16-05 a ICCAT și planurile de participare se aplică între guvernele contractante, sub rezerva existenței altor acorduri convenite între acestea care să stipuleze altfel, aceste acorduri fiind notificate Comisiei ICCAT. Cu toate acestea, punerea în aplicare a programului este suspendată între oricare două guverne contractante, în cazul în care unul dintre acestea a informat Comisia ICCAT în acest sens, în așteptarea încheierii unui astfel de acord.
17. (a) Uneltele de pescuit sunt inspectate în conformitate cu reglementările în vigoare pentru subzona în care se desfășoară inspecția. Inspecții vor preciza în raportul de inspecție subzona în care a avut loc inspecția și vor include în acest raport o descriere a tuturor încălcărilor constatate.
- (b) Inspecții au autoritatea de a inspecta toate uneltele de pescuit utilizate sau care se găsesc la bord.
18. Inspecții aplică o marcă de identificare aprobată de Comisia ICCAT pe orice unealtă de pescuit inspectată care se dovedește a încălca recomandările în vigoare ale ICCAT în ceea ce privește statul de pavilion al navei de pescuit respective și menționează acest fapt în raportul lor.
19. Inspecții pot fotografia uneltele, echipamentele, documentația și orice alt element pe care îl consideră necesar, astfel încât să evidențieze acele caracteristici care, în opinia lor, nu sunt în conformitate cu reglementările în vigoare, caz în care elementele fotografiate ar trebui enumerate în raport, iar copiile fotografiilor sunt anexate la copia raportului care este destinată statului de pavilion.
20. Inspecții inspectează, dacă este necesar, toate capturile de la bord pentru a determina dacă recomandările ICCAT sunt respectate.
21. Modelul de carte de identitate pentru inspecții este următorul:

Dimensiuni: Lățime 10,4 cm, înălțime 7 cm.

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA ICCAT Inspector Identity Card Contracting Party: Inspector Name: Card n°: Issue Date: Valid five years Photograph	ICCAT The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures. ..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority ..... Inspector

REGULAMENTUL (UE) 2019/1155 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 20 iunie 2019****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize
(Codul de vize)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Politica comună a Uniunii în domeniul vizelor a făcut parte integrantă din instituirea unui spațiu fără frontiere interne. Politica în domeniul vizelor ar trebui să rămână un instrument esențial de facilitare a turismului și a afacerilor, contribuind în același timp la combaterea riscurilor la adresa securității și a riscului de migrație neregulamentară în Uniune. Politica comună în domeniul vizelor ar trebui să contribuie la generarea de creștere economică și să fie coerentă cu alte politici ale Uniunii, precum politicile în materie de relații externe, comerț, educație, cultură și turism.
- (2) Uniunea ar trebui să își utilizeze politica în domeniul vizelor în cadrul cooperării sale cu țările terțe și să asigure un echilibru mai bun între preocupările în materie de migrație și securitate, considerentele economice și relațiile externe în general.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ stabilește procedurile și condițiile de eliberare a vizelor pentru șederile preconizate pe teritoriul statelor membre care nu depășesc 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.
- (4) Examinarea cererilor de viză și luarea deciziilor cu privire la acestea ar trebui să revină consulatelor sau, prin derogare, autorităților centrale. Statele membre ar trebui să se asigure că consulatele și autoritățile centrale dispun de suficiente cunoștințe referitoare la circumstanțele locale pentru a asigura integritatea procedurii de acordare a vizelor.
- (5) Procedura de depunere a cererilor ar trebui să fie cât mai simplă posibil pentru solicitanți. Ar trebui să fie clar care este statul membru competent să examineze o cerere, în special atunci când solicitantul intenționează să viziteze mai multe state membre. În cazul în care este posibil, statele membre ar trebui să permită completarea și transmiterea pe cale electronică a formularelor de cerere. De asemenea, ar trebui să fie posibil ca formularul de cerere să fie semnat electronic de către solicitanți, în cazul în care semnătura electronică este recunoscută de statul membru competent. Ar trebui stabilite termene pentru diversele etape ale procedurii, în special pentru a le permite călătorilor să își planifice deplasarea din timp și să evite perioadele de vârf în consulate.
- (6) Statele membre nu ar trebui să aibă obligația de a menține posibilitatea accesului direct pentru depunerea cererilor la consulat în locurile în care un prestator extern de servicii a fost mandatat să colecteze cererile în numele său, fără a se aduce atingere obligațiilor impuse statelor membre prin Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, în special la articolul 5 alineatul (2).

⁽¹⁾ JO C 440, 6.12.2018, p. 142.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 6 iunie 2019.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

- (7) Taxa de viză ar trebui să asigure faptul că sunt disponibile resurse financiare suficiente pentru a acoperi cheltuielile de prelucrare a cererilor, inclusiv pentru structuri corespunzătoare și personal suficient care să garanteze calitatea și integritatea examinării cererilor, precum și respectarea termenelor. Cuantumul taxei de viză ar trebui să fie revizuit la fiecare trei ani, pe baza unor criterii obiective de evaluare.
- (8) Resortisanții țărilor terțe supuși obligației de a deține viză ar trebui să poată să își depună cererile la locul lor de reședință, chiar dacă statul membru competent nu are un consulat în scopul colectării cererilor și nu este reprezentat de un alt stat membru în respectiva țară terță. În acest sens, statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a coopera cu prestatorii externi de servicii, care ar trebui să poată percepe o taxă pentru servicii. Respectiva taxă pentru servicii ar trebui, în principiu, să nu depășească cuantumul taxei de viză. Dacă respectivul cuantum nu este suficient pentru prestarea unui serviciu complet, prestatorul extern de servicii ar trebui, cu toate acestea, să poată să perceapă o taxă pentru servicii mai mare, sub rezerva limitei prevăzute în prezentul regulament.
- (9) Înțelegerile de reprezentare ar trebui să fie simplificate și facilitate, iar obstacolele din calea încheierii unor astfel de înțelegeri între statele membre ar trebui să fie evitate. Statul membru reprezentant ar trebui să fie responsabil de întreaga procedură de acordare a vizelor, fără implicarea statului membru reprezentat.
- (10) În cazul în care jurisdicția consulatului statului membru reprezentant cuprinde mai mult decât țara gazdă, ar trebui să fie posibil ca înțelegerea de reprezentare să poată include țările terțe respective.
- (11) Pentru a reduce sarcina administrativă suportată de consulate și pentru a facilita deplasarea persoanelor care călătoresc în mod frecvent sau regulat, vizele cu intrări multiple cu o perioadă lungă de valabilitate ar trebui să fie eliberate solicitanților care îndeplinesc condițiile de intrare pe întreaga perioadă de valabilitate a vizelor eliberate conform unor criterii comune stabilite în mod obiectiv și fără a se limita la anumite scopuri de călătorie sau categorii de solicitanți. În acest context, statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită persoanelor care călătoresc în scopul exercitării profesiei lor, cum ar fi oamenii de afaceri, navigatorii, artiștii și sportivii. Ar trebui să fie posibil să se elibereze vize cu intrări multiple cu o perioadă de valabilitate mai scurtă în cazul în care există motive întemeiate de a face acest lucru.
- (12) Date fiind diferențele în ceea ce privește circumstanțele locale, în special în legătură cu riscurile în materie de migrație și securitate, precum și relațiile pe care Uniunea le are cu anumite țări, consulatele din fiecare locație în parte ar trebui să evalueze necesitatea de a adapta normele privind eliberarea vizelor cu intrări multiple pentru a permite o aplicare mai favorabilă sau mai restrictivă. Abordările mai favorabile în ceea ce privește eliberarea de vize cu intrări multiple cu o perioadă lungă de valabilitate ar trebui să țină seama, în special, de existența acordurilor comerciale care acoperă mobilitatea oamenilor de afaceri. Pe baza respectivei evaluări, Comisia ar trebui să adopte, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme privind condițiile de eliberare a acestor vize care trebuie să fie aplicate în fiecare jurisdicție.
- (13) În cazul în care anumite țări terțe nu cooperează în materie de readmisie a propriilor resortisanți care au fost reținuți într-o situație neregulamentară, și nu cooperează în mod eficace în cadrul procesului de returnare, ar trebui ca, pe baza unui mecanism transparent întemeiat pe criterii obiective, anumite dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 810/2009 să se aplice în mod restrictiv și cu titlu temporar pentru a consolida cooperarea țării terțe în cauză în materie de readmisie a migranților în situație neregulamentară. Comisia ar trebui să evalueze în mod regulat, cel puțin o dată pe an, cooperarea țărilor terțe în materie de readmisie și să examineze orice notificare a statelor membre privind cooperarea cu o țară terță în materie de readmisie a migranților în situație neregulamentară. În evaluarea sa referitoare la faptul dacă o țară terță nu cooperează îndeajuns și dacă este necesar să se acționeze, Comisia ar trebui să țină seama de nivelul general de cooperare a țării terțe respective în domeniul migrației, în special în ceea ce privește gestionarea frontierelor, prevenirea și combaterea traficului de migranți și prevenirea tranzitului migranților aflați în situație neregulamentară pe teritoriul său. Dacă Comisia consideră că țara terță respectivă nu cooperează îndeajuns sau dacă primește o notificare din partea unei majorități simple a statelor membre că o țară terță nu cooperează îndeajuns, Comisia ar trebui să prezinte Consiliului o propunere de a adopta o decizie de punere în aplicare, continuându-și totodată eforturile de a îmbunătăți cooperarea cu țara terță în cauză. De asemenea, în cazul în care, în ceea ce privește nivelul de cooperare a unei țări terțe cu statele membre în materie de readmisie a migranților în situație neregulamentară, evaluat pe baza unor date relevante și obiective, Comisia consideră că o țară terță cooperează suficient, ar trebui să fie posibil pentru Comisie să poată înainta o propunere Consiliului pentru adoptarea unei decizii de punere în aplicare privind solicitanții sau categoriile de solicitanți care sunt resortisanți ai țării terțe respective și care solicită o viză pe teritoriul țării terțe respective, prevăzând una sau mai multe facilități în domeniul vizelor.

- (14) Pentru a se asigura că sunt luați în considerare în mod corespunzător toți factorii relevanți și posibilele implicații ale aplicării măsurilor de consolidare a cooperării unei țări terțe în materie de readmisie, având în vedere caracterul politic deosebit de sensibil al acestor măsuri și implicațiile lor orizontale pentru statele membre și pentru Uniune însăși, în special pentru relațiile lor externe și pentru funcționarea globală a spațiului Schengen, ar trebui conferite Consiliului competențe de executare, acționând la propunerea Comisiei. La conferirea unor astfel de competențe de executare Consiliului, se ține seama în mod adecvat de potențialul caracter politic sensibil al punerii în aplicare a măsurilor de consolidare a cooperării unei țări terțe în materie de readmisie, având în vedere și acordurile de facilitare pe care statele membre le au cu țările terțe.
- (15) Solicitanții cărora li s-a refuzat eliberarea unei vize ar trebui să aibă dreptul de a exercita o cale de atac. Notificarea refuzului ar trebui să includă informații detaliate privind motivele de refuz și procedura de exercitare a unei căi de atac. În cursul procedurii de exercitare a căii de atac, solicitanților ar trebui să li se ofere accesul la toate informațiile relevante privind cazul lor, în conformitate cu dreptul intern.
- (16) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale, precum și drepturile și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, acesta urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului la protecția datelor cu caracter personal, a dreptului la respectarea vieții private și de familie, a drepturilor copilului, precum și protecția persoanelor vulnerabile.
- (17) Cooperarea locală Schengen este fundamentală pentru aplicarea armonizată a politicii comune a vizelor și pentru evaluarea corespunzătoare a riscurilor în materie de migrație și securitate. În cadrul respectivei cooperări, statele membre ar trebui să evalueze aplicarea operațională a anumitor dispoziții, în lumina circumstanțelor locale și a riscului de migrație. Cooperarea și schimburile dintre consulatele din fiecare locație ar trebui să fie coordonate de către delegațiile Uniunii.
- (18) Statele membre ar trebui să monitorizeze îndeaproape și cu regularitate activitățile prestatorilor externi de servicii pentru a se asigura conformitatea cu instrumentul juridic care reglementează responsabilitățile încredințate acestora. Statele membre ar trebui să prezinte anual Comisiei un raport privind cooperarea cu prestatorii externi de servicii și monitorizarea respectivilor prestatori. Statele membre ar trebui să se asigure că întreaga procedură de prelucrare a cererilor și cooperarea cu prestatorii externi de servicii sunt monitorizate de către personalul expatriat.
- (19) Ar trebui să se instituie norme flexibile pentru a permite statelor membre să optimizeze punerea în comun a resurselor și să sporească acoperirea consulară. Cooperarea dintre statele membre (centrele de vize Schengen) ar putea lua orice formă adaptată circumstanțelor locale pentru a spori acoperirea geografică a consulatelor, pentru a reduce costurile suportate de statele membre, pentru a accentua vizibilitatea Uniunii și pentru a îmbunătăți serviciile oferite solicitanților.
- (20) Sistemele electronice de depunere a cererilor reprezintă un instrument important pentru a facilita procedurile de depunere a cererilor. În viitor, ar trebui să se dezvolte o soluție comună vizând digitalizarea, valorificând astfel pe deplin evoluțiile juridice și tehnologice recente, pentru a permite depunerea online a cererilor astfel încât să se răspundă nevoilor solicitanților și să se atragă mai mulți vizitatori în spațiul Schengen. O serie de garanții procedurale clare și simplificate ar trebui să fie consolidate și aplicate în mod uniform. De asemenea, atunci când este posibil, ar putea fi organizate interviuri prin intermediul unor instrumente digitale moderne și al unor mijloace de comunicare la distanță, precum apelurile de voce și video prin internet. Drepturile fundamentale ale solicitanților ar trebui să fie garantate pe parcursul procesului.
- (21) Pentru a oferi posibilitatea de a revizui cuantumul taxelor de viză prevăzute în prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea prezentului regulament în legătură cu cuantumul taxelor de viză. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare^(?). În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(?) JOL 123, 12.5.2016, p. 1.

- (22) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 810/2009, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾.
- (23) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament dacă îl va pune în aplicare în dreptul său intern.
- (24) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ⁽⁷⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (25) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽⁸⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (26) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în înțelesul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁹⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽¹⁰⁾.
- (27) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în înțelesul Acordului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹¹⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽¹²⁾.
- (28) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹³⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽¹⁴⁾.
- (29) În ceea ce privește Ciprul, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se referă la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽⁷⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

⁽⁸⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

⁽⁹⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽¹⁰⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽¹¹⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽¹²⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽¹³⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽¹⁴⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

- (30) În ceea ce privește Bulgaria și România, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005.
- (31) În ceea ce privește Croația, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2011.
- (32) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 810/2009 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 810/2009 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezentul regulament stabilește procedurile și condițiile de eliberare a vizelor pentru șederile preconizate pe teritoriul statelor membre care nu depășesc 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) Atunci când aplică prezentul regulament, statele membre respectă pe deplin dreptul Uniunii, inclusiv Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În conformitate cu principiile generale ale dreptului Uniunii, deciziile privind cererile în temeiul prezentului regulament se adoptă în mod individual.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 2, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) unei șederi preconizate pe teritoriul statelor membre care nu depășește 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile sau”;

(b) punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. «document de călătorie recunoscut» înseamnă un document de călătorie recunoscut de unul sau mai multe state membre în scopul trecerii frontierelor externe și al aplicării unei vize, în temeiul Deciziei nr. 1105/2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*)

(*) Decizia nr. 1105/2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind lista documentelor de călătorie care conferă titularului dreptul de trecere a frontierelor externe și pe care se poate aplica o viză și privind un mecanism de creare a acestei liste (JO L 287, 4.11.2011, p. 9).”;

(c) se adaugă următoarele puncte:

„12. «navigator» înseamnă orice persoană încadrată în muncă, angajată sau care lucrează, indiferent de funcție, la bordul unei nave de navigație maritimă sau al unei nave care navighează în apele interioare internaționale;

13. «semnătură electronică» înseamnă o semnătură electronică în sensul definiției de la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).”

3. La articolul 3 alineatul (5), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere valabil eliberat de un stat membru care nu participă la adoptarea prezentului regulament sau de un stat membru care nu aplică încă integral dispozițiile acquis-ului Schengen sau resortisanții țărilor terțe care dețin unul dintre permisele de ședere valabile enumerate în anexa V, eliberate de Andorra, Canada, Japonia, San Marino sau Statele Unite ale Americii, care îi garantează titularului un drept de readmisie necondiționat sau care dețin un permis de ședere valabil pentru una sau mai multe dintre țările și teritoriile de peste mări care aparțin Regatului Țărilor de Jos (Aruba, Curaçao, Sint-Maarten, Bonaire, Sint Eustatius și Saba);

- (c) resortisanții țărilor terțe care dețin o viză valabilă pentru un stat membru care nu participă la adoptarea prezentului regulament sau pentru un stat membru care nu aplică încă integral dispozițiile acquis-ului Schengen sau pentru o țară care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European sau pentru Canada, Japonia ori Statele Unite ale Americii sau titularii unei vize valabile pentru una sau mai multe dintre țările și teritoriile de peste mări care aparțin Regatului Țărilor de Jos (Aruba, Curaçao, Sint-Maarten, Bonaire, Sint Eustatius și Saba), atunci când călătoresc în țara emitentă sau în orice altă țară terță, sau atunci când se întorc din țara emitentă, după ce au utilizat viza;”;

4. La articolul 4 se introduce următorul alineat:

„(1a) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot decide că autoritățile centrale sunt cele care examinează cererile și decid cu privire la acestea. Statele membre se asigură că aceste autorități dispun de suficiente cunoștințe referitoare la circumstanțele locale din țara în care este depusă cererea, pentru a evalua riscul în materie de migrație și de securitate, precum și de o cunoaștere suficientă a limbii pentru a analiza documente, și că sunt implicate consulatetele, în cazul în care este necesar, pentru a efectua verificări și interviuri suplimentare.”

5. La articolul 5 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) dacă vizita include mai multe destinații sau dacă urmează să se efectueze mai multe vizite separate în cursul unei perioade de două luni, statul membru al cărui teritoriu constituie principala destinație a vizitei (vizitelor) din punctul de vedere al duratei șederii, calculată în zile, sau al scopului șederii; sau”.

6. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Un stat membru poate conveni să reprezinte un alt stat membru care este competent în conformitate cu articolul 5, în scopul de a examina și de a decide cu privire la cereri în numele statului membru respectiv. Un stat membru poate, de asemenea, să reprezinte un alt stat membru în mod limitat, numai pentru colectarea cererilor și înregistrarea elementelor biometrice de identificare.”;

(b) alineatul (2) se elimină;

(c) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În cazul în care reprezentarea se limitează în conformitate cu alineatul (1) teza a doua, la colectarea și transmiterea datelor către statul membru reprezentat se efectuează cu respectarea normelor relevante privind protecția și securitatea datelor.

(4) Între statul membru reprezentant și statul membru reprezentat se încheie o înțelegere bilaterală. Înțelegerea respectivă:

(a) precizează durata reprezentării, dacă aceasta este doar temporară, și procedurile de încetare a reprezentării;

(b) poate să prevadă, în special atunci când statul membru reprezentat are un consulat în țara terță în cauză, punerea la dispoziție de către statul membru reprezentat de sedii, personal și fonduri.”;

(d) alineatele (7) și (8) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) Statul membru reprezentat transmite Comisiei o notificare privind înțelegerile de reprezentare sau încetarea unor astfel de înțelegeri în termen de cel mult 20 de zile calendaristice înainte de intrarea în vigoare sau de încetarea acestora, cu excepția cazurilor de forță majoră.

(8) Consulatul statului membru reprezentant informează, simultan cu efectuarea notificării menționate la alineatul (7), atât consulatetele celorlalte state membre, cât și delegația Uniunii din jurisdicția în cauză cu privire la înțelegerile de reprezentare sau la încetarea unor astfel de înțelegeri.”;

(e) se adaugă următoarele alineate:

„(10) În cazul în care un stat membru nu este nici prezent, nici reprezentat în țara terță în care solicitantul urmează să depună cererea, statul membru respectiv depune eforturi în vederea cooperării cu un prestator extern de servicii, în conformitate cu articolul 43, în țara terță respectivă.

(11) Atunci când un consulat al unui stat membru dintr-o anumită locație se află într-o situație de forță majoră de natură tehnică prelungită, respectivul stat membru depune eforturi pentru a fi reprezentat temporar de un alt stat membru în respectiva locație în cazul tuturor categoriilor sau al unora dintre categoriile de solicitanți.”

7. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) „Cererile se depun cu cel mult șase luni, iar în cazul navigatorilor în exercițiul funcției cu cel mult nouă luni înainte de începerea vizitei preconizate și, ca regulă, cel târziu cu 15 zile calendaristice înainte de începerea vizitei preconizate. În cazuri individuale de urgență justificate, consulatul sau autoritățile centrale pot permite depunerea cererilor cu mai puțin de 15 zile calendaristice înainte de începerea vizitei preconizate.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Fără a se aduce atingere articolului 13, cererile pot fi depuse:

(a) de către solicitant;

(b) de către un intermediar comercial acreditat;

(c) de către o asociație sau instituție profesională, culturală, sportivă sau educațională în numele membrilor săi.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(5) Un solicitant nu trebuie să se prezinte personal în mai multe locații pentru a depune o cerere.”

8. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) „Solicitanții trebuie să se prezinte personal la depunerea unei cereri pentru prelevarea amprentelor digitale, în conformitate cu articolul 13 alineatele (2) și (3) și cu articolul 13 alineatul (7) litera (b). Fără a aduce atingere primei teze din prezentul alineat și articolului 45, solicitanții pot depune cererile în format electronic, dacă această posibilitate este disponibilă.”;

(b) alineatul (2) se elimină.

9. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fiecare solicitant înaintează un formular de cerere completat de mână sau electronic, astfel cum se prevede în anexa I. Formularul de cerere se semnează. Acesta poate fi semnat de mână sau, dacă semnătura electronică este recunoscută de statul membru competent pentru a examina și a decide cu privire la o cerere, se semnează electronic.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(1a) Dacă solicitantul semnează electronic formularul de cerere, semnătura electronică este o semnătura electronică calificată, în înțelesul articolului 3 punctul 12 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014.

(1b) Conținutul versiunii electronice a formularului de cerere, dacă este cazul, este prevăzut în anexa I.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Formularul este disponibil cel puțin în următoarele limbi:

(a) limba (limbile) oficială (oficiale) a(le) statului membru pentru care se solicită viză sau a(le) statului membru reprezentant; și

(b) limba (limbile) oficială (oficiale) a(le) țării gazdă.

Pe lângă limba (limbile) menționată (menționate) la litera (a), formularul poate fi disponibil și în orice altă (alte) limbă (limbi) oficială (oficiale) a(le) instituțiilor Uniunii.”;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care limba (limbile) oficială (oficiale) a(le) țării gazdă nu este (sunt) integrată(e) în cadrul formularului, se pune la dispoziția solicitanților de viză, separat, o traducere în limba (limbile) respectivă (respective).”

10. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (3)-(5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În anexa II figurează o listă neexhaustivă a documentelor justificative care pot fi cerute solicitanților pentru a verifica îndeplinirea condițiilor enumerate la alineatele (1) și (2).

(4) Statele membre pot cere solicitanților să prezinte dovada unui angajament de luare în întreținere sau de cazare privată, ori a ambelor, prin completarea unui formular întocmit de fiecare stat membru. Formularul respectiv indică, în special:

- (a) dacă scopul său îl constituie dovada unui angajament de luare în întreținere sau de cazare privată, ori a ambelor;
- (b) dacă persoana care își ia angajamentul de luare în întreținere sau face invitația este o persoană fizică, o societate sau o organizație;
- (c) identitatea și datele de contact ale persoanei care își ia angajamentul de luare în întreținere sau face invitația;
- (d) datele de identitate (prenume, nume de familie, data nașterii, locul nașterii și cetățenia) ale solicitantului;
- (e) adresa locului de cazare;
- (f) durata și scopul șederii;
- (g) eventualele legături de rudenie cu persoana care își ia angajamentul de luare în întreținere sau face invitația;
- (h) informațiile necesare în temeiul articolului 37 alineatul (1) din Regulamentul VIS.

Pe lângă limba (limbile) oficială (oficiale) a(le) statului membru, formularul se redactează în cel puțin o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii. Un specimen al formularului se trimite Comisiei.

(5) Consulatele evaluează, în cadrul cooperării locale Schengen, punerea în aplicare a condițiilor stabilite la alineatul (1), pentru a se ține seama de circumstanțele locale și de riscurile în materie de migrație și securitate.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(5a) În cazul în care este necesar pentru a se ține seama de circumstanțele locale, astfel cum se prevede la articolul 48, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o listă armonizată de documente justificative pentru a fi utilizate în fiecare jurisdicție. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Se poate renunța la cerințele de la alineatul (1) din prezentul articol în cazul în care un solicitant este cunoscut de către consulat sau de către autoritățile centrale pentru integritatea și încrederea pe care o prezintă, în special în ceea ce privește utilizarea legală a vizelor anterioare, dacă nu există niciun dubiu cu privire la faptul că solicitantul va îndeplini cerințele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului (*) în momentul trecerii frontierelor externe ale statelor membre.

(*) Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).”

11. La articolul 15 alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Solicitanții de viză cu intrări multiple trebuie să facă dovada faptului că dețin o asigurare medicală de călătorie corespunzătoare și valabilă care acoperă perioada primei lor vizite preconizate.”

12. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Solicitanții achită o taxă de viză în valoare de 80 EUR.

(2) Copiii, de la împlinirea vârstei de șase ani și până la împlinirea vârstei de 12 ani, achită o taxă de viză în valoare de 40 EUR.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Se aplică o taxă de viză de 120 EUR sau de 160 EUR în cazul în care o decizie de punere în aplicare este adoptată de Consiliu în temeiul articolului 25a alineatul (5) litera (b). Această dispoziție nu se aplică în cazul copiilor cu vârsta sub 12 ani.”;

(c) alineatul (3) se elimină;

(d) la alineatul (4), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) cercetătorii în sensul definiției de la articolul 3 punctul 2 din Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului (*), care călătoresc în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică sau al participării la un seminar științific sau la o conferință;

(*) Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (JO L 132, 21.5.2016, p. 21).”;

(e) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pot fi scutiți de la plata taxei de viză:

(a) copiii cu vârsta mai mare de șase ani și mai mică de 18 ani;

(b) titularii de pașapoarte diplomatice și de serviciu;

(c) participanții la seminare, conferințe, evenimente sportive, culturale sau educaționale, organizate de organizații non-profit, cu vârsta de cel mult 25 de ani.”;

(f) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazuri individuale, se poate renunța la perceperea taxei de viză sau cuantumul acesteia poate fi redus dacă acest lucru contribuie la promovarea unor interese de ordin cultural sau sportiv, interese din domeniul politicii externe, al politicii de dezvoltare și alte domenii de interes public vital sau din motive umanitare sau datorită anumitor obligații internaționale.”;

(g) la alineatul (7), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În situația în care se percepe în altă monedă decât euro, cuantumul taxei de viză percepute în respectiva monedă este stabilită și revizuită periodic, conform cursului de schimb de referință al euro stabilit de Banca Centrală Europeană. Suma percepută poate fi rotunjită în sens crescător și se asigură faptul că, în cadrul acordurilor Schengen de cooperare la nivel local, se percep taxe similare.”;

(h) se adaugă următorul alineat:

„(9) Comisia evaluează, o dată la trei ani, necesitatea de a revizui cuantumul taxelor de viză prevăzute la alineatele (1), (2) și (2a) din prezentul articol, luând în considerare criteriile obiective, cum ar fi rata generală a inflației la nivelul Uniunii publicată de Eurostat și media ponderată a salariilor funcționarilor publici ai statelor membre. Pe baza evaluărilor respective, Comisia adoptă, după caz, acte delegate în conformitate cu articolul 51a privind modificarea prezentului regulament în ceea ce privește cuantumul taxelor de viză.”

13. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Un prestator extern de servicii menționat la articolul 43 poate să perceapă o taxă pentru servicii.”;

(b) alineatul (3) se elimină;

(c) se introduc următoarele alineate:

„(4a) Prin derogare de la alineatul (4), taxa pentru servicii nu depășește, în principiu, 80 EUR în țările terțe în care statul membru competent nu are un consulat care să colecteze cereri și nu este reprezentat de un alt stat membru.

(4b) În cazuri excepționale în care cuantumul menționat la alineatul (4a) nu este suficient pentru prestarea unui serviciu complet, s-ar putea percepe o taxă pentru servicii mai ridicată, de maximum 120 EUR. Într-un astfel de caz, statul membru în cauză transmite Comisiei o notificare privind intenția sa de a permite perceperea unei taxe pentru servicii mai ridicată, cu cel puțin trei luni înainte de începerea punerii sale în aplicare. În notificare se menționează motivele pentru stabilirea nivelului taxei pentru servicii, în special costurile detaliate care au condus la stabilirea unui cuantum superior.”;

(d) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statul membru în cauză poate menține posibilitatea pentru toți solicitanții de a depune cereri direct la consulatele acestuia sau la consulatul unui stat membru cu care a fost încheiată o înțelegere de reprezentare, în conformitate cu articolul 8.”

14. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Consulatul competent sau autoritățile centrale ale statului membru competent verifică dacă:”;

(b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Atunci când consulatul competent sau autoritățile centrale ale statului membru competent consideră că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), cererea este considerată admisibilă, iar consulatul sau autoritățile centrale:

- urmează procedurile descrise la articolul 8 din Regulamentul VIS; și
- continuă examinarea cererii.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Atunci când consulatul competent sau autoritățile centrale ale statului membru competent consideră că nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), cererea este inadmisibilă, iar consulatul sau autoritățile centrale, fără întârziere:

- returnează formularul de cerere și orice documente prezentate de solicitant;
- distruge datele biometrice colectate;
- rambursează taxa de viză; și
- nu examinează cererea”;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Prin derogare de la alineatul (3), o cerere care nu îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (1) poate fi considerată admisibilă din motive de ordin umanitar, de interes național sau datorită anumitor obligații internaționale.”

15. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Atunci când analizează dacă solicitantul îndeplinește condițiile de intrare, consulatul sau autoritățile centrale verifică următoarele:”;

(ii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) după caz, deținerea de către solicitant a unei asigurări medicale de călătorie corespunzătoare și valabile, care acoperă perioada șederii preconizate sau, dacă se solicită o viză cu intrări multiple, perioada primei vizite preconizate.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Consulatul sau autoritățile centrale examinează, după caz, durata șederilor anterioare și a celor preconizate pentru a verifica dacă solicitantul nu a depășit durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre, indiferent de posibilele șederi autorizate în temeiul unei vize naționale de lungă ședere sau al unui permis de ședere.”;

(c) la alineatul (6), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Atunci când examinează o cerere de viză de tranzit aeroportuar, consulatul sau autoritățile centrale verifică în special:”;

(d) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În timpul examinării unei cereri, consulatele sau autoritățile centrale pot, în cazuri justificate, să realizeze un interviu cu solicitantul și să solicite documente suplimentare.”

16. Articolul 22 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Pentru motive legate de amenințări la adresa ordinii publice, a securității interne, a relațiilor internaționale sau a sănătății publice, un stat membru poate solicita autorităților centrale ale altor state membre să consulte autoritățile sale centrale în cursul examinării cererilor depuse de resortisanții anumitor țări terțe sau de anumite categorii de astfel de resortisanți. Astfel de consultări nu se aplică în cazul cererilor de vize de tranzit aeroportuar.

(2) Autoritățile centrale consultate transmit un răspuns definitiv în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de șapte zile calendaristice de la inițierea consultării. Lipsa unui răspuns în termenul menționat înseamnă că acestea nu au motive pentru a obiecta cu privire la eliberarea vizei.

(3) Statele membre transmit Comisiei o notificare privind introducerea sau retragerea cerinței de consultare prealabilă, ca regulă, cel târziu cu 25 de zile calendaristice înainte ca aceasta să devină aplicabilă. Informația respectivă se furnizează, de asemenea, în cadrul cooperării locale Schengen din jurisdicția în cauză.”;

(b) alineatul (5) se elimină.

17. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Această perioadă poate fi prelungită la cel mult 45 de zile calendaristice în cazuri individuale, în special atunci când este necesară o verificare suplimentară a cererii.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Deciziile cu privire la cereri se iau fără întârziere în cazuri individuale de urgență justificate.”;

(c) alineatul (3) se elimină;

(d) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) se introduce următoarea literă:

„(ba) elibera o viză de tranzit aeroportuar în conformitate cu articolul 26; sau”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) refuza o viză, în conformitate cu articolul 32.”;

(iii) litera (d) se elimină.

18. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) al treilea paragraf se elimină;

(ii) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere articolului 12 litera (a), perioada de valabilitate a unei vize cu o singură intrare include o «perioadă de grație» de 15 zile calendaristice.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Sub rezerva îndeplinirii de către solicitant a condițiilor de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (a), (c), (d) și (e) din Regulamentul (UE) 2016/399, vizele cu intrări multiple cu o perioadă lungă de valabilitate se eliberează pentru următoarele perioade de valabilitate, cu excepția cazului în care perioada de valabilitate a vizei ar depăși-o pe cea a documentului de călătorie:

(a) pentru o perioadă de valabilitate de un an, cu condiția ca solicitantul să fi obținut și să fi utilizat în mod legal trei vize în cei doi ani anteriori;

(b) pentru o perioadă de valabilitate de doi ani, cu condiția ca solicitantul să fi obținut și să fi utilizat în mod legal, în cursul celor doi ani precedenți, o viză anterioară cu intrări multiple cu o perioadă de valabilitate de un an;

(c) pentru o perioadă de valabilitate de cinci ani, cu condiția ca solicitantul să fi obținut și să fi utilizat în mod legal, în cursul celor trei ani precedenți, o viză anterioară cu intrări multiple cu o perioadă de valabilitate de doi ani.

Vizele de tranzit aeroportuar, precum și vizele cu valabilitate teritorială limitată eliberate în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) nu sunt luate în considerare pentru eliberarea vizelor cu intrări multiple.”;

(c) se introduc următoarele alineate:

„(2a) Prin derogare de la alineatul (2), perioada de valabilitate a vizei eliberate poate fi scurtată în cazuri individuale, dacă există îndoieli întemeiate cu privire la îndeplinirea condițiilor de intrare pe durata întregii perioade.

(2b) Prin derogare de la alineatul (2), consulatele evaluează în cadrul cooperării locale Schengen, dacă este necesar ca normele privind eliberarea vizelor cu intrări multiple stabilite la alineatul (2) să fie adaptate pentru a se ține seama de circumstanțele locale și de riscurile în materie de migrație și securitate, în vederea adoptării unor norme mai favorabile sau mai restrictive în conformitate cu alineatul (2d).

(2c) Fără a se aduce atingere alineatului (2), solicitanților care dovedesc necesitatea sau își justifică intenția de a călători frecvent sau cu regularitate li se poate elibera o viză cu intrări multiple cu o perioadă de valabilitate de până la cinci ani, cu condiția ca respectivii solicitanți să facă dovada integrității lor și a faptului că sunt persoane de încredere, în special a utilizării legale a vizelor anterioare, a situației lor economice în țara de origine și a intenției lor reale de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea vizei solicitate.

(2d) În cazul în care este necesar, pe baza evaluării menționate la alineatul (2b) din prezentul articol, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, normele privind condițiile de eliberare a vizelor cu intrări multiple prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, care trebuie să fie aplicate în fiecare jurisdicție pentru a se ține seama de circumstanțele locale, de riscurile în materie de migrație și securitate și de relația globală a Uniunii cu țara terță în cauză. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).”

19. Se introduce următorul articol:

„Articolul 25a

Cooperarea în materie de readmisie

(1) În funcție de nivelul de cooperare a unei țări terțe cu statele membre în materie de readmisie a migranților în situație neregulamentară, evaluat pe baza unor date relevante și obiective, articolul 14 alineatul (6), articolul 16 alineatul (1), articolul 16 alineatul (5) litera (b), articolul 23 alineatul (1) și articolul 24 alineatele (2) și (2c) nu se aplică solicitanților sau categoriilor de solicitanți care sunt resortisanți ai unei țări terțe despre care se consideră că nu cooperează îndeajuns în conformitate cu prezentul articol.

(2) Comisia evaluează în mod regulat, cel puțin o dată pe an, cooperarea țărilor terțe în materie de readmisie, ținând seama, în special, de următorii indicatori:

- (a) numărul de decizii de returnare emise pentru persoanele din țara terță în cauză, aflate în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre;
- (b) numărul de returnări forțate efective ale persoanelor pentru care s-au emis decizii de returnare ca procent din numărul de decizii de returnare emise pentru resortisanții țării terțe în cauză, inclusiv, dacă este cazul, în temeiul acordurilor de readmisie ale Uniunii sau bilaterale, numărul de resortisanți ai țărilor terțe care au tranzitat teritoriul țării terțe în cauză;
- (c) numărul de cereri de readmisie pentru fiecare stat membru acceptate de țara terță în cauză, ca procent din numărul de astfel de cereri care i-au fost înaintate;
- (d) nivelul cooperării practice cu privire la returnare în diferitele etape ale procedurii de returnare, cum ar fi:
 - (i) asistența furnizată în identificarea persoanelor aflate în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre și în eliberarea în timp util a documentelor de călătorie;
 - (ii) acceptarea documentului european de călătorie pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală sau a permisului de liberă trecere;
 - (iii) acceptarea readmisiei persoanelor care urmează să fie returnate legal în țara lor;
 - (iv) acceptarea zborurilor și a operațiunilor de returnare.

O astfel de evaluare se bazează pe utilizarea unor date fiabile furnizate de statele membre, precum și de instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii. Comisia raportează Consiliului cu privire la evaluarea sa în mod regulat, cel puțin o dată pe an.

(3) Un stat membru poate, de asemenea, să notifice Comisiei dacă se confruntă cu probleme practice grave și persistente în ceea ce privește cooperarea cu o țară terță în materie de readmisie a migranților în situație neregulamentară, pe baza aceluiași indicatori ca cei enumerați la alineatul (2). Comisia informează imediat Parlamentul European și Consiliul despre notificare.

(4) Comisia examinează în termen de o lună orice notificare transmisă în temeiul alineatului (3). Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la rezultatele examinării sale.

(5) În cazul în care, pe baza analizei menționate la alineatele (2) și (4) și ținând seama de măsurile luate de Comisie pentru a îmbunătăți nivelul de cooperare a țării terțe în cauză în domeniul readmisiei și de relațiile globale ale Uniunii cu țara terță respectivă, inclusiv în domeniul migrației, Comisia consideră că o țară nu cooperează îndeajuns și că, prin urmare, este necesar să se ia măsuri sau în cazul în care, în termen de 12 luni, o majoritate simplă a statelor membre au notificat Comisiei în conformitate cu alineatul (3), Comisia poate, în timp ce își continuă eforturile pentru a îmbunătăți cooperarea cu țara terță în cauză, să prezinte Consiliului o propunere în vederea adoptării:

- (a) unei decizii de punere în aplicare de suspendare temporară a aplicării, pentru toți resortisanții țării terțe în cauză ori pentru anumite categorii ale acestora, a uneia sau mai multora dintre următoarele dispoziții: articolul 14 alineatul (6), articolului 16 alineatul (5) litera (b), articolul 23 alineatul (1) sau articolul 24 alineatele (2) și (2c);
- (b) în cazul în care, în urma unei evaluări efectuate de către Comisie, măsurile aplicate în conformitate cu decizia de punere în aplicare menționată la litera (a) din prezentul alineat sunt considerate ineficace, a unei decizii de punere în aplicare prin care să se aplice, în mod treptat, una dintre taxele de viză prevăzute la articolul 16 alineatul (2a) pentru toți resortisanții țării terțe în cauză sau pentru anumite categorii ale acestora.

(6) Comisia evaluează în mod continuu și raportează pe baza indicatorilor prevăzuți la alineatul (2) dacă se poate stabili înregistrarea unei îmbunătățiri substanțiale și susținute în ceea ce privește cooperarea cu țara terță în cauză în materie de readmisie a migranților în situație neregulamentară și, ținând seama, de asemenea, de relațiile globale ale Uniunii cu respectiva țară terță, poate prezenta Consiliului o propunere de abrogare sau de modificare a deciziilor de punere în aplicare menționate la alineatul (5).

(7) În termen de cel mult șase luni de la intrarea în vigoare a deciziilor de punere în aplicare menționate la alineatul (5), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la progresele înregistrate în ceea ce privește cooperarea cu respectiva țară terță în materie de readmisie.

(8) În cazul în care, pe baza analizei menționate la alineatul (2) și ținând seama de relațiile globale ale Uniunii cu țara terță în cauză, în special în ceea ce privește cooperarea în materie de readmisie, Comisia consideră că țara terță în cauză cooperează suficient, aceasta poate înainta Consiliului o propunere de adoptare a unei decizii de punere în aplicare privind solicitanții sau categoriile de solicitanți care sunt resortisanți ai țării terțe respective și care solicită o viză pe teritoriul țării terțe respective, prevăzând una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) reducerea taxei de viză menționate la articolul 16 alineatul (1) la 60 EUR;
- (b) reducerea la 10 zile a termenului în care trebuie luate deciziile privind o cerere menționate la articolul 23 alineatul (1);
- (c) creșterea perioadei de valabilitate a vizelor cu intrări multiple în temeiul articolului 24 alineatul (2).

Respectiva decizie de punere în aplicare se aplică pentru maximum un an. Aceasta poate fi reînnoită.”

20. Articolul 27 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme detaliate privind completarea autocolantului de viză. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).

(2) Statele membre pot adăuga mențiuni naționale în secțiunea «observații» a autocolantului de viză. Respectivele mențiuni nu dublează mențiunile obligatorii stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (1).”;

- (b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Un autocolant de viză pentru o viză cu o singură intrare poate fi completat manual numai în caz de forță majoră de natură tehnică. Pe un autocolant completat de mână nu se fac modificări.”

21. Articolul 29 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autocolantul de viză se aplică pe documentul de călătorie.”;

- (b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme detaliate privind aplicarea autocolantului de viză. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).”

22. Articolul 31 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Un stat membru poate solicita ca autoritățile sale centrale să fie informate cu privire la vizele eliberate de alte state membre resortisanților anumitor țări terțe sau unor categorii specifice de astfel de resortisanți, cu excepția vizelor de tranzit aeroportuar.

(2) Statele membre notifică Comisia cu privire la introducerea sau eliminarea cerinței de informare, cu cel târziu 25 de zile calendaristice înainte de punerea în aplicare a măsurii. Informația respectivă se furnizează, de asemenea, în cadrul cooperării locale Schengen din jurisdicția în cauză.”;

- (b) alineatul (4) se elimină.

23. Articolul 32 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) litera (a), se introduce următorul punct:

„(ia) nu furnizează o justificare pentru scopul și condițiile tranzitului aeroportuar preconizat.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) O decizie de respingere și motivele pe care se întemeiază se comunică solicitantului prin intermediul formularului standard care figurează în anexa VI, în limba statului membru care a luat decizia finală cu privire la cerere și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii.”;

(c) alineatul (4) se elimină.

24. Articolul 36 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se elimină;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, instrucțiuni operaționale privind eliberarea la frontieră a vizelor pentru navigatori. Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).”

25. La articolul 37, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Păstrarea și gestionarea autocolantelor de viză sunt supuse unor măsuri adecvate de siguranță, pentru a se evita fraudele sau pierderea acestora. Fiecare consulat păstrează un inventar al stocului de autocolante de viză și înregistrează informații referitoare la modul în care a fost utilizat fiecare autocolant de viză. Orice pierdere semnificativă de autocolante de viză necompletate se raportează Comisiei.

(3) Consulatele sau autoritățile centrale arhivează cererile pe suport de hârtie sau în format electronic. Fiecare dosar individual conține informațiile relevante, care să permită, dacă este necesar, reconstituirea contextului în care s-a luat decizia cu privire la cerere.

Fiecare dosar de cerere individual se păstrează pentru o perioadă de cel puțin un an, cu începere de la data deciziei privind cererea, astfel cum se prevede la articolul 23 alineatul (1), sau, în cazul exercitării unei căi de atac, până la încheierea procedurii de exercitare a căii de atac, în funcție de durata cea mai lungă. Dacă este cazul, dosarele individuale de cerere electronică se păstrează pe perioada de valabilitate a vizei eliberate.”

26. Articolul 38 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Resursele alocate examinării cererilor și monitorizării procedurilor de acordare a vizelor”;

(b) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre detașează personal corespunzător în număr suficient în consulate pentru efectuarea sarcinilor legate de examinarea cererilor, astfel încât să asigure o calitate rezonabilă și armonizată a serviciilor adresate publicului.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(1a) Statele membre se asigură că întreaga procedură de acordare a vizelor la consulate, inclusiv depunerea și gestionarea cererilor, imprimarea autocolantelor de viză și cooperarea practică cu prestatorii externi de servicii, este monitorizată de către personalul expatriat pentru a se garanta integritatea tuturor etapelor procedurii.”;

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritățile centrale ale statelor membre asigură formarea corespunzătoare a personalului expatriat și a angajaților locali, furnizându-le acestora informații complete, precise și actualizate cu privire la dreptul Uniunii și dreptul intern în materie.”;

(e) se introduc următoarele alineate:

„(3a) În cazul în care autoritățile centrale sunt cele care examinează cererile și decid cu privire la acestea, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (1a), statele membre oferă formare specifică pentru a se asigura că personalul respectivelor autorități centrale dispune de cunoștințe suficiente și actualizate, specifice pentru fiecare țară, despre circumstanțele socioeconomice locale, precum și de informații complete, precise și actualizate cu privire la dreptul Uniunii și dreptul intern în materie.

(3b) Statele membre se asigură, de asemenea, că consulatele dispun de personal suficient și instruit corespunzător pentru sprijinirea autorităților centrale în examinarea și luarea unei decizii cu privire la cereri, în special prin participarea la reuniuni de cooperare locală Schengen, schimbul de informații cu alte consulate și autorități locale, colectarea de informații relevante la nivel local privind riscul de migrație și practicile frauduloase, precum și realizarea de interviuri și de examinări suplimentare.”;

(f) se adaugă următorul alineat:

„(5) Statele membre se asigură că există o procedură care le permite solicitanților să depună reclamații cu privire la:

(a) conduita personalului în cadrul consulatelor și, dacă este cazul, a prestatorilor externi de servicii; sau

(b) procesul de depunere a cererii.

Consulatele sau autoritățile centrale păstrează un registru privind reclamațiile și măsurile luate.

Statele membre pun la dispoziția publicului informațiile cu privire la procedura prevăzută în prezentul alineat.”

27. La articolul 39, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) În exercitarea îndatoririlor sale, personalul consular și cel al autorităților centrale respectă pe deplin demnitatea umană. Măsurile luate sunt proporționale cu obiectivele urmărite.

(3) În exercitarea funcțiilor sale, personalul consular și cel al autorităților centrale nu discriminează persoanele pe motive legate de sex, rasă sau origine etnică, religie ori credință, dizabilități, vârstă sau orientare sexuală.”

28. Articolul 40 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 40

Organizare și cooperare consulară

(1) Fiecare stat membru este responsabil cu organizarea procedurilor privind cererile.

(2) Statele membre:

(a) își dotează consulatele și autoritățile responsabile cu eliberarea vizelor la frontiere cu materialul necesar pentru colectarea elementelor biometrice de identificare, precum și birourile consulilor onorifici, în cazul în care recurg la acestea în scopul colectării elementelor biometrice de identificare, în conformitate cu articolul 42;

(b) cooperează cu unul sau mai multe alte state membre în cadrul unor înțelegeri de reprezentare sau al oricărei alte forme de cooperare consulară.

(3) Un stat membru poate să coopereze, de asemenea, cu un prestator extern de servicii, în conformitate cu articolul 43.

(4) Statele membre transmit Comisiei o notificare privind organizarea și cooperarea lor consulară din cadrul fiecărui oficiu consular.

(5) În cazul încetării cooperării cu alte state membre, statele membre depun eforturi pentru a asigura continuitatea furnizării de servicii complete.”

29. Articolul 41 se elimină.

30. Articolul 43 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se elimină;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Prestatorii externi de servicii nu au, în niciun caz, acces la VIS. Accesul la VIS este rezervat exclusiv personalului autorizat în mod corespunzător al consulatelor sau al autorităților centrale.”;

(c) alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) furnizarea de informații generale privind condițiile de obținere a vizelor, în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) literele (a)-(c), și formularele de cerere;”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) colectarea datelor și a cererilor (inclusiv colectarea elementelor biometrice de identificare) și transmiterea cererii către consulat sau către autoritățile centrale;”;

(iii) literele (e) și (f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) gestionarea programărilor solicitantului, după caz, la consulat sau la sediul prestatorului extern de servicii.

„(f) colectarea documentelor de călătorie, inclusiv a notificării refuzului, dacă este cazul, de la consulat sau de la autoritățile centrale și returnarea acestora solicitantului.”;

(d) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Atunci când selectează un prestator extern de servicii, statul membru în cauză evaluează fiabilitatea și solvabilitatea organizației sau a societății și se asigură că nu există un conflict de interese. Evaluarea include, după caz, verificarea licențelor necesare, înscrierea la registrul comerțului, statutele și contractele bancare.”;

(e) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Statele membre sunt responsabile de respectarea normelor privind protecția datelor cu caracter personal și se asigură că prestatorul extern de servicii face obiectul monitorizării de către autoritățile de supraveghere a protecției datelor în temeiul articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).”;

(f) alineatul (11) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) informațiile generale privind criteriile, condițiile și procedurile de solicitare a vizelor, astfel cum se prevede la articolul 47 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), și conținutul formularelor de cerere furnizate solicitanților de către prestatorul extern de servicii.

(b) toate măsurile de securitate tehnice și organizatorice impuse în vederea protejării datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, ori a pierderii accidentale, a modificării, a divulgării sau accesului neautorizat, în special în cazul în care cooperarea implică transmiterea dosarelor și a datelor către consulatul sau către autoritățile centrale ale statului membru (statelor membre) în cauză, precum și împotriva oricăror alte forme de prelucrare ilegală ale datelor cu caracter personal;”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În acest scop, consulatul (consulatele) sau autoritățile centrale ale statului membru (statelor membre) în cauză efectuează în mod regulat și cel puțin o dată la nouă luni controale prin sondaj la sediul prestatorului extern de servicii. Statele membre pot conveni să își împartă sarcina acestei monitorizări regulate.”;

(g) se introduce următorul alineat:

„(11a) Până la data de 1 februarie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei un raport privind cooperarea lor cu prestatorii externi de servicii și monitorizarea respectivilor prestatori la nivel mondial, astfel cum se menționează la punctul C din anexa X.”

31. Articolul 44 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 44

Criptarea și transferul securizat de date

(1) În cazul cooperării dintre statele membre și cu prestatori externi de servicii și al recurgerii la consulii onorifici, statul (statele) membru (membre) în cauză se asigură că datele sunt complet criptate atunci când sunt transferate fie pe cale electronică, fie fizic pe un suport electronic de stocare.

(2) În țările terțe care interzic ca datele criptate să fie transferate pe cale electronică, statul (statele) membru (membre) în cauză nu permite (permite) transferul de date pe cale electronică.

În astfel de cazuri, statul (statele) membru (membre) în cauză se asigură că datele electronice sunt transferate fizic în formă complet criptată pe un suport electronic de stocare de către un funcționar consular al unui stat membru sau, în cazul în care un astfel de transfer ar necesita măsuri disproporționate sau nerezonabile, într-un alt mod sigur și securizat, de exemplu prin recurgerea la operatorii de transport recunoscuți, cu experiență în transportarea documentelor și a datelor sensibile în țara terță în cauză.

(3) Nivelul de securitate pentru transfer este adaptat în fiecare caz la natura sensibilă a datelor.”

32. Articolul 45 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Intermediarii comerciali acreditați sunt monitorizați în mod regulat cu ajutorul controalelor prin sondaj care includ interviuri față în față sau telefonice cu solicitanții, verificarea călătoriilor și a cazării și, atunci când se consideră necesar, verificarea documentelor privind întoarcerea în grup.”;

(b) la alineatul (5), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fiecare consulat și autoritățile centrale se asigură că lista intermediarilor comerciali acreditați cu care cooperează este adusă la cunoștința publicului, dacă este cazul.”

33. Articolul 47 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele litere:

„(aa) criteriile pentru ca o cerere să fie considerată admisibilă, astfel cum se prevede la articolul 19 alineatul (1);

(ab) faptul că datele biometrice trebuie, în principiu, să fie colectate la fiecare 59 de luni, începând cu data primei colectări;”;

(b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) locul în care pot fi depuse cererile (consulatul competent sau prestatorul extern de servicii);”;

(c) se adaugă următoarea literă:

„(j) informații privind procedura de depunere a reclamațiilor, prevăzută la articolul 38 alineatul (5).”

34. Articolul 48 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Consulatele și delegațiile Uniunii cooperează în cadrul fiecărei jurisdicții pentru a se asigura o aplicare armonizată a politicii comune a vizelor, ținând seama de circumstanțele locale.

În acest scop, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Decizia 2010/427/UE a Consiliului (*), Comisia emite instrucțiuni pentru delegațiile Uniunii în vederea îndeplinirii sarcinilor de coordonare relevante prevăzute la prezentul articol.

În cazul în care autoritățile centrale examinează cererile depuse în jurisdicția în cauză și iau decizii cu privire la acestea astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (1a), statele membre asigură implicarea activă a autorităților centrale respective în cadrul cooperării locale Schengen. Personalul care contribuie la cooperarea locală Schengen este format în mod corespunzător și implicat în examinarea cererilor în jurisdicția în cauză.

(*) Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Statele membre și Comisia cooperează, în special, în vederea:

- (a) întocmirii unei liste armonizate de documente justificative care trebuie să fie prezentate de către solicitanți, ținând seama de articolul 14;
- (b) pregătirii unei puneri în aplicare locale a articolului 24 alineatul (2) privind eliberarea vizelor cu intrări multiple;
- (c) asigurării unei traduceri comune a formularului de cerere, dacă este cazul;
- (d) stabilirii listei de documente de călătorie eliberate de țara-gazdă și în vederea actualizării regulate a respectivei liste;
- (e) elaborării unei fișe informative comune care conține informațiile menționate la articolul 47 alineatul (1);
- (f) monitorizării, dacă este cazul, a punerii în aplicare a articolului 25a alineatele (5) și (6).”;

(c) alineatul (2) se elimină;

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre efectuează, în cadrul cooperării locale Schengen, următoarele schimburi de informații:

- (a) statistici trimestriale privind vizele uniforme, vizele cu valabilitate teritorială limitată și vizele de tranzit aeroportuar solicitate, eliberate și refuzate;
- (b) informații privind evaluarea riscurilor în materie de migrație și securitate, în special privind:
 - (i) structura socioeconomică a țării-gazdă;
 - (ii) sursele de informare de la nivel local, inclusiv privind asigurările sociale, asigurările medicale, registrele fiscale și evidențele privind intrările și ieșirile;
 - (iii) utilizarea de documente false, contrafăcute sau falsificate;
 - (iv) rutele de imigrație neregulară;
 - (v) tendințele în materie de comportament fraudulos;
 - (vi) tendințele în materie de refuzuri;
- (c) informații privind cooperarea cu prestatorii externi de servicii și cu societățile de transport;
- (d) informații privind societățile de asigurare care furnizează asigurări medicale de călătorie corespunzătoare, inclusiv verificarea tipului de acoperire și eventualele sume excedentare.”;

(e) la alineatul (5), al doilea paragraf se elimină;

(f) se adaugă următorul alineat:

„(7) În fiecare jurisdicție se întocmește un raport anual până la data de 31 decembrie a fiecărui an. Pe baza respectivelor rapoarte, Comisia întocmește, în fiecare jurisdicție, un raport anual privind stadiul cooperării locale Schengen pe care îl înaintează Parlamentului European și Consiliului.”

35. Articolul 50 se elimină.

36. Articolul 51 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 51

Instrucțiuni privind aplicarea practică a prezentului regulament

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, instrucțiunile operaționale privind aplicarea practică a dispozițiilor prezentului regulament. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 52 alineatul (2).”

37. Se introduce următorul articol:

„Articolul 51a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 16 alineatul (9) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 1 august 2019. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 16 alineatul (9) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 16 alineatul (9) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.”

38. Articolul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 52

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet (denumit în continuare «Comitetul pentru vize»). Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

39. Anexa I se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa I la prezentul regulament.

40. Anexa V se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa II la prezentul regulament.

41. Anexa VI se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa III la prezentul regulament.

42. Anexele VII, VIII și IX se elimină.

43. Anexa X se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa IV la prezentul regulament.

*Articolul 2***Monitorizare și evaluare**

- (1) Până la 2 august 2022, Comisia efectuează o evaluare a aplicării Regulamentului (CE) nr. 810/2009, astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament. Această evaluare globală include o examinare a rezultatelor obținute în raport cu obiectivele și a punerii în aplicare a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 810/2009, astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament.
- (2) Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului evaluarea menționată la alineatul (1). Pe baza acestei evaluări, Comisia prezintă, dacă este necesar, propuneri corespunzătoare.
- (3) Până la 2 mai 2020, statele membre furnizează Comisiei datele disponibile relevante privind utilizarea asigurării medicale de călătorie menționate la articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 de către titularii de viză pe durata șederii lor pe teritoriul statelor membre, precum și costurile suportate de autoritățile naționale sau de furnizorii de servicii medicale pentru titularii de viză. Pe baza respectivelor date, Comisia elaborează, până la 2 noiembrie 2020, un raport care urmează să fie transmis Parlamentului European și Consiliului.

*Articolul 3***Intrarea în vigoare**

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament se aplică de la 2 februarie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 20 iunie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

ANEXA I

„ANEXA I

Formular de cerere armonizat

CERERE DE ELIBERARE A UNEI VIZE SCHENGEN

Prezentul formular de cerere este gratuit

⁽¹⁾

Membrii de familie ai cetățenilor UE, SEE sau CH nu completează rubricile nr. 21, 22, 30, 31 și 32 (marcate cu *).

Rubricile 1-3 se completează în conformitate cu datele din documentul de călătorie.

1. Numele (Numele de familie):			EXCLUSIV PENTRU UZ OFICIAL Data cererii: Numărul cererii:
2. Numele la naștere [Numele de familie purtat(e) anterior]:			
3. Prenumele:			
4. Data nașterii (ziua-luna-anul):	5. Locul nașterii: 6. Țara nașterii:	7. Cetățenia actuală: Cetățenia la naștere, dacă este diferită: Alte cetățenii:	Cerere depusă la: ☐ ambasadă/consulat ☐ prestator de servicii ☐ intermediar comercial
8. Sexul: ☐ Masculin ☐ Feminin	9. Starea civilă: ☐ Necăsătorit(ă) ☐ Căsătorit(ă) ☐ Parteneriat înregistrat ☐ Despărțit(ă) ☐ Divorțat(ă) ☐ Văduv(ă) ☐ Alta (specificați):		☐ frontieră (denumire): ☐ altele:
10. Autoritatea părintească (în cazul minorilor)/tutorele legal (numele, prenumele, adresa, dacă diferă de cea a solicitantului, numărul de telefon, adresa de e-mail și cetățenia):			Dosar gestionat de:
11. Numărul național de identificare, după caz:			Documente justificative: ☐ document de călătorie ☐ mijloace de întreținere ☐ invitație

⁽¹⁾ Pentru Norvegia, Islanda, Liechtenstein și Elveția nu este necesară nicio siglă.

12. Tipul documentului de călătorie: ☐ Pașaport simplu ☐ Pașaport diplomatic ☐ Pașaport de serviciu ☐ Pașaport oficial ☐ Pașaport special ☐ Alt document de călătorie (vă rugăm să precizați):				
13. Numărul documentului de călătorie:	14. Data eliberării:	15. Valabil până la:	16. Emis de (țara):	☐ asigurare medicală de călătorie ☐ mijloc de transport ☐ altele: Decizie privind viza: ☐ refuzată ☐ eliberată: ☐ A ☐ C ☐ VTL ☐ valabilă: De la: Până la:
17. Date personale ale membrului familiei care este cetățean UE, SEE sau CH, dacă este cazul				
Numele (Numele de familie):		Prenumele:		
Data nașterii (ziua-luna-anul):	Cetățenia:	Numărul documentului de călătorie sau al cărții de identitate:		
18. Gradul de rudenie cu cetățeanul UE, SEE sau CH, dacă este cazul: ☐ soț/soție ☐ copil ☐ nepot ☐ ascendent aflat în întreținere ☐ parteneriat înregistrat ☐ altele:				
19. Adresa de domiciliu și adresa de e-mail ale solicitantului:			Numărul de telefon:	
20. Reședința într-o țară alta decât țara cetățeniei actuale: ☐ Nu ☐ Da. Permisul de ședere sau documentul echivalent Nr. Valabil până la				
*21. Ocupația actuală:				Numărul de intrări: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Multiple
*22. Numele, adresa și numărul de telefon ale angajatorului. Pentru studenți, denumirea și adresa instituției de învățământ:				Numărul de zile:
23. Scopul (scopurile) călătoriei: ☐ Turism ☐ Afaceri ☐ Vizită la rude sau prieteni ☐ Cultural ☐ Sportiv ☐ Vizită oficială ☐ Motive medicale ☐ Studii ☐ Tranzit aeroportuar ☐ Altele (vă rugăm să precizați):				
24. Informații suplimentare privind scopul șederii:				
25. Statul membru de destinație principală (și alte state membre de destinație, dacă este cazul):		26. Statul membru al primei intrări:		
27. Numărul de intrări solicitate: ☐ O singură intrare ☐ Două intrări ☐ Intrări multiple Data preconizată a sosirii pentru prima ședere preconizată în spațiul Schengen: Data preconizată a părăsirii spațiului Schengen după prima ședere preconizată:				

28. Amprente digitale prelevate anterior, în scopul solicitării unei vize Schengen: ☐ Nu ☐ Da. Data, dacă se cunoaște Numărul autocolantului de viză, dacă se cunoaște	
29. Permis de intrare pentru țara de destinație finală, după caz: Eliberat de Valabil de la până la	
*30. Numele și prenumele persoanei (persoanelor) din statul (statele) membru (membre) care invită solicitantul. Dacă nu este cazul, numele hotelului (hotelurilor) sau adresa cazării (cazărilor) temporare în statul (statele) membru (membre):	
Adresa și adresa de e-mail ale persoanei (persoanelor) care invită solicitantul/hotelului (hotelurilor)/cazării (cazărilor) temporare:	Numărul de telefon:
*31. Numele și adresa societății/organizației care invită solicitantul:	
Numele, prenumele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale persoanei de contact din cadrul societății/organizației:	Numărul de telefonul societății/organizației:
*32. Costurile de transport și de întreținere ale solicitantului pe durata șederii sunt suportate:	
☐ de către solicitant Mijloace de întreținere: ☐ Numerar ☐ Cecuri de călătorie ☐ Carte de credit ☐ Cazare plătită în avans ☐ Transport plătit în avans ☐ Altele (vă rugăm să precizați):	☐ de către o persoană care își ia angajamentul de luare în întreținere (gazdă, societate, organizație), vă rugăm să precizați: ☐ menționat la rubricile 30 sau 31 ☐ altele (vă rugăm să precizați): Mijloace de întreținere: ☐ Numerar ☐ Cazare asigurată ☐ Toate cheltuielile asigurate pe durata șederii ☐ Transport plătit în avans ☐ Altele (vă rugăm să precizați):

Am luat la cunoștință faptul că taxa de viză nu se returnează în cazul refuzării vizei.

Aplicabil în cazul solicitării unei vize cu intrări multiple:

Am luat la cunoștință necesitatea deținerii unei asigurări medicale de călătorie corespunzătoare pentru prima mea ședere și pentru orice vizită ulterioară pe teritoriul statelor membre.

Am luat la cunoștință și sunt de acord cu următoarele: colectarea datelor solicitate în prezentul formular de cerere și fotografierea mea și, dacă este cazul, prelevarea amprentelor digitale sunt obligatorii pentru examinarea cererii; și orice date cu caracter personal care mă privesc, care apar în formularul de cerere, precum și amprente mele digitale și fotografia mea vor fi transmise autorităților competente ale statelor membre și prelucrate de aceste autorități, în vederea luării unei decizii privind cererea mea.

Aceste date, precum și datele privind decizia luată cu privire la cererea mea de viză sau decizia de anulare, revocare sau prelungire a unei vize eliberate se vor introduce și păstra în Sistemul de informații privind vizele (VIS) pentru o perioadă de maximum cinci ani, pe durata căreia vor fi accesibile autorităților competente în domeniul vizelor și autorităților competente în materie de control al vizelor la frontierele externe și în interiorul statelor membre, autorităților competente în materie de imigrație și de azil din statele membre, pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile privind intrarea, șederea și reședința legală pe teritoriul statelor membre, pentru a identifica persoanele care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc aceste condiții, precum și pentru a examina o cerere de azil și a stabili autoritatea responsabilă de această examinare. În anumite condiții, datele vor fi, de asemenea, puse la dispoziția autorităților desemnate din statele membre și la dispoziția Europol în scopul prevenirii, detectării și anchetării infracțiunilor cu caracter terorist și a altor infracțiuni grave. Autoritatea statului membru responsabilă cu prelucrarea datelor este: [(.....)].

Am luat cunoștință de faptul că am dreptul de a obține, în oricare dintre statele membre, notificarea datelor care mă privesc și care sunt înregistrate în VIS, precum și pe cea a statului membru care a transmis aceste date, și de a solicita corectarea celor care sunt inexacte și ștergerea celor care sunt prelucrate ilegal. La solicitarea mea expresă, autoritatea care îmi examinează cererea mă va informa asupra modului în care îmi pot exercita dreptul de a verifica datele personale care mă privesc și se va îngriji de corectarea sau ștergerea acestora, precum și de eliminarea oricăror nereguli legate de acestea, în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză. Autoritatea națională de supraveghere din respectivul stat membru [datele de contact:] va soluționa plângerile privind protecția datelor cu caracter personal.

Declar, în deplină cunoștință de cauză, că toate informațiile pe care le-am furnizat sunt corecte și complete. Am fost informat că orice declarație falsă din partea mea va atrage refuzul cererii de viză sau anularea vizei, dacă a fost deja eliberată, precum și deferirea mea justiției, în conformitate cu legislația statului membru de la care solicit viza.

În cazul în care viza a fost acordată, mă angajez să părăsesc teritoriul statelor membre înainte de expirarea acesteia. Am fost informat că deținerea unei vize este doar una dintre condițiile preliminare pentru a intra pe teritoriul european al statelor membre. Simplul fapt că mi-a fost acordată o viză nu înseamnă că voi fi îndreptățit la despăgubiri în cazul în care nu respect dispozițiile corespunzătoare ale articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 2016/399 (Codul frontierelor Schengen) și din aceste motive îmi este refuzată intrarea. Condițiile prelabile de intrare vor fi verificate din nou la intrarea pe teritoriul european al statelor membre.

Locul și data:

Semnătura:

(semnătura autorității părintești/tutorei legal, după caz):"

ANEXA II

„ANEXA V

LISTA PERMISELOR DE ȘEDERE CARE CONFERĂ TITULARULUI DREPTUL DE TRANZIT PRIN AEROPORTURILE STATELOR MEMBRE FĂRĂ SĂ AIBĂ OBLIGAȚIA DE A DEȚINE O VIZĂ DE TRANZIT AEROPORTUAR

ANDORRA:

- autorizació temporal (permis temporar de imigrare – verde),
- autorizació temporal per a treballadors d'empreses estrangeres (permis temporar de imigrare pentru angajații întreprinderilor străine – verde),
- autorizació residència i treball (permis de ședere și de muncă – verde),
- autorizació residència i treball del personal d'ensenyament (permis de ședere și de muncă pentru personalul didactic – verde),
- autorizació temporal per estudis o per recerca (permis temporar de imigrare pentru studii sau cercetare – verde),
- autorizació temporal en pràctiques formatives (permis temporar de imigrare pentru stagii sau activități de formare – verde),
- autorizació residència (permis de ședere – verde).

CANADA:

- carte de rezident permanent (Permanent resident – PR),
- document de călătorie de rezident permanent (Permanent Resident Travel Document – PRTD).

JAPONIA:

- carte de rezidență.

SAN MARINO:

- permesso di soggiorno ordinario (cu o perioadă de valabilitate de un an, reînnoibil la data expirării),
- permise de ședere speciale pentru următoarele motive (cu o perioadă de valabilitate de un an, reînnoibile la data expirării): studii universitare, sport, asistență medicală, motive religioase, exercitarea profesiei de infirmier într-un spital public, funcții diplomatice, coabitare faptică, permis pentru minori, motive umanitare, permis parental,
- permise de muncă sezoniere și temporare (cu o perioadă de valabilitate de 11 luni, reînnoibile la data expirării),
- carte de identitate eliberată persoanelor cu reședință oficială («residenza») în San Marino (cu o perioadă de valabilitate de 5 ani).

STATELE UNITE ALE AMERICII:

- viză de imigrant valabilă, neexpirată; poate fi validată la portul de intrare pentru o perioadă de un an, ca probă temporară a reședinței, până la eliberarea cărții I-551,
 - formular I-551, valabil, neexpirat (carte de rezident permanent); poate avea o perioadă maximă de valabilitate de 2 ani sau de 10 ani – în funcție de tipul de admitere; dacă nu există o dată de expirare pe carte, aceasta este valabilă pentru a călători,
 - formular I-327, valabil, neexpirat (permis de reîntrire),
 - formular I-571, valabil, neexpirat (document de călătorie pentru refugiați, care ține loc de «carte de cetățean străin rezident permanent», Permanent Resident Alien).”
-

ANEXA III

„ANEXA VI

FORMULAR STANDARD PENTRU NOTIFICAREA MOTIVELOR REFUZULUI, ANULĂRII SAU REVOCĂRII
UNEI VIZE

REFUZARE/ANULARE/REVOCARE A VIZEI

Stimată Doamnă/Stimate Domn

ambasada/consulatul general/consulatul/[altă autoritate competentă] din [în numele (denumirea statului membru reprezentat)];

[altă autoritate competentă] a

autoritățile însărcinate cu verificarea persoanelor la

a/au

examinat cererea dumneavoastră;

examinat viza dumneavoastră, numărul:, eliberată la: [data/luna/anul].

Viza a fost refuzată

Viza a fost anulată

Viza a fost revocată

Decizia se bazează pe motivul (motivele) de mai jos:

1. a fost prezentat un document de călătorie fals, contrafăcut sau falsificat
2. nu s-a prezentat justificarea scopului și a condițiilor privind șederea preconizată
3. nu ați făcut dovada unor mijloace de întreținere suficiente pentru durata șederii preconizate sau pentru întoarcerea în țara de origine ori de reședință sau pentru tranzitul către o țară terță în care este sigur că veți fi primit(ă)
4. nu ați făcut dovada că sunteți în măsură să dobândiți în mod legal mijloace de întreținere suficiente pentru durata șederii preconizate sau pentru întoarcerea în țara de origine ori de reședință sau pentru tranzitul către o țară terță în care este sigur că veți fi primit(ă)
5. ați petrecut deja 90 de zile în cursul perioadei curente de 180 de zile pe teritoriul statelor membre pe baza unei vize uniforme sau a unei vize cu valabilitate teritorială limitată
6. s-a emis o semnalare în Sistemul de informații Schengen (SIS) în scopul refuzării intrării de către (se precizează statul membru)
7. unul sau mai multe state membre consideră că reprezentați o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne
8. unul sau mai multe state membre consideră că reprezentați o amenințare pentru sănătatea publică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 21 din Regulamentul (UE) 2016/399 (Codul frontierelor Schengen)

(1) Pentru Norvegia, Islanda, Liechtenstein și Elveția nu este necesară nicio siglă.

9. unul sau mai multe state membre consideră că reprezentați o amenințare la adresa relațiilor lor internaționale
10. informațiile prezentate cu privire la justificarea scopului și a condițiilor șederii preconizate nu sunt fiabile
11. există îndoieli întemeiate referitoare la fiabilitatea declarațiilor făcute în ceea ce privește
(precizați)
12. există îndoieli întemeiate referitoare la fiabilitatea documentelor justificative, la autenticitatea documentelor justificative sau la veridicitatea conținutului acestora
13. există îndoieli întemeiate referitoare la intenția dumneavoastră de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea vizei
14. nu s-au prezentat dovezi suficiente potrivit cărora nu ați putut solicita o viză anterior, justificându-se astfel solicitarea unei vize la frontieră
15. nu ați prezentat nicio justificare privind scopul și condițiile tranzitului aeroportuar preconizat
16. nu ați făcut dovada că dețineți o asigurare medicală de călătorie corespunzătoare și valabilă
17. revocarea vizei a fost solicitată de titularul acesteia ⁽²⁾.

Observații suplimentare:

.....

.....

.....

.....

.....

Puteți introduce o cale de atac împotriva deciziei de refuzare/anulare/revocare a vizei.

Normele privind introducerea unei căi de atac împotriva deciziilor de refuzare/anulare/revocare a unei vize sunt prevăzute în (trimitere la dreptul intern):

.....

Autoritatea competentă la care poate fi introdusă calea de atac (date de contact):

.....

Informații cu privire la procedura care trebuie urmată se găsesc la (date de contact):

.....

Calea de atac trebuie introdusă în termen de (a se preciza termenul-limită):

.....

Data și ștampila ambasadei/consulatului general/consulatului/autorităților însărcinate cu verificarea persoanelor/altor autorități competente:

Semnătura persoanei vizate ⁽³⁾: ”.

⁽²⁾ Revocarea unei vize din acest motiv nu poate face obiectul unei căi de atac.

⁽³⁾ Dacă dreptul intern prevede acest lucru.

ANEXA IV

„ANEXA X

LISTA CERINȚELOR MINIME CARE TREBUIE INCLUSE ÎN INSTRUMENTUL JURIDIC ÎN CAZUL COOPERĂRII CU PRESTATORI EXTERNI DE SERVICII

A. Instrumentul juridic:

- (a) enumeră sarcinile care trebuie efectuate de prestatorul extern de servicii, în conformitate cu articolul 43 alineatul (6) din prezentul regulament;
- (b) indică locațiile în care prestatorul extern de servicii urmează să își desfășoare activitatea și consulatul la care se referă fiecare centru de depunere a cererilor;
- (c) enumeră serviciile acoperite de taxa pentru servicii obligatorie;
- (d) solicită prestatorului extern de servicii să informeze în mod clar publicul cu privire la faptul că alte taxe acoperă servicii opționale.

B. În raport cu îndeplinirea sarcinilor sale, prestatorul extern de servicii are următoarele obligații în ceea ce privește protecția datelor:

- (a) previne, în orice moment, orice citire, copiere, modificare sau ștergere neautorizată a datelor, în special în timpul transmiterii acestora către consulatul statului (statelor) membru (membre) competent(e) în ceea ce privește prelucrarea unei cereri;
- (b) în conformitate cu instrucțiunile primite de la statul (statele) membru (membre) în cauză, transmite datele:
 - pe cale electronică, în formă criptată, sau
 - fizic, într-un mod securizat;
- (c) transmite datele în cel mai scurt timp posibil:
 - cel puțin o dată pe săptămână, în cazul datelor transferate fizic,
 - în cazul datelor criptate transferate pe cale electronică, cel târziu la sfârșitul zilei în care s-a realizat colectarea acestora;
- (d) asigură mijloace adecvate de urmărire a fiecărui dosar de cerere către și de la consulat;
- (e) șterge datele după cel târziu șapte zile de la transmiterea acestora și se asigură că se păstrează numai numele și datele de contact ale solicitantului, în vederea demersurilor necesare pentru programare, precum și numărul pașaportului, până în momentul în care i se înapoiază pașaportul solicitantului și că, ulterior, după cinci zile acestea sunt șterse;
- (f) asigură toate măsurile de securitate tehnice și organizatorice necesare în vederea protejării datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale sau a pierderii accidentale, a modificării, a divulgării sau a accesului neautorizat, în special în cazul în care cooperarea implică transmiterea dosarelor și a datelor către consulatul statului (statelor) membru (membre) în cauză, precum și împotriva oricăror alte forme de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal;
- (g) prelucrează datele exclusiv în scopul prelucrării datelor cu caracter personal ale solicitanților în numele statului (statelor) membru (membre) în cauză;
- (h) aplică standarde de protecție a datelor cel puțin echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679;
- (i) le furnizează solicitanților informațiile necesare în temeiul articolului 37 din Regulamentul VIS.

C. În raport cu îndeplinirea sarcinilor sale, prestatorul extern de servicii are următoarele obligații în ceea ce privește conduita personalului:

- (a) se asigură că personalul său este format în mod corespunzător;
- (b) se asigură că, în îndeplinirea sarcinilor care îi revin, personalul său:
 - întâmpină cu amabilitate solicitanții;
 - respectă demnitatea și integritatea umană a solicitanților, nu fac discriminări pe motive de sex, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală; și
 - respectă normele de confidențialitate; respectivele norme se aplică și după ce membrii personalului și-au încetat activitatea sau după suspendarea ori încetarea instrumentului juridic;

- (c) asigură identificarea în orice moment a personalului care lucrează pentru prestatorul extern de servicii;
 - (d) dovedește că personalul său nu are antecedente penale și deține competențele necesare.
- D. În ceea ce privește verificarea îndeplinirii sarcinilor sale, prestatorul extern de servicii:
- (a) asigură accesul personalului mandatat de statul (statele) membru (membre) în cauză la sediul său, în orice moment, fără notificare prealabilă, în special în scopul efectuării unor inspecții;
 - (b) asigură posibilitatea accesului de la distanță la sistemul său de programare în scopul efectuării unor inspecții;
 - (c) asigură utilizarea unor metode de monitorizare pertinente (de exemplu, solicitanți de probă; cameră web);
 - (d) asigură accesul autorității naționale pentru protecția datelor a statului membru la dovezi privind respectarea normelor în materie de protecție a datelor, inclusiv a obligațiilor de raportare, a auditurilor externe și a controalelor prin sondaj periodice;
 - (e) raportează imediat în scris statului (statelor) membru (membre) în cauză orice încălcare a securității sau orice reclamație din partea solicitanților cu privire la utilizarea necorespunzătoare a datelor sau la accesul neautorizat la date și colaborează cu statul (statele) membru (membre) în cauză pentru a găsi o soluție și a răspunde prompt reclamațiilor din partea solicitanților.
- E. În ceea ce privește cerințele generale, prestatorul extern de servicii:
- (a) acționează în conformitate cu instrucțiunile statului (statelor) membru (membre) competent(e) în ceea ce privește prelucrarea cererilor;
 - (b) adoptă măsuri anticorupție adecvate (de exemplu, remunerarea corespunzătoare a personalului; cooperarea în selecționarea membrilor personalului angajat pentru realizarea sarcinii; regula „minimum două persoane”; principiul rotației);
 - (c) respectă pe deplin dispozițiile instrumentului juridic, care conține o clauză suspensivă sau de încetare a contractului, în special în cazul încălcării normelor stabilite, precum și o clauză de revizuire menită să asigure că instrumentul juridic reflectă bunele practici.”
-

REGULAMENTUL (UE) 2019/1156 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 20 iunie 2019****privind facilitarea distribuției transfrontaliere a organismelor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) nr. 1286/2014****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Abordările divergente în materie de reglementare și de supraveghere a distribuției transfrontaliere a fondurilor de investiții alternative („FIA”) definite în Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, inclusiv a fondurilor europene cu capital de risc (EuVECA), astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, a fondurilor europene de antreprenoriat social (EuSEF), astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ și a fondurilor europene de investiții pe termen lung (ELTIF), astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾, precum și a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM-uri), în înțelesul Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, au drept rezultat fragmentarea pieței și crearea de bariere în calea comercializării și accesului transfrontalier la FIA și OPCVM-uri, care, la rândul lor, pot să împiedice comercializarea acestor fonduri în alte state membre. Un OPCVM ar putea fi administrat extern sau intern, în funcție de forma sa juridică. Orice dispoziții din prezentul regulament referitoare la societăți de administrare a OPCVM-urilor ar trebui să se aplice atât societăților ale căror activități obișnuite constau în administrarea OPCVM-urilor, cât și oricărui OPCVM care nu a desemnat nicio societate de administrare a OPCVM-urilor.
- (2) Pentru a consolida cadrul de reglementare aplicabil organismelor de plasament colectiv și a-i proteja mai bine pe investitori, comunicările publicitare adresate investitorilor în FIA și OPCVM-uri ar trebui să fie identificabile ca atare și să descrie în mod echitabil atât riscurile, cât și avantajele achiziționării de unități sau de acțiuni ale unui FIA sau OPCVM. De asemenea, toate informațiile incluse în comunicările publicitare destinate investitorilor ar trebui prezentate în mod corect și clar și să nu fie înșelătoare. Pentru a asigura protecția investitorilor, precum și condiții echitabile de concurență între FIA și OPCVM-uri, normele privind comunicările publicitare ar trebui să se aplice atât comunicărilor referitoare la FIA, cât și celor referitoare la OPCVM-uri.
- (3) Comunicările de marketing adresate investitorilor în FIA și OPCVM ar trebui să precizeze unde, în ce mod și în ce limbă investitorii pot obține informații sintetizate privind drepturile investitorilor și ar trebui să precizeze în mod clar că AFIA, administratorul EuVECA, administratorul EuSEF sau societatea de administrare a OPCVM (împreună, „administratorii organismelor de plasament colectiv”) are dreptul de a rezilia acordurile încheiate în vederea comercializării.

⁽¹⁾ JO C 367, 10.10.2018, p. 50.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 iunie 2019.

⁽³⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).

⁽⁷⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

- (4) Pentru a mări transparența și protecția investitorilor și a facilita accesul la informațiile referitoare la actele cu putere de lege și actele administrative naționale care reglementează comunicările publicitare, autoritățile competente ar trebui să publice astfel de texte pe site-urile lor web, în cel puțin o limbă utilizată curent în domeniul finanțelor internaționale, inclusiv rezumatele neoficiale ale acestora, permițându-le astfel administratorilor organismelor de plasament colectiv să aibă o imagine de ansamblu a acestor acte cu putere de lege și acte administrative. Publicarea informațiilor sus-menționate ar trebui să se facă exclusiv în scopuri informative și nu ar trebui să creeze obligații de natură juridică. Din aceleași motive, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) („ESMA”) ar trebui să creeze o bază de date centralizată care să conțină rezumatele cerințelor naționale aplicabile comunicărilor publicitare și linkuri către informațiile publicate pe site-urile web ale autorităților competente.
- (5) Pentru a promova bunele practici în materie de protecție a investitorilor înscrise în cerințele naționale pentru comunicări publicitare corecte și clare, inclusiv aplicarea unor astfel de comunicări publicitare în mediul online, ESMA ar trebui să publice orientări privind modul în care se aplică cerințele respective în cazul comunicărilor publicitare.
- (6) Autoritățile competente ar trebui să poată impune notificarea prealabilă a comunicărilor publicitare pentru a verifica *ex ante* dacă aceste comunicări respectă prezentul regulament și alte cerințe aplicabile, și anume dacă sunt identificabile ca atare, dacă descriu în mod echitabil riscurile și avantajele achiziționării de unități ale unui OPCVM și, în cazul în care un stat membru permite comercializarea FIA către investitorii de retail, riscurile și avantajele achiziționării de unități sau acțiuni ale unui FIA, precum și dacă toate informațiile din comunicările publicitare sunt prezentate în mod corect și clar și nu sunt înșelătoare. Verificarea sus-menționată ar trebui să se efectueze într-un interval de timp limitat. În cazul în care autoritățile competente solicită notificarea prealabilă a comunicărilor publicitare, acest lucru nu ar trebui să le împiedice să efectueze o verificare *ex post* a respectivelor comunicări.
- (7) Autoritățile competente ar trebui să îi raporteze ESMA rezultatele acestor verificări, cereri de modificare și orice sancțiuni impuse administratorilor organismelor de plasament colectiv. Pentru a spori gradul de conștientizare și de transparență în raport cu normele aplicabile comunicărilor publicitare, pe de o parte, și pentru a asigura protecția investitorilor, pe de altă parte, ESMA ar trebui să întocmească, o dată la doi ani, și să transmită Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind aceste norme și aplicarea lor în practică, pe baza verificărilor *ex ante* și *ex post*, efectuate de autoritățile competente, ale comunicărilor publicitare.
- (8) Pentru a asigura tratamentul egal al administratorilor organismelor de plasament colectiv și a-i ajuta să decidă dacă se angajează sau nu în distribuția transfrontalieră a fondurilor de investiții, este important ca taxele și comisioanele percepute de autoritățile competente pentru supravegherea activităților transfrontaliere să fie proporționale cu sarcinile de supraveghere îndeplinite și făcute publice și, pentru mai multă transparență, ca aceste taxe și comisioane să fie publicate pe site-urile web ale autorităților competente. Din același motiv, linkurile către informațiile publicate pe site-urile web ale autorităților competente cu privire la taxe și comisioane ar trebui publicate pe site-ul web al ESMA, cu scopul de a constitui un punct central de informare. Site-ul web al ESMA ar trebui să includă, de asemenea, un instrument interactiv care să permită calcularea orientativă a taxelor și comisioanelor respective percepute de autoritățile competente.
- (9) Pentru a asigura o colectare mai eficientă a taxelor și a comisioanelor și a spori gradul de transparență și claritate în raport cu structura taxelor și comisioanelor, în cazul în care respectivele taxe și comisioane sunt percepute de către autoritățile competente, administratorii organismelor de plasament colectiv ar trebui să primească o factură, o declarație individuală de plată sau o instrucțiune de plată, în care să se precizeze clar cuantumul taxelor sau comisioanelor datorate și modalitățile de plată.
- (10) Întrucât ESMA, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, ar trebui să monitorizeze și să evalueze evoluțiile pieței în domeniul său de competență, este oportun și necesar să se extindă cunoștințele ESMA, prin includerea în actualele baze de date ale ESMA a unei baze de date centralizate care enumeră toate FIA și toate OPCVM-urile comercializate transfrontalier, administratorii acestor organisme de plasament colectiv, precum și statele membre de comercializare. În acest scop, și pentru a-i permite ESMA să actualizeze baza de date centralizată, autoritățile competente ar trebui să-i transmită ESMA informații privind notificările, scrisorile de notificare și informațiile primite în temeiul Directivelor 2009/65/CE și 2011/61/UE în legătură cu activitățile de comercializare transfrontaliere, precum și informații referitoare la orice modificare care ar trebui să se reflecte în baza de date respectivă. În acest sens, ESMA ar trebui să creeze un portal de notificare în care autoritățile competente să încarce toate documentele referitoare la distribuția transfrontalieră a OPCVM și FIA.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

- (11) Pentru a asigura condiții echitabile de concurență între fondurile cu capital de risc eligibile, definite în Regulamentul (UE) nr. 345/2013, sau fondurile de antreprenoriat social eligibile, definite în Regulamentul (UE) nr. 346/2013, pe de o parte, și alte FIA, pe de altă parte, este necesar să se includă în aceste regulamente norme privind precomercializarea, care să fie identice cu normele privind precomercializarea prevăzute în Directiva 2011/61/UE. Astfel de norme ar trebui să permită administratorilor înregistrați conform regulamentelor respective să se adreseze investitorilor testând interesul acestora pentru viitoare oportunități sau strategii de investiții în fondurile cu capital de risc eligibile și în fondurile de antreprenoriat social eligibile.
- (12) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾, anumite societăți și persoane menționate la articolul 32 din respectivul regulament sunt scutite de obligațiile prevăzute în regulamentul respectiv până la 31 decembrie 2019. Regulamentul respectiv prevede, de asemenea, că, până la 31 decembrie 2018, acesta urmează a fi reexaminat de Comisie, pentru a evalua, printre altele, dacă această scutare tranzitorie ar trebui prelungită sau dacă, după ce se identifică eventualele modificări necesare, dispozițiile privind informațiile esențiale destinate investitorilor din Directiva 2009/65/CE ar trebui înlocuite cu documentul cu informații esențiale prevăzut în regulamentul respectiv sau ar trebui considerate echivalente cu respectivul document.
- (13) Pentru a-i permite Comisiei să efectueze reexaminarea Regulamentului (UE) nr. 1286/2014, astfel cum a fost prevăzută inițial, termenul limită pentru reexaminare ar trebui extins cu 12 luni. Comisia competentă a Parlamentului European ar trebui să sprijine procesul de reexaminare al Comisiei prin organizarea unei audieri pe această temă cu părțile interesate relevante care reprezintă interesele sectorului și ale consumatorilor.
- (14) Pentru a se evita situația în care investitorii primesc două documente diferite înainte de publicare, și anume un document cu informații esențiale destinate investitorilor (KIID), astfel cum se prevede în Directiva 2009/65/CE, și un document cu informații esențiale (KID), astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 1286/2014, pentru același organism de plasament colectiv, în perioada în care sunt adoptate și puse în aplicare actele legislative care rezultă din reexaminarea Comisiei în conformitate cu regulamentul respectiv, ar trebui prelungită cu 24 de luni scutirea tranzitorie de la obligațiile prevăzute în regulamentul respectiv. Fără a aduce atingere acestei prelungiri, toate instituțiile și autoritățile de supraveghere implicate ar trebui să depună eforturi, acționând cât mai repede posibil pentru a facilita încetarea scutirii tranzitorii respective.
- (15) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA în ceea ce privește formularele, modelele și procedurile standard pentru publicarea și notificarea de către autoritățile competente a actelor cu putere de lege și a actelor administrative naționale, inclusiv a rezumatelor acestora, privind cerințele de comercializare aplicabile pe teritoriul lor, nivelurile taxelor sau ale comisioanelor aplicabile activităților transfrontaliere pe care le percep și, după caz, metodologiile de calcul relevante. În plus, pentru a îmbunătăți transmiterea informațiilor către ESMA, ar trebui adoptate și standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la notificările, scrisorile de notificare și informațiile privind activitățile de comercializare transfrontaliere prevăzute de Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE și la modalitățile tehnice necesare pentru funcționarea portalului de notificare care urmează să fie stabilit de ESMA. Comisia ar trebui să adopte aceste standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul actelor de punere în aplicare prevăzute la articolul 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (16) Este necesar să se precizeze ce informații urmează să fie comunicate trimestrial către ESMA, pentru a menține la zi bazele de date ale tuturor organismelor de plasament colectiv și ale administratorilor acestora.
- (17) Orice operațiune de prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată în contextul prezentului regulament, cum ar fi schimbul sau transmiterea de astfel de date de către autoritățile competente, ar trebui efectuată în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾ și orice schimb sau transmitere de informații de către ESMA ar trebui efectuat(ă) în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾.
- (18) Pentru a le permite să își exercite atribuțiile care le-au fost conferite prin intermediul prezentului regulament, statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile competente au toate prerogativele de supraveghere și de investigare necesare.

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 9.12.2014, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

- (19) Până la 2 august 2024, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a aplicării acestuia. Evaluarea ar trebui să țină seama de evoluțiile pieței și să verifice dacă măsurile introduse au îmbunătățit distribuția transfrontalieră a organismelor de plasament colectiv.
- (20) Până la 2 august 2021, Comisia ar trebui să publice un raport privind solicitarea inversă și cererile din propria inițiativă a unui investitor, specificând amploarea acestei forme de subscriere de fonduri, distribuția sa geografică, inclusiv în țări terțe, și impactul său asupra regimului pașapoartelor.
- (21) Pentru a asigura securitatea juridică, este necesar să se sincronizeze datele de aplicare a actelor naționale cu putere de lege și a actelor administrative de punere în aplicare a Directivei (UE) 2019/1160 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾ cu data de aplicare a prezentului regulament, în ceea ce privește dispozițiile referitoare la comunicările publicitare și la precomercializare.
- (22) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume îmbunătățirea eficienței pieței în contextul instituirii uniunii piețelor de capital, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește norme uniforme referitoare la publicarea dispozițiilor naționale privind cerințele de comercializare pentru organismele de plasament colectiv și privind comunicările de marketing adresate investitorilor, precum și principii comune privind onorariile și taxele percepute administratorilor organismelor de plasament colectiv în raport cu activitățile lor transfrontaliere. Prezentul regulament stabilește de asemenea înființarea unei baze de date centralizate privind comercializarea transfrontalieră a organismelor de plasament colectiv.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament se aplică:

- (a) administratorilor fondurilor de investiții alternative;
- (b) societăților de administrare ale OPCVM-urilor, inclusiv orice OPCVM care nu a desemnat o societate de administrare a OPCVM-urilor;
- (c) administratorilor EuVECA; și
- (d) administratorilor EuSEF.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament sunt valabile următoarele definiții:

- (a) „fonduri de investiții alternative” sau „FIA” înseamnă FIA, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, și includ EuVECA, EuSEF și ELTIF;
- (b) „administratori de fonduri de investiții alternative” sau „AFIA” înseamnă AFIA definiți la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE și autorizați în conformitate cu articolul 6 din directiva respectivă;
- (c) „administrator al unui EuVECA” înseamnă un administrator al unui fond cu capital de risc eligibil definit la articolul 3 primul paragraf litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 345/2013 și înregistrat în conformitate cu articolul 14 din regulamentul respectiv;
- (d) „administrator al unui EuSEF” înseamnă un administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil definit la articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 346/2013 și înregistrat în conformitate cu articolul 15 din regulamentul respectiv;

⁽¹²⁾ Directiva (UE) 2019/1160 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2011/61/UE în ceea ce privește distribuția transfrontalieră a organismelor de plasament colectiv (a se vedea pagina 106 din prezentul Jurnal Oficial).

- (e) „autorități competente” înseamnă autorități competente definite la articolul 2 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2009/65/CE sau la articolul 4 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2011/61/UE sau autorități competente pentru FIA din UE, definite la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2011/61/UE;
- (f) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care este situat sediul social al AFIA, al administratorului EuVECA, al administratorului EuSEF sau al societății de administrare a OPCVM;
- (g) „OPCVM” înseamnă un OPCVM autorizat în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2009/65/CE;
- (h) „societate de administrare a OPCVM” înseamnă societatea de administrare definită la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE.

Articolul 4

Cerințe pentru comunicările publicitare

(1) AFIA, administratorii EuVECA, administratorii EuSEF și societățile de administrare ale OPCVM-urilor se asigură că toate comunicările publicitare adresate investitorilor sunt identificabile ca atare și descriu în mod echitabil riscurile și avantajele achiziționării de unități sau acțiuni ale unui FIA sau de unități ale unui OPCVM și că toate informațiile furnizate în comunicările publicitare sunt corecte și clare și nu sunt înșelătoare.

(2) Societățile de administrare ale OPCVM-urilor se asigură că comunicările publicitare care conțin informații specifice despre un OPCVM nu conțin informațiile cuprinse în prospectul menționat la articolul 68 din Directiva 2009/65/CE și nici informațiile-cheie destinate investitorilor menționate la articolul 78 din directiva respectivă și nici nu atribuie o mai mică însemnătate acestor informații. Societățile de administrare ale OPCVM-urilor se asigură că în toate comunicările publicitare se precizează că există un prospect și că sunt disponibile informațiile-cheie destinate investitorilor. În astfel de comunicări publicitare se indică unde, cum și în ce limbă investitorii sau potențialii investitori pot obține prospectul și informațiile-cheie și se inserează linkuri la aceste documente sau se precizează adresele web unde pot fi găsite.

(3) Comunicările publicitare menționate la alineatul (2) indică unde, cum și în ce limbă investitorii sau potențialii investitori pot obține un rezumat al drepturilor investitorilor și furnizează un link la acest rezumat, care include, după caz, informații privind accesul la mecanismele de recurs colectiv de la nivelul Uniunii și la nivel național în caz de litigiu.

Astfel de comunicări publicitare conțin, de asemenea, informații clare cu privire la posibilitatea ca administratorul sau societatea de administrare menționată la alineatul (1) de la prezentul articol să decidă să rezilieze acordurile încheiate pentru comercializarea organismelor de plasament colectiv, în conformitate cu articolul 93a din Directiva 2009/65/CE și cu articolul 32a din Directiva 2011/61/UE.

(4) AFIA, administratorii EuVECA și administratorii EuSEF se asigură că comunicările publicitare care conțin o invitație de a achiziționa unități sau acțiuni ale unui FIA, ce cuprind informații specifice despre FIA, nu conțin informațiile ce urmează a fi comunicate investitorilor în conformitate cu articolul 23 din Directiva 2011/61/UE, cu articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 345/2013 sau cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 346/2013, nici nu le atribuie o importanță mai mică.

(5) Alineatul (2) al prezentului articol se aplică *mutatis mutandis* în cazul FIA care publică un prospect în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾ sau în conformitate cu dreptul intern sau aplică norme privind formatul și conținutul informațiilor-cheie destinate investitorilor menționate la articolul 78 din Directiva 2009/65/CE.

(6) Până la 2 august 2021, ESMA emite orientări, pe care ulterior le actualizează periodic, privind aplicarea cerințelor pentru comunicările publicitare menționate la alineatul (1), ținând seama de posibilitatea publicării online a unor astfel de comunicări publicitare.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admeritiei de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată și de abrogare a Directivei 2003/71/CE (JO L 168, 30.6.2017, p. 12).

Articolul 5

Publicarea dispozițiilor naționale privind cerințele de comercializare

(1) Autoritățile competente publică și mențin pe site-urile lor web informații actualizate și complete privind toate actele naționale cu putere de lege aplicabile și toate actele administrative naționale aplicabile, inclusiv rezumatele acestora, ce reglementează cerințele de comercializare pentru FIA și OPCVM-uri, în cel puțin o limbă utilizată curent în domeniul finanțelor internaționale.

(2) Autoritățile competente notifică ESMA linkurile către site-urile web ale autorităților competente pe care sunt publicate informațiile menționate la alineatul (1).

Autoritățile competente notifică ESMA, fără întârziere nejustificată, orice modificare a informațiilor furnizate în temeiul primului paragraf al prezentului alineat.

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care stabilesc formularele, modelele și procedurile standard pentru publicările și notificările prevăzute în prezentul articol.

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 2 februarie 2021.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 6

Baza de date centralizată a ESMA care conține dispozițiile naționale privind cerințele de comercializare

Până la 2 februarie 2022, ESMA publică și menține pe site-ul său web o bază de date centralizată care conține rezumatele menționate la articolul 5 alineatul (1), precum și linkuri către site-urile web ale autorităților competente, menționate la articolul 5 alineatul (2).

Articolul 7

Verificarea ex ante a comunicărilor publicitare

(1) Cu unicul scop de a verifica respectarea prezentului regulament și a dispozițiilor naționale privind cerințele de comercializare, autoritățile competente pot solicita notificarea prealabilă a comunicărilor publicitare pe care societățile de administrare a OPCVM-urilor intenționează să le utilizeze, în mod direct sau indirect, în relația cu investitorii.

Cerința privind notificarea prealabilă menționată la primul paragraf nu constituie o condiție prealabilă pentru comercializarea unităților OPCVM-urilor și nu face parte din procedura de notificare menționată la articolul 93 din Directiva 2009/65/CE.

În cazul în care autoritățile competente impun notificarea prealabilă astfel cum se menționează la primul paragraf, acestea comunică societății de administrare a OPCVM-urilor, în termen de 10 zile lucrătoare după ziua primirii comunicărilor publicitare, orice solicitare de modificare a comunicărilor sale publicitare.

Notificarea prealabilă menționată la primul paragraf poate fi solicitată în mod sistematic sau în conformitate cu orice alte practici în materie de verificare și nu aduce atingere exercitării vreunei competențe de supraveghere în scopul efectuării unei verificări *ex post* a comunicărilor publicitare.

(2) Autoritățile competente care impun notificarea prealabilă a comunicărilor publicitare stabilesc, aplică și publică pe site-urile lor web proceduri de astfel de notificări. Normele și procedurile interne asigură tratamentul transparent și nediscriminatoriu al tuturor OPCVM-urilor, indiferent de statele membre în care acestea sunt autorizate.

(3) Dacă AFIA, administratorii EuVECA sau ai EuSEF comercializează unități sau acțiuni ale FIA către investitorii de retail, alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* acestor AFIA, administratorii ai EuVECA sau ai EuSEF.

Articolul 8

Raportul ESMA privind comunicările publicitare

- (1) Autoritățile competente transmit ESMA, până la data de 31 martie 2021 și ulterior la fiecare doi ani, un raport cuprinzând următoarele informații:
- (a) numărul de solicitări de modificare a comunicărilor publicitare, prezentate pe baza verificării *ex ante* efectuate, dacă este cazul;
 - (b) numărul de solicitări de modificare și de decizii luate pe baza verificărilor *ex post*, cu evidențierea clară a celor mai frecvente încălcări, inclusiv o descriere și o precizare a naturii încălcărilor respective;
 - (c) o descriere a celor mai frecvente încălcări ale cerințelor menționate la articolul 4; și
 - (d) un exemplu pentru fiecare încălcare menționată la literele (b) și (c).
- (2) Până la data de 30 iunie 2021 și ulterior la fiecare doi ani, ESMA transmite un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, care prezintă o imagine de ansamblu a cerințelor de comercializare menționate la articolul 5 alineatul (1) în toate statele membre și conține o analiză a efectelor actelor cu putere de lege și ale actelor administrative de drept intern care reglementează comunicările publicitare bazându-se, de asemenea, pe informațiile primite în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 9

Principii comune privind taxele sau comisioanele

- (1) În situațiile în care sunt percepute de autoritățile competente în exercițiul propriilor sarcini legate de activitățile transfrontaliere ale AFIA, ale administratorilor EuVECA, ale administratorilor EuSEF și ale OPCVM-urilor, astfel de taxe sau comisioane sunt proporționale cu costurile totale legate de exercitarea atribuțiilor autorității competente.
- (2) Pentru taxele sau comisioanele menționate la alineatul (1) din prezentul articol, autoritățile competente trimit o factură, o declarație individuală de plată sau o instrucțiune de plată, precizând mijloacele de plată și data scadenței, la adresa menționată la articolul 93 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 2009/65/CE sau la punctul (i) din anexa IV la Directiva 2011/61/UE.

Articolul 10

Publicarea dispozițiilor naționale privind taxele și comisioanele

- (1) Până la 2 februarie 2020, autoritățile competente publică și mențin pe site-urile lor web informații actualizate, care cuprind taxele sau comisioanele menționate la articolul 9 alineatul (1) sau, după caz, metodologiile de calcul pentru aceste taxe sau comisioane, în cel puțin o limbă utilizată curent în domeniul finanțelor internaționale.
- (2) Autoritățile competente notifică ESMA linkurile către site-urile web ale autorităților competente pe care sunt publicate informațiile menționate la alineatul (1).
- (3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care stabilesc formularele, modelele și procedurile standard pentru materialele publicate și notificările prevăzute în prezentul articol.

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 2 februarie 2021.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 11

Publicația ESMA privind taxele și comisioanele

- (1) Până la 2 februarie 2022, ESMA publică pe site-ul său web linkuri către site-urile web ale autorităților competente menționate la articolul 10 alineatul (2). Linkurile respective sunt actualizate permanent.

(2) Până la 2 februarie 2022, ESMA elaborează și pune la dispoziție pe site-ul său web un instrument interactiv, accesibil publicului în cel puțin o limbă utilizată curent în domeniul finanțelor internaționale, care oferă o calculare orientativă a taxelor sau a comisioanelor menționate la articolul 9 alineatul (1). Respectivul instrument se actualizează permanent.

Articolul 12

Baza de date centralizată a ESMA privind comercializarea transfrontalieră a FIA și a OPCVM-urilor

(1) Până la 2 februarie 2022, ESMA publică pe site-ul său web o bază de date centralizată privind comercializarea transfrontalieră a FIA și a OPCVM-urilor, accesibilă publicului într-o limbă utilizată curent în domeniul finanțelor internaționale, care cuprinde:

- (a) toate FIA care sunt comercializate în alt stat membru decât statul membru de origine, AFIA acestora, administratorul EuSEF sau administratorul EuVECA și o listă a statelor membre în care sunt comercializate; și
- (b) toate OPCVM-urile comercializate în alt stat membru decât statul membru de origine al OPCVM-urilor definit la articolul 2 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2009/65/CE, societatea de administrare a OPCVM-urilor și statele membre în care sunt comercializate.

Respectiva bază de date centralizată se actualizează permanent.

(2) Obligațiile prevăzute la prezentul articol și la articolul 13 referitoare la baza de date menționată la alineatul (1) din prezentul articol nu aduc atingere listei menționate la articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2009/65/CE, registrului public central menționat la articolul 7 alineatul (5) al doilea paragraf din Directiva 2011/61/UE, bazei de date centralizate menționate la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 345/2013 și bazei de date centralizate menționate la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 346/2013.

Articolul 13

Standardizarea notificărilor către ESMA

(1) Autoritățile competente din statul membru de origine îi comunică ESMA, trimestrial, informațiile necesare pentru crearea și menținerea bazei de date centralizate menționate la articolul 12 din prezentul regulament în ceea ce privește orice notificare, scrisoare de notificare sau informațiile menționate la articolul 93 alineatul (1) și articolul 93a alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE, precum și la articolul 31 alineatul (2), articolul 32 alineatul (2) și articolul 32a alineatul (2) din Directiva 2011/61/UE, precum și orice modificare a acestor informații, în cazul în care aceste modificări ar conduce la o modificare a informațiilor din baza de date centralizată menționată.

(2) ESMA creează un portal pentru notificări în care fiecare autoritate competentă încarcă toate documentele menționate la alineatul (1).

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care stabilesc informațiile care trebuie comunicate, precum și formularele, modelele și procedurile folosite de autoritățile competente pentru comunicarea informațiilor în sensul alineatului (1), precum și dispozițiile tehnice necesare funcționării portalului de notificare menționat la alineatul (2).

ESMA transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în până la 2 februarie 2021.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf al prezentului alineat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 14

Competențele autorităților competente

(1) Autoritățile competente dețin toate competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru a-și exercita atribuțiile în temeiul prezentului regulament.

(2) Competențele conferite autorităților competente în temeiul Directivelor 2009/65/CE și 2011/61/UE și al Regulamentelor (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) 2015/760, inclusiv cele privind sancțiunile sau alte măsuri, sunt exercitate și cu privire la administratorii menționați la articolul 4 din prezentul regulament.

Articolul 15

Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 345/2013

Regulamentul (UE) nr. 345/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 se adaugă următoarea literă:

„(o) «precomercializare» înseamnă furnizarea, directă sau indirectă, de informații sau comunicări privind strategii de investiții sau idei de investiții de către administratorul unui fond cu capital de risc eligibil, sau în numele acestuia, către potențiali investitori domiciliați în Uniune sau având sediul social în Uniune, cu scopul de a testa interesul acestora față de un fond cu capital de risc eligibil, care nu este încă înregistrat sau față de un fond cu capital de risc eligibil care este înregistrat, dar în legătură cu care nu s-a emis încă notificarea în vederea comercializării, în conformitate cu articolul 15, în statul membru în care își au domiciliul sau sediul social potențialii investitori, și care nu reprezintă, în niciunul dintre cazuri, un plasament sau o ofertă făcută investitorului potențial de a investi în unitățile sau acțiunile respectivului fond cu capital de risc eligibil.”

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 4a

(1) Administratorul unui fond cu capital de risc eligibil poate desfășura o precomercializare în Uniune, cu excepția cazului în care informațiile prezentate potențialilor investitori:

- (a) sunt suficiente pentru a le permite investitorilor să își asume angajamentul de a achiziționa unități sau acțiuni ale unui anumit fond cu capital de risc eligibil;
- (b) echivalează cu formulare de subscriere sau cu documente similare, aflate fie în stadiu de proiect, fie în forma finală; sau
- (c) echivalează cu documentele constitutive, cu un prospect sau cu documentele de ofertă, în formă finală, ale unui fond cu capital de risc eligibil neînregistrat încă.

În cazul în care se furnizează un proiect de prospect sau documente de ofertă, astfel de documente nu conțin toate informațiile relevante care să permită investitorilor să ia o decizie în privința investiției și menționează în mod clar că:

- (a) ele nu constituie o ofertă sau o invitație de a subscrie unități sau acțiuni ale unui fond cu capital de risc eligibil; și
- (b) nu ar trebui să se bazeze pe informațiile prezentate în respectivele documente, pentru că sunt incomplete și pot face obiectul unor modificări.

(2) Autoritățile competente nu cer unui administrator de fond cu capital de risc eligibil să le comunice conținutul materialelor lui de precomercializare sau destinatarii acestora, nici să îndeplinească alte condiții sau cerințe decât cele prevăzute la prezentul articol înainte de a demara precomercializarea.

(3) Administratorii fondurilor cu capital de risc eligibile se asigură că investitorii nu achiziționează unități sau acțiuni ale unui fond cu capital de risc eligibil în urma precomercializării și că investitorii contactați cu prilejul precomercializării pot achiziționa unități sau acțiuni ale fondului respectiv cu capital de risc eligibil numai prin activitățile de comercializare autorizate de articolul 15.

Orice subscriere efectuată de investitori profesioniști, în termen de 18 luni de la data la care administratorul unui fond cu capital de risc eligibil a început precomercializarea, a unităților sau a acțiunilor fondurilor cu capital de risc eligibile menționate în informațiile prezentate în contextul precomercializării sau ale unui fond cu capital de risc eligibil înregistrat ca urmare a precomercializării se consideră a fi rezultatul comercializării și face obiectul procedurilor de notificare aplicabile menționate la articolul 15.

(4) În termen de două săptămâni după ce a început precomercializarea, administratorul unui fond cu capital de risc eligibil trimite autorităților competente din statul său membru de origine o scrisoare neoficială, pe suport de hârtie sau prin mijloace electronice. Scrisoarea respectivă precizează statele membre și perioadele în care are sau a avut loc precomercializarea, o scurtă descriere a precomercializării, incluzând informații cu privire la strategiile de investiții prezentate și, după caz, o listă a fondurilor cu capital de risc eligibile care fac sau au făcut obiectul precomercializării. Autoritățile competente din statul membru de origine al administratorului unui fond cu capital de risc eligibil informează prompt autoritățile competente din statele membre în care administratorul respectiv a fost implicat în precomercializare. Autoritățile competente ale statului membru în care are sau a avut loc precomercializarea pot solicita autorităților competente din statul membru de origine al administratorului unui fond cu capital de risc eligibil să furnizeze informații suplimentare privind precomercializarea care are sau avut loc pe teritoriul său.

(5) O parte terță se angajează în precomercializare în numele unui administrator înregistrat de fonduri cu capital de risc eligibile numai dacă respectiva terță parte este autorizată ca firmă de investiții în conformitate cu Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), ca instituție de credit în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (**), ca societate de administrare a OPCVM-urilor în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, ca administrator de fonduri de investiții alternative în conformitate cu Directiva 2011/61/UE sau dacă acționează ca agent delegat în conformitate cu Directiva 2014/65/UE. O astfel de parte terță face obiectul condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(6) Administratorul unui fond cu capital de risc eligibil se asigură că precomercializarea este însoțită de o documentație corespunzătoare.

(*) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

(**) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338)."

Articolul 16

Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 346/2013

Regulamentul (UE) nr. 346/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 se adaugă următoarea literă:

„(o) «precomercializare» înseamnă furnizarea sau comunicarea, directă sau indirectă, de informații privind strategii de investiții sau idei de investiții de către administratorul unui fond cu capital de risc eligibil, sau în numele acestuia, către potențiali investitori domiciliați în Uniune sau având sediul social în Uniune, cu scopul de a testa interesul acestora față de un fond cu capital de risc eligibil, care nu este încă înregistrat sau față de un fond cu capital de risc eligibil care este înregistrat, dar în legătură cu care nu s-a emis încă notificarea în vederea comercializării, în conformitate cu articolul 16, în statul membru în care își au domiciliul sau sediul social potențialii investitori, și care nu reprezintă, în niciunul dintre cazuri, un plasament sau o ofertă făcută investitorului potențial de a investi în unitățile sau acțiunile respectivului fond cu capital de risc eligibil.”

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 4a

(1) Administratorul unui fond de antreprenoriat social eligibil poate desfășura o precomercializare în Uniune, cu excepția cazului în care informațiile prezentate potențialilor investitori:

- (a) sunt suficiente pentru a le permite investitorilor să își asume angajamentul de a achiziționa unități sau acțiuni ale unui anumit fond de antreprenoriat social eligibil;
- (b) echivalează cu formulare de subscriere sau cu documente similare, aflate fie în stadiu de proiect, fie în forma finală; sau
- (c) echivalează cu documentele constitutive, cu un prospect sau cu documentele de ofertă, în formă finală, ale unui fond de antreprenoriat social eligibil neînregistrat încă.

În cazul în care se furnizează un proiect de prospect sau documente de ofertă, astfel de documente nu conțin toate informațiile relevante care să le permită investitorilor să ia o decizie în privința investiției și menționează în mod clar că:

- (a) ele nu constituie o ofertă sau o invitație de a subscrie unități sau acțiuni ale unui fond de antreprenoriat social; și
- (b) nu ar trebui să se bazeze pe informațiile prezentate în respectivele documente, pentru că sunt incomplete și pot face obiectul unor modificări.

(2) Autoritățile competente nu cer unui administrator de fond de antreprenoriat social eligibil să le comunice conținutul materialelor sale de precomercializare sau destinarii acestora, nici să îndeplinească alte condiții sau cerințe decât cele prevăzute la prezentul articol înainte de a demara precomercializarea.

(3) Administratorii fondurilor de antreprenoriat social eligibile se asigură că investitorii nu achiziționează unități sau acțiuni ale unui fond de antreprenoriat social eligibil în urma unor activități de precomercializare și că investitorii contactați cu prilejul precomercializării pot achiziționa unități sau acțiuni ale fondului respectiv de antreprenoriat social eligibil numai prin activități de comercializare autorizate de articolul 16.

Orice subscriere efectuată de investitori profesioniști, în termen de 18 luni de la data la care administratorul unui fond de antreprenoriat social eligibil și-a început precomercializarea, a unităților sau a acțiunilor fondurilor de antreprenoriat social eligibile menționate în informațiile prezentate în contextul precomercializării sau ale unui fond de antreprenoriat social eligibil înregistrat ca urmare a precomercializării se consideră a fi rezultatul comercializării și face obiectul procedurilor de notificare aplicabile menționate la articolul 16.

(4) În termen de două săptămâni după ce a început precomercializarea, un administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil trimite autorităților competente din statul său membru de origine o scrisoare neoficială, pe suport de hârtie sau prin mijloace electronice. Scrisoarea respectivă precizează statele membre și perioadele în care are sau a avut loc precomercializarea, o scurtă descriere a precomercializării, incluzând informații cu privire la strategiile de investiții prezentate și, după caz, o listă a fondurilor de antreprenoriat social eligibile care fac sau au făcut obiectul precomercializării. Autoritățile competente din statul membru de origine al administratorului unui fond de antreprenoriat social eligibil informează prompt autoritățile competente din statele membre în care administratorul respectiv a fost implicat în precomercializare. Autoritățile competente ale statului membru în care are sau a avut loc precomercializarea pot solicita autorităților competente din statul membru de origine al administratorului unui fond de antreprenoriat social eligibil să furnizeze informații suplimentare privind precomercializarea care are sau a avut loc pe teritoriul său.

(5) O parte terță se angajează în precomercializare în numele unui administrator înregistrat de fonduri de antreprenoriat social eligibile numai dacă respectiva terță parte este autorizată ca firmă de investiții în conformitate cu Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), ca instituție de credit în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (**), ca societate de administrare a OPCVM-urilor în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, ca administrator de fonduri de investiții alternative în conformitate cu Directiva 2011/61/UE sau dacă acționează ca agent delegat în conformitate cu Directiva 2014/65/UE. O astfel de parte terță face obiectul condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(6) Un administrator de fond de antreprenoriat social eligibil se asigură că precomercializarea este documentată în mod corespunzător.

(*) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

(**) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338)."

Articolul 17

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 1286/2014

Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 32 alineatul (1), „31 decembrie 2019” se înlocuiește cu „31 decembrie 2021”.
2. Articolul 33 se modifică după cum urmează:
 - (a) la alineatul (1) primul paragraf, „31 decembrie 2018” se înlocuiește cu „31 decembrie 2019”;
 - (b) la alineatul (2) primul paragraf, „31 decembrie 2018” se înlocuiește cu „31 decembrie 2019”;
 - (c) la alineatul (4) primul paragraf, „31 decembrie 2018” se înlocuiește cu „31 decembrie 2019”.

*Articolul 18***Evaluare**

Până la 2 august 2024, Comisia efectuează, după o consultare publică și după discuții cu ESMA și cu autoritățile competente, o evaluare a aplicării prezentului regulament.

Până la 2 august 2021, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, după ce consultă autoritățile competente, ESMA și alte părți interesate vizate, un raport privind solicitarea inversă și cererea din propria inițiativă a unui investitor, precizând amploarea acestei forme de subscriere de fonduri, distribuția sa geografică, inclusiv în țări terțe, și impactul asupra regimului pașapoartelor. Raportul respectiv analizează, de asemenea, dacă portalul de notificare creat în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) ar trebui dezvoltat astfel încât toate transferurile de documente între autoritățile competente să aibă loc prin intermediul său.

*Articolul 19***Intrare în vigoare și aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică începând cu 1 august 2019.

Cu toate acestea, articolul 4 alineatele (1)-(5), articolul 5 alineatele (1) și (2), articolul 15 și articolul 16 se aplică de la 2 august 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 iunie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

REGULAMENTUL (UE) 2019/1157 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 20 iunie 2019****privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 21 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Prin Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) s-a hotărât să se faciliteze libera circulație a persoanelor, asigurând totodată siguranța și securitatea popoarelor din Europa, prin instaurarea unui spațiu de libertate, securitate și justiție, în conformitate cu dispozițiile din TUE și din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).
- (2) Cetățenia Uniunii Europene îi conferă fiecărui cetățean al Uniunii dreptul la liberă circulație, sub rezerva anumitor limitări și condiții. Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ pune în aplicare acest drept. Articolul 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”) prevede, de asemenea, libertatea de circulație și de ședere. Libertatea de circulație implică dreptul de a intra și a ieși din statele membre cu o carte de identitate valabilă sau cu un pașaport valabil.
- (3) În temeiul Directivei 2004/38/CE, statele membre trebuie să elibereze și să reînnoiască cărțile de identitate sau pașapoartele cetățenilor lor în conformitate cu legislația națională. În plus, respectiva directivă prevede că statele membre pot cere cetățenilor Uniunii și membrilor familiilor acestora să se înregistreze la autoritățile competente. Statele membre sunt obligate să elibereze certificate de înregistrare pentru cetățenii Uniunii în condițiile prevăzute în respectivul act. De asemenea, în conformitate cu respectiva directivă, statele membre sunt obligate să elibereze permise de ședere pentru membrii de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru și să emită, la cerere, documente care atestă șederea permanentă și permise de ședere permanentă.
- (4) Directiva 2004/38/CE prevede că statele membre pot adopta măsurile necesare pentru a refuza, anula sau retrage orice drept conferit prin respectiva directivă, în caz de abuz de drept sau fraudă. Falsificarea documentelor sau falsa prezentare a unui fapt material referitor la condițiile privind acordarea dreptului de ședere au fost identificate ca fiind cazuri tipice de fraudă în temeiul directivei respective.
- (5) Există diferențe semnificative între nivelurile de securitate ale cărților de identitate naționale eliberate de statele membre și cele ale permiselor de ședere pentru cetățenii Uniunii care își au reședința în alt stat membru și pentru membrii familiilor acestora. Respectivul diferențe sporesc riscul de falsificare și fraudare a documentelor și generează, de asemenea, dificultăți practice pentru cetățeni atunci când doresc să își exercite dreptul la liberă circulație. Statisticile Rețelei europene de analiză a riscurilor privind fraudarea documentelor arată că numărul cazurilor de fraudare a cărților de identitate a crescut în timp.

⁽¹⁾ JO C 367, 10.10.2018, p. 78

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 4 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 6 iunie 2019.

⁽³⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

- (6) În Comunicarea sa din 14 septembrie 2016 intitulată „Creșterea nivelului de securitate într-o lume a mobilității: îmbunătățirea schimbului de informații în cadrul combaterii terorismului și consolidarea frontierelor externe”, Comisia a subliniat că securitatea documentelor de călătorie și de identitate este esențială atunci când este necesar să se stabilească cu certitudine identitatea unei persoane și a anunțat că urmează să prezinte un plan de acțiune pentru a combate fraudarea documentelor de călătorie. Conform acestei comunicări, o abordare îmbunătățită se bazează pe sisteme solide care să prevină abuzurile și amenințările la adresa securității interne provocate de deficiențe în ceea ce privește securitatea documentelor, în special legate de terorism și criminalitatea transfrontalieră.
- (7) Potrivit Planului de acțiune al Comisiei din 8 decembrie 2016 pentru a întări răspunsul european la fraudarea documentelor de călătorie (denumit în continuare „planul de acțiune din 2016”), cel puțin trei sferturi din documentele frauduloase detectate la frontierele externe, dar și în spațiul fără controale la frontierele interne, ar fi fost emise de statele membre și de țările asociate spațiului Schengen. Cărțile de identitate naționale mai puțin sigure emise de statele membre sunt documentele utilizate pentru călătoriile în interiorul spațiului Schengen, identificate cel mai adesea ca fiind false.
- (8) Pentru a descuraja fraudarea de identitate, statele membre ar trebui să se asigure că falsificarea și contrafacerea documentelor de identificare și utilizarea acestor documente falsificate sau contrafăcute sunt sancționate în mod corespunzător de dreptul lor intern.
- (9) Planul de acțiune din 2016 a abordat problema riscului pe care îl implică fraudarea cărților de identitate și a documentelor de ședere. Comisia, în planul său de acțiune din 2016 și în Raportul său din 2017 privind cetățenia UE, și-a asumat angajamentul de a analiza opțiunile de politică pentru îmbunătățirea securității cărților de identitate și a documentelor de ședere.
- (10) În conformitate cu planul de acțiune din 2016, emiterea unor cărți de identitate autentice și sigure necesită un proces fiabil de înregistrare a identității și documente „de origine” securizate pentru susținerea procesului de aplicare pentru eliberare de documente. Comisia, statele membre și agențiile relevante ale Uniunii ar trebui să colaboreze în continuare pentru ca documentele de origine să fie mai puțin vulnerabile la fraudă, având în vedere că se recurge din ce în ce mai mult la documente de origine false.
- (11) Prezentul regulament nu impune statelor membre să introducă cărți de identitate sau documente de ședere în cazul în care acestea nu sunt prevăzute în dreptul lor intern, și nici nu afectează competența statelor membre de a elibera, în temeiul dreptului intern, alte documente de ședere care să fie în afara domeniului de aplicare al dreptului Uniunii, de exemplu permise de ședere eliberate pentru toți rezidenții de pe teritoriul, indiferent de cetățenia acestora.
- (12) Prezentul regulament nu împiedică statele membre să accepte, în mod nediscriminatoriu, în scopul identificării, alte documente decât cele de călătorie, cum ar fi permisele de conducere.
- (13) Documentele de identificare eliberate cetățenilor ale căror drepturi la liberă circulație au fost restricționate, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern, și care indică în mod expres că nu pot fi utilizate ca documente de călătorie, nu ar trebui să fie considerate ca intrând în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (14) Documentele de călătorie eliberate în conformitate cu partea 5 din Documentul 9303 al Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI) privind documentele de călătorie cu citire optică (a șaptea ediție, 2015) („Documentul OACI 9303”), care nu servesc scopurilor de identificare în statele membre emitente, cum ar fi pașapoartele eliberate de Irlanda, nu ar trebui să fie considerate ca intrând în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (15) Prezentul regulament nu afectează utilizarea, de către statele membre, în alte scopuri, a cărților de identitate și a documentelor de ședere cu funcția de identificare electronică, și nici nu afectează normele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*), care prevede recunoașterea reciprocă la nivelul Uniunii a identificărilor electronice în ceea ce privește accesul la serviciile publice și îi ajută pe cetățenii care circulă în alt stat membru, solicitând recunoașterea reciprocă a mijloacelor de identificare electronică în anumite condiții. Cărțile de identitate îmbunătățite ar trebui să faciliteze identificarea și să contribuie la îmbunătățirea accesului la servicii.

(*) Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

- (16) Pentru a putea asigura verificarea adecvată a cărților de identitate și a documentelor de ședere, este necesar ca statele membre să utilizeze titlul corect pentru fiecare tip de document care intră sub incidența prezentului regulament. Pentru a facilita verificarea documentelor care intră sub incidența prezentului regulament, în alte state membre, titlul documentului ar trebui să figureze, de asemenea, în cel puțin o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii. În cazul în care statele membre utilizează deja, pentru cărțile de identitate, denumiri deja consacrate, altele decât titlul „carte de identitate”, ele ar trebui să le poată utiliza în continuare în limba sau limbile lor oficiale. Cu toate acestea, pe viitor, nu ar mai trebui introduse alte noi denumiri.
- (17) Este necesară includerea unor elemente de securitate pentru a se verifica dacă un document este autentic și pentru a stabili identitatea unei persoane. Stabilirea unor standarde minime de securitate și integrarea datelor biometrice în cărțile de identitate și în permisele de ședere ale membrilor de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru sunt pași importanți pentru a face mai sigură utilizarea acestor documente în Uniune. Includerea acestor elemente biometrice de identificare ar trebui să le permită cetățenilor să beneficieze pe deplin de drepturile lor la liberă circulație.
- (18) Stocarea unei imagini faciale și a două amprente digitale (denumite în continuare „date biometrice”) pe cărțile de identitate și pe permisele de ședere, așa cum a fost deja prevăzut pentru pașapoartele și permisele de ședere biometrice ale resortisanților țărilor terțe, este o metodă adecvată pentru a asocia o identificare și o autentificare fiabile cu un risc redus de fraudă, în scopul consolidării securității cărților de identitate și a permiselor de ședere.
- (19) Ca practică generală, pentru a verifica autenticitatea documentului și identitatea titularului, statele membre ar trebui să verifice în primul rând imaginea facială și, atunci când este necesar pentru a confirma fără îndoială autenticitatea documentului și identitatea titularului, ar trebui să verifice și amprente digitale.
- (20) Statele membre ar trebui să se asigure că, în cazurile în care verificarea datelor biometrice nu confirmă autenticitatea documentului sau identitatea titularului, este efectuat un control manual obligatoriu de către personalul calificat.
- (21) Prezentul regulament nu oferă un temei juridic pentru crearea sau menținerea unor baze de date la nivel național pentru stocarea datelor biometrice în statele membre, care este o chestiune de drept intern care trebuie să respecte dreptul Uniunii privind protecția datelor. De asemenea, prezentul regulament nu oferă un temei juridic pentru crearea sau menținerea unei baze de date centralizate la nivelul Uniunii.
- (22) Elementele biometrice de identificare ar trebui colectate și stocate pe suportul de stocare al cărților de identitate și al documentelor de ședere, în scopul verificării autenticității documentului și a identității titularului. O astfel de verificare ar trebui să poată fi efectuată numai de către personalul autorizat în mod corespunzător și doar atunci când legea prevede ca fiind necesară prezentarea documentului. În plus, datele biometrice stocate în scopul personalizării cărților de identitate sau a documentelor de ședere ar trebui păstrate într-un mod foarte sigur și numai până la data ridicării documentului și, în orice caz, nu mai mult de 90 de zile de la data producerii documentului respectiv. După această perioadă, datele biometrice respective ar trebui să fie șterse sau distruse imediat. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere niciunei alte prelucrări a datelor respective în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul intern privind protecția datelor.
- (23) Specificațiile documentului OACI 9303 care asigură interoperabilitatea globală, inclusiv în legătură cu posibilitatea de citire cu ajutorul dispozitivelor de citire optică și utilizarea inspecției vizuale, ar trebui luate în considerare în sensul prezentului regulament.
- (24) Statele membre ar trebui să poată decide cu privire la menționarea sexului unei persoane într-un document care intră sub incidența prezentului regulament. Dacă un stat membru menționează sexul unei persoane într-un astfel de document, ar trebui utilizate, după caz, specificațiile „F”, „M” sau „X” din documentul OACI 9303 sau inițiala unică corespunzătoare utilizată în limba sau limbile statului membru respectiv.
- (25) Competențe de executare ar trebui conferite Comisiei pentru a garanta că viitoarele standarde în materie de securitate și specificații tehnice adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului ⁽⁵⁾ sunt luate în considerare în mod corespunzător, după caz, pentru cărțile de identitate și permisele de ședere. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾. În acest sens, Comisia ar trebui să fie asistată de comitetul instituit prin articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului ⁽⁷⁾. Dacă este necesar, ar trebui să fie posibil ca actele de punere în aplicare adoptate să rămână secrete pentru a preveni riscul de contrafacere și de falsificare.

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului din 29 mai 1995 de instituire a unui model uniform de viză (JO L 164, 14.7.1995, p. 1).

- (26) Statele membre ar trebui să se asigure că există proceduri corespunzătoare și eficiente pentru colectarea elementelor biometrice de identificare și că astfel de proceduri respectă drepturile și principiile prevăzute în Cartă, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale a Consiliului Europei și în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului. Statele membre ar trebui să se asigure că interesul superior al copilului este considerat primordial pe parcursul întregii proceduri de colectare. În acest scop, personalul calificat ar trebui să beneficieze de formarea corespunzătoare cu privire la practicile adaptate copiilor în cadrul colectării elementelor biometrice de identificare.
- (27) În cazul în care sunt întâmpinate dificultăți în colectarea elementelor biometrice de identificare, statele membre ar trebui să se asigure că există proceduri corespunzătoare pentru a respecta demnitatea persoanei în cauză. Prin urmare, ar trebui să se țină seama de considerentele specifice legate de gen și de nevoile specifice ale copiilor și ale persoanelor vulnerabile.
- (28) Introducerea unor standarde minime de securitate și standarde referitoare la formatul care ar trebui utilizat pentru cărțile de identitate ar trebui să permită statelor membre să se bazeze pe autenticitatea acestor documente atunci când cetățenii Uniunii își exercită dreptul la liberă circulație. Introducerea unor standarde de securitate consolidate ar trebui să ofere garanții suficiente autorităților publice și entităților private pentru a le permite să se bazeze pe autenticitatea cărților de identitate atunci când sunt utilizate de către cetățeni ai Uniunii în scopuri de identificare.
- (29) Un semn distinctiv sub forma unui cod din două litere aparținând statului membru care emite documentul, imprimat în negativ într-un dreptunghi albastru și înconjurat de un cerc format din douăsprezece stele galbene, facilitează inspecția vizuală a documentului, în special atunci când titularul își exercită dreptul la libera circulație.
- (30) Deși este menținută opțiunea de a prevedea caracteristici suplimentare la nivel național, statele membre ar trebui să se asigure că aceste caracteristici nu diminuează eficiența caracteristicilor de securitate comune și nu afectează negativ compatibilitatea transfrontalieră a cărților de identitate, cum ar fi posibilitatea ca aceste cărți de identitate să fie citite optic cu ajutorul unor dispozitive utilizate de alte state membre decât cele care au eliberat cărțile de identitate.
- (31) Introducerea unor standarde de securitate în cărțile de identitate și permisele de ședere ale membrilor de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru nu ar trebui să genereze o creștere disproporționată a costurilor pentru cetățenii Uniunii sau pentru resortisanții țărilor terțe. Statele membre ar trebui să țină seama de acest principiu atunci când publică anunțuri cu privire la cererile de oferte.
- (32) Statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că datele biometrice identifică în mod corect persoana căreia i se eliberează o carte de identitate. În acest scop, statele membre ar putea avea în vedere colectarea elementelor biometrice de identificare, în special a imaginii faciale, prin preluarea în timp real de către autoritățile naționale care eliberează cărți de identitate.
- (33) Statele membre ar trebui să schimbe între ele informațiile care sunt necesare pentru a avea acces la informațiile conținute pe suportul de stocare securizat și pentru a le putea autentifica și verifica. Formatele utilizate pentru mediul de stocare securizat ar trebui să fie interoperabile, inclusiv în ceea ce privește punctele automatizate de trecere a frontierei.
- (34) Directiva 2004/38/CE face referire la situația în care cetățenilor Uniunii sau membrilor familiei acestora care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, care nu posedă documentele de călătorie necesare urmează să li se acorde toate mijloacele rezonabile pentru a dovedi prin alte mijloace că beneficiază de dreptul la liberă circulație. Astfel de mijloace pot include documente de identificare utilizate cu titlu provizoriu și permise de ședere eliberate acestor membri de familie.
- (35) Prezentul regulament respectă obligațiile stabilite în Cartă și în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap. Prin urmare, statele membre sunt încurajate să colaboreze cu Comisia pentru a integra caracteristici suplimentare, care să facă cărțile de identitate mai accesibile și mai ușor de utilizat pentru persoanele cu dizabilități, cum ar fi persoanele cu deficiențe de vedere. Statele membre urmează să exploreze utilizarea unor soluții, cum ar fi dispozitivele mobile de înregistrare, pentru eliberarea cărților de identitate persoanelor care se află în incapacitatea de a se deplasa la autoritățile responsabile de eliberarea cărților de identitate.
- (36) Documentele de ședere emise cetățenilor Uniunii ar trebui să conțină informații specifice, pentru a se asigura identificarea lor în această calitate în toate statele membre. Acest lucru ar trebui să faciliteze recunoașterea exercitării de către cetățenii Uniunii a dreptului lor la liberă circulație și a drepturilor inerente acestei exercitări, dar armonizarea nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru a remedia deficiențele documentelor actuale. Statele membre au libertatea de a alege formatul în care aceste documente sunt emise și le-ar putea emite într-un format care să corespundă specificațiilor din documentul OACI 9303.

- (37) În ceea ce privește documentele de ședere eliberate membrilor de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, este necesar să se utilizeze același model și aceleași caracteristici de securitate ca și cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/1954 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾. Pe lângă faptul că servesc drept dovadă a dreptului de ședere, aceste documente îi scutesc pe deținătorii lor, care sunt altfel supuși obligației de a avea viză, de condiția de a obține viză în cazul în care însoțesc un cetățean al Uniunii pe teritoriul Uniunii ori i se alătură acestuia.
- (38) Directiva 2004/38/CE prevede că documentele eliberate membrilor de familie care nu sunt resortisanți ai unui stat membru urmează să fie denumite „Permis de ședere de membru al familiei unui cetățean al Uniunii”. Pentru a facilita identificarea lor, permisul de ședere al membrului familiei unui cetățean al Uniunii ar trebui să poarte un titlu și un cod standardizate.
- (39) Ținându-se seama atât de riscurile în materie de securitate, cât și de costurile suportate de statele membre, cărțile de identitate și permisele de ședere pentru un membru al familiei unui cetățean al Uniunii care nu îndeplinesc într-o măsură suficientă cerințele de securitate ar trebui eliminate treptat. În general, o perioadă de eliminare treptată de zece ani pentru cărțile de identitate și de cinci ani pentru permisele de ședere ar trebui să fie suficientă pentru a se asigura un echilibru între frecvența cu care sunt înlocuite în general documentele respective și necesitatea remedierii acestei lacune în materie de securitate cu care se confruntă Uniunea. Cu toate acestea, pentru cărțile și permisele care nu au anumite caracteristici de securitate importante sau nu permit citirea cu ajutorul dispozitivelor de citire optică, este necesară, din motive de securitate, o perioadă de eliminare treptată mai scurtă.
- (40) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾ se aplică datelor cu caracter personal care urmează să fie prelucrate în contextul aplicării prezentului regulament. Este necesar să se specifice mai în detaliu garanțiile aplicabile datelor cu caracter personal prelucrate și, în special, datelor sensibile, precum elementele biometrice de identificare. Persoanele vizate ar trebui să fie informate cu privire la existența, în documentele lor, a suportului de stocare care conține datele lor biometrice, inclusiv cu privire la accesibilitatea fără contact a acestuia, precum și cu privire la toate situațiile în care sunt folosite datele care figurează în cărțile lor de identitate și în documentele lor de ședere. În orice caz, persoanele vizate ar trebui să aibă acces la datele cu caracter personal care sunt prelucrate în cărțile lor de identitate și în documentele lor de ședere și ar trebui să le poată corecta prin eliberarea unui nou document în cazul în care aceste date sunt eronate sau incomplete. Mediul de stocare ar trebui să fie de înaltă securitate și să protejeze în mod eficace datele cu caracter personal stocate în acesta împotriva accesului neautorizat.
- (41) Statele membre ar trebui să fie responsabile de prelucrarea corespunzătoare a datelor biometrice, de la colectare la integrarea lor pe suportul de stocare cu un grad înalt de securitate, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679.
- (42) Statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită atunci când cooperează cu un prestator extern de servicii. O astfel de cooperare nu ar trebui să excludă nicio răspundere a statelor membre care decurge din dreptul Uniunii sau din dreptul intern pentru încălcări ale obligațiilor în ceea ce privește datele cu caracter personal.
- (43) Este necesar să se precizeze în prezentul regulament temeiul pentru colectarea și stocarea datelor pe suportul de stocare din cărțile de identitate și din documentele de ședere. În conformitate cu dreptul Uniunii sau dreptul intern și respectând principiile necesității și proporționalității, statele membre ar trebui să poată stoca alte date pe un suport de stocare pentru serviciile electronice sau în alte scopuri legate de cartea de identitate sau de documentul de ședere. Prelucrarea acestor date, inclusiv colectarea lor și scopurile în care pot fi utilizate ar trebui să fie autorizate de dreptul intern sau dreptul Uniunii. Toate datele naționale ar trebui să fie separate în mod fizic sau logic de datele biometrice menționate în prezentul regulament și ar trebui să fie prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679.
- (44) Statele membre ar trebui să aplice prezentul regulament în termen de cel mult 24 de luni de la data intrării sale în vigoare. Începând de la data aplicării prezentului regulament, statele membre ar trebui să elibereze doar documente care respectă cerințele stabilite în prezentul regulament.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2017/1954 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 286, 1.11.2017, p. 9).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (45) Comisia ar trebui să prezinte un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament după doi și, respectiv, 11 ani de la data aplicării acestuia, inclusiv în ceea ce privește adecvarea nivelului de securitate, ținând seama de impactul său asupra drepturilor fundamentale și de principiile privind protecția datelor. În conformitate cu Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁰⁾, Comisia ar trebui să efectueze, la șase ani de la data punerii în aplicare a prezentului regulament și, ulterior, o dată la șase ani, o evaluare a prezentului regulament pe baza informațiilor colectate prin mecanisme specifice de monitorizare pentru a evalua efectele reale ale prezentului regulament și necesitatea unor măsuri suplimentare. În scopul monitorizării, statele membre ar trebui să colecteze statistici privind numărul cărților de identitate și al documentelor de ședere pe care le eliberează.
- (46) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume consolidarea securității și facilitarea exercitării drepturilor la liberă circulație de către cetățenii Uniunii și de către membrii de familie ai acestora nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre ci, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea respectivelor obiective.
- (47) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute în special de Cartă, care includ demnitatea umană, dreptul la integritate al persoanei, interzicerea tratamentului inuman sau degradant, dreptul la egalitate în fața legii și la nediscriminare, drepturile copilului, drepturile persoanelor în vârstă, respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la liberă circulație și dreptul la o cale de atac eficientă. Statele membre ar trebui să respecte Carta atunci când pun în aplicare prezentul regulament.
- (48) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și Agenția pentru Drepturi Fundamentale au fost consultate și au emis avize la 10 august 2018 ⁽¹¹⁾ și respectiv la 5 septembrie 2018 ⁽¹²⁾.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament consolidează standardele de securitate aplicabile cărților de identitate eliberate de statele membre propriilor cetățeni, precum și documentelor de ședere eliberate de statele membre cetățenilor Uniunii și membrilor familiilor acestora, atunci când își exercită dreptul la liberă circulație.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică:

- (a) cărților de identitate eliberate de statele membre pentru propriii cetățeni, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2004/38/CE;

Prezentul regulament nu se aplică documentelor de identificare eliberate cu titlu provizoriu cu o perioadă de valabilitate mai mică de șase luni.

- (b) certificatelor de înregistrare eliberate în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2004/38/CE, cetățenilor Uniunii care locuiesc mai mult de trei luni într-un stat membru gazdă și documentelor care atestă șederea permanentă, eliberate în conformitate cu articolul 19 din Directiva 2004/38/CE cetățenilor Uniunii, la cerere;
- (c) permiselor de ședere eliberate în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2004/38/CE membrilor de familie ai cetățenilor UE care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, și permiselor de ședere permanentă eliberate în conformitate cu articolul 20 din Directiva 2004/38/CE membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru.

⁽¹⁰⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO C 338, 21.9.2018, p. 22.

⁽¹²⁾ Nepublicat încă.

CAPITOLUL II

CĂRȚILE NAȚIONALE DE IDENTITATE

Articolul 3

Standarde de securitate/model/specificații

(1) Cărțile de identitate eliberate de statele membre trebuie să respecte modelul ID1 și să conțină o zonă de citire optică (MRZ). Astfel de cărți de identitate se bazează pe specificațiile și standardele minime de securitate stabilite în documentul OACI 9303 și respectă cerințele prevăzute la literele (c), (d), (f) și (g) din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/1954.

(2) Elementele de date incluse pe cărțile de identitate respectă specificațiile stabilite în partea 5 din documentul OACI 9303.

Prin derogare de la primul paragraf, numărul documentului poate fi introdus în zona I, iar desemnarea genului unei persoane este facultativă.

(3) Documentul poartă titlul („Carte de identitate”) sau o altă denumire națională consacrată în limba sau limbile oficiale ale statului membru emitent și cuvintele „Carte de identitate” cel puțin într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii;

(4) Cartea de identitate cuprinde, pe partea din față, codul de țară al statului membru care eliberează cartea, format din două litere, tipărit în negativ într-un dreptunghi albastru și înconjurat de un cerc format din 12 stele galbene.

(5) Cărțile de identitate includ un suport de stocare de înaltă securitate, care conține o imagine facială a titularului cărții și două amprente digitale, în modele digitale interoperabile. Pentru colectarea elementelor biometrice de identificare, statele membre aplică specificațiile tehnice stabilite prin Decizia de punere în aplicare C(2018)7767 a Comisiei ⁽¹³⁾.

(6) Suportul de stocare trebuie să aibă o capacitate suficientă pentru a garanta integritatea, autenticitatea și confidențialitatea datelor. Datele stocate sunt accesibile fără contact direct și sunt securizate, astfel cum se prevede în Decizia de punere în aplicare C(2018)7767. Statele membre fac schimb de informații necesare pentru autentificarea mediului de stocare și pentru accesul la datele biometrice menționate la alineatul (5) și pentru verificarea acestora.

(7) Copiii sub 12 ani pot fi exonerati de obligația de a se supune amprentării digitale.

Copiii sub 6 ani sunt exonerati de obligația de a se supune amprentării digitale.

Persoanele pentru care prelevarea amprentelor digitale este fizic imposibilă sunt exonerate de obligația de a se supune amprentării digitale.

(8) În cazul în care este necesar și proporțional cu obiectivul urmărit, statele membre pot introduce astfel de detalii și observații pentru uzul național, așa cum se solicită în conformitate cu dreptul intern. Eficacitatea standardelor minime de securitate și compatibilitatea transfrontalieră a cărților de identitate nu sunt reduse în consecință.

(9) În cazul în care statele membre includ o interfață dublă sau un mediu de stocare separat în cartea de identitate, suportul de stocare suplimentar trebuie să respecte standardele ISO în materie și să nu interfereze cu suportul de stocare menționat la alineatul (5).

(10) În cazul în care statele membre stochează în cărțile de identitate date pentru servicii electronice cum ar fi e-guvernarea și comerțul electronic, astfel de date naționale trebuie să fie separate în mod fizic sau logic de datele biometrice menționate la alineatul (5).

(11) În cazul în care statele membre adaugă elemente suplimentare de securitate pentru cărțile de identitate, acestea nu trebuie să diminueze ca o consecință compatibilitatea transfrontalieră a unor astfel de cărți de identitate și eficiența standardelor minime de securitate.

⁽¹³⁾ Decizia de punere în aplicare C(2018) 7767 a Comisiei din 30 noiembrie 2018 de stabilire a specificațiilor tehnice pentru modelul uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe și de abrogare a Deciziei C(2002) 3069.

*Articolul 4***Perioada de valabilitate**

- (1) Cărțile de identitate au o perioadă minimă de valabilitate de cinci ani și o perioadă maximă de valabilitate de 10 ani.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot prevedea o perioadă de valabilitate:
 - (a) de mai puțin de cinci ani, pentru cărțile de identitate eliberate minorilor;
 - (b) în cazuri excepționale, de mai puțin de cinci ani, pentru cărțile de identitate eliberate persoanelor aflate în circumstanțe speciale și limitate și dacă perioada de valabilitate a acestora este limitată în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern;
 - (c) de mai mult de 10 ani, pentru cărțile de identitate eliberate persoanelor cu vârsta de 70 de ani sau mai mult.
- (3) Statele membre eliberează o carte de identitate cu o perioadă de valabilitate de cel mult 12 luni atunci când prelevarea amprentelor de la oricare degete este fizic imposibilă temporar.

*Articolul 5***Eliminarea treptată**

- (1) Cărțile de identitate care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3 încetează să fie valabile la data expirării lor sau în termen de 3 august 2031, oricare dintre aceste date survine mai întâi.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1):
 - (a) cărțile de identitate care nu îndeplinesc standardele minime de securitate stabilite în partea 2 a documentului OACI 9303 sau care nu includ un MRZ funcțional, astfel cum se definește la alineatul (3), își încetează valabilitatea la expirarea lor sau în termen de 3 august 2026, oricare dintre acestea survine mai întâi;
 - (b) cărțile de identitate ale persoanelor în vârstă de 70 de ani și peste la 2 august 2021, care îndeplinesc standardele minime de securitate stabilite în partea 2 din documentul OACI 9303 și care au un MRZ funcțional, astfel cum este definită la alineatul (3), își încetează valabilitatea la expirarea lor.
- (3) În sensul alineatului (2), un MRZ funcțional înseamnă:
 - (a) o zonă care poate fi citită automat, conformă cu partea 3 din documentul OACI 9303; sau
 - (b) orice altă zonă care poate fi citită automat pentru care statul membru emitent notifică normele necesare pentru citirea și afișarea informațiilor conținute în aceasta, cu excepția cazului în care un stat membru notifică Comisiei, până la 2 august 2021, lipsa capacității de a citi și de a afișa aceste informații.

La primirea notificării astfel cum se menționează la litera (b) a primului paragraf, Comisia informează în consecință statul membru în cauză și Consiliul.

CAPITOLUL III

DOCUMENTELE DE ȘEDERE PENTRU CETĂȚENII UNIUNII*Articolul 6***Informații minime care trebuie indicate**

Documentele de ședere, atunci când sunt eliberate de statele membre pentru cetățenii Uniunii, trebuie să indice cel puțin următoarele elemente:

- (a) titlul documentului în limba sau limbile oficiale ale statului membru emitent și cel puțin într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii;
- (b) indicarea clară a faptului că documentul este eliberat unui cetățean al Uniunii în conformitate cu Directiva 2004/38/CE;
- (c) numărul documentului;
- (d) numele (numele de familie și prenumele titularului);
- (e) data nașterii titularului;

- (f) informațiile care trebuie incluse în certificatele de înregistrare și în documentele care atestă șederea permanentă, eliberate în conformitate cu articolele 8 și, respectiv, 19 din Directiva 2004/38/CE;
- (g) autoritatea emitentă;
- (h) pe partea din față, codul de țară al statului membru care eliberează documentul, format din două litere, tipărit în negativ într-un dreptunghi albastru și înconjurat de 12 stele galbene.

În cazul în care un stat membru decide să ia amprentele digitale, articolul 3 alineatul (7) se aplică în consecință.

Persoanele în cazul cărora prelevarea amprentelor este fizic imposibilă sunt exonerate de obligația de a se supune amprentării digitale.

CAPITOLUL IV

PERMISELE DE ȘEDERE PENTRU MEMBRII DE FAMILIE CARE NU SUNT RESORTISANȚI AI UNUI STAT MEMBRU

Articolul 7

Model uniform

(1) Atunci când eliberează permise de ședere pentru membrii de familie ai cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, statele membre trebuie să utilizeze același model ca cel stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/1954 și pus în aplicare prin Decizia de punere în aplicare C(2018) 7767.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), un permis trebuie să aibă titlul „Permis de ședere” sau „Permis de ședere permanentă”. Statele membre indică faptul că aceste documente sunt eliberate unui membru de familie al unui cetățean al Uniunii în conformitate cu Directiva 2004/38/CE. În acest scop, statele membre utilizează codul standardizat „Membru de familie UE Art 10 DIR 2004/38/EC” sau „Membru de familie UE Art 20 DIR 2004/38/EC” în câmpul de date [10], astfel cum se menționează în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/1954.

(3) Statele membre pot introduce date destinate uzului național în conformitate cu legislația lor națională. Atunci când introduc și stochează aceste date, statele membre respectă cerințele prevăzute la articolul 4 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2017/1954.

Articolul 8

Eliminarea treptată a permiselor de ședere existente

(1) Permisele de ședere pentru membrii familiei cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 7, încetează să fie valabile la data expirării lor sau în termen de 3 august 2026, oricare dintre acestea survine mai întâi.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), permisele de ședere pentru membrii familiei cetățenilor Uniunii care nu sunt resortisanți ai unui stat membru, care nu îndeplinesc standardele minime de securitate stabilite în partea 2 a documentului OACI 9303 sau care nu includ un MRZ funcțional, în conformitate cu partea 3 a documentului OACI 9303, încetează să fie valabile la data expirării lor sau în termen de 3 august 2023, oricare dintre acestea survine mai întâi.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 9

Punct de contact

(1) Fiecare stat membru desemnează cel puțin o autoritate centrală ca punct de contact pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. În cazul în care un stat membru a desemnat mai multe autorități centrale, acesta menționează care dintre aceste autorități va fi punctul de contact pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. Statul membru comunică numele acestei autorități Comisiei și celorlalte state membre. În cazul în care un stat membru își modifică autoritatea desemnată, acesta informează Comisia și celelalte state membre în consecință.

(2) Statele membre se asigură că punctele de contact au cunoștință de serviciile de informare și de asistență relevante la nivelul Uniunii, incluse în portalul digital unic prevăzut în Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾ și că acestea pot coopera cu respectivele servicii.

Articolul 10

Colectarea elementelor biometrice de identificare

(1) Elementele biometrice de identificare sunt colectate exclusiv de către un personal calificat și autorizat în mod corespunzător, desemnat de autoritățile responsabile pentru eliberarea de cărți de identitate sau permise de ședere, cu scopul de a fi integrate pe suportul de stocare cu un grad înalt de securitate prevăzut la articolul 3 alineatul (5) pentru cărți de identitate și la articolul 7 alineatul (1) pentru permise de ședere. Prin derogare de la prima teză, amprente digitale sunt prelevate exclusiv de personalul calificat și autorizat în mod corespunzător al acestor autorități, cu excepția cazului în care se depun cereri la autoritățile diplomatice și consulare ale statului membru.

În vederea asigurării coerenței elementelor biometrice de identificare cu identitatea solicitantului, solicitantul se prezintă personal cel puțin o dată în cursul procesului de eliberare pentru fiecare cerere.

(2) Statele membre se asigură că există proceduri corespunzătoare și eficiente pentru colectarea elementelor biometrice de identificare, și că procedurile respective respectă drepturile și principiile prevăzute în Cartă, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului.

În cazul în care sunt întâmpinate dificultăți în colectarea elementelor biometrice de identificare, statele membre se asigură că există proceduri corespunzătoare care garantează respectarea demnității persoanei în cauză.

(3) În afara cazului în care sunt necesare în scopul prelucrării în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul intern, elementele biometrice de identificare stocate în scopul personalizării cărților de identitate sau a documentelor de ședere sunt păstrate într-un mod foarte sigur și numai până la data ridicării documentului și, în orice caz, nu mai mult de 90 de zile de la data producerii documentului respectiv. După această perioadă, aceste elemente biometrice de identificare sunt imediat șterse sau distruse.

Articolul 11

Protecția datelor cu caracter personal și răspunderea

(1) Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) 2016/679, statele membre asigură securitatea, integritatea, autenticitatea și confidențialitatea datelor colectate și stocate în scopul prezentului regulament.

(2) În sensul prezentului regulament, autoritățile responsabile de eliberarea cărților de identitate și a documentelor de ședere sunt considerate a fi operatorul prevăzut la articolul 4 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2016/679 și sunt responsabile de prelucrarea datelor cu caracter personal.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile de supraveghere își pot exercita pe deplin atribuțiile menționate în Regulamentul (UE) 2016/679, inclusiv accesul la toate datele cu caracter personal și toate informațiile necesare, precum și accesul la orice sediu sau echipament de prelucrare a datelor al autorităților competente.

(4) Cooperarea cu prestatorii externi de servicii nu exclude nicio răspundere a unui stat membru care poate decurge din dreptul Uniunii sau din dreptul intern pentru încălcări ale obligațiilor în ceea ce privește datele cu caracter personal.

(5) Informații care pot fi citite cu ajutorul dispozitivelor de citire optică nu se includ într-o carte de identitate sau într-un document de ședere decât cu respectarea prezentului regulament și a dreptului intern al statului membru emitent.

(6) Datele biometrice stocate pe suportul de stocare al cărților de identitate și al documentelor de ședere sunt utilizate, în conformitate cu dreptul Uniunii și dreptul intern, numai de către personalul autorizat în mod corespunzător al autorităților naționale competente și al agențiilor Uniunii, cu scopul de a verifica:

- (a) autenticitatea cărții de identitate sau a documentului de ședere;
- (b) identitatea titularului pe baza elementelor comparabile direct disponibile în cazul în care este obligatorie, conform legii, prezentarea cărții de identitate sau a documentului de ședere.

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

(7) Statele membre mențin și comunică anual Comisiei o listă a autorităților competente care au acces la datele biometrice stocate pe suportul de stocare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din prezentul regulament. Comisia publică online o compilație a acestor liste naționale.

Articolul 12

Monitorizarea

Până la 2 august 2020, Comisia stabilește un program detaliat de monitorizare a realizărilor, a rezultatelor și a impactului prezentului regulament, inclusiv a impactului acestuia asupra drepturilor fundamentale.

Programul de monitorizare stabilește mijloacele utilizate pentru colectarea datelor și a altor dovezi necesare și intervalele de timp la care se va face colectarea respectivă. Programul precizează măsurile care trebuie luate de Comisie și, respectiv, de statele membre pentru colectarea și analizarea datelor și a altor elemente.

Statele membre furnizează Comisiei datele și alte elemente necesare pentru efectuarea unei astfel de monitorizări.

Articolul 13

Raportarea și evaluarea

(1) La doi ani și, respectiv, la unsprezece ani de la data aplicării prezentului regulament, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind punerea în aplicare a acestuia, în special privind protecția drepturilor fundamentale și a datelor cu caracter personal.

(2) La șase ani de la data aplicării prezentului regulament și, ulterior, la fiecare șase ani, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport conținând principalele sale constatări. Raportul se axează în special pe:

- (a) impactul prezentului regulament asupra drepturilor fundamentale;
- (b) mobilitatea cetățenilor Uniunii;
- (c) eficacitatea verificărilor biometrice în ceea ce privește asigurarea securității documentelor de călătorie;
- (d) o posibilă utilizare a permiselor de ședere ca documente de călătorie;
- (e) o posibilă armonizare vizuală suplimentară a cărții de identitate;
- (f) necesitatea introducerii unor caracteristici de securitate comune ale documentelor de identificare utilizate cu titlu provizoriu, în vederea unei mai bune recunoașteri a acestora.

(3) Statele membre și agențiile relevante ale Uniunii furnizează Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea rapoartelor respective.

Articolul 14

Specificații tehnice suplimentare

(1) Pentru a se asigura, dacă este cazul, respectarea standardelor minime de securitate viitoare pentru cărțile de identitate și documentele de ședere menționate la articolul 2 literele (a) și (c), Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, specificații tehnice suplimentare cu privire la următoarele aspecte:

- (a) elemente și cerințe de securitate suplimentare, inclusiv norme sporite împotriva falsificării și contrafacerii;
- (b) specificații tehnice privind suportul de stocare a caracteristicilor biometrice menționate la articolul 3 alineatul (5) și securitatea acestora, inclusiv prevenirea accesului neautorizat și facilitarea validării;
- (c) cerințe privind calitatea și standarde tehnice comune pentru imaginea facială și pentru amprentele digitale.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).

(2) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 alineatul (2), se poate decide ca specificațiile prevăzute la prezentul articol să fie secrete și să nu fie publicate. În acest caz, ele nu sunt comunicate decât acelor organisme desemnate de statele membre ca fiind responsabile cu imprimarea și persoanelor autorizate corespunzător de un stat membru sau de Comisie.

(3) Fiecare stat membru desemnează un organism responsabil cu tipărirea cărților de identitate și un organism pentru tipărirea permiselor de ședere ale membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii și comunică numele acestor organisme Comisiei și celorlalte state membre. Statele membre au dreptul să modifice organismele desemnate și informează Comisia și celelalte state membre în consecință.

Statele membre pot decide, de asemenea, să desemneze un organism unic responsabil cu tipărirea atât a cărților de identitate cât și a permiselor de ședere ale membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii și comunică numele acestui organism Comisiei și celorlalte state membre.

Două sau mai multe state membre pot decide, de asemenea, să desemneze un organism unic în acest scop și informează Comisia și celelalte state membre în consecință.

Articolul 15

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1683/95. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 2 august 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 iunie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2019/1158 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 20 iunie 2019

privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 153 alineatul (2) litera (b) coroborat cu articolul 153 alineatul (1) litera (i),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Articolul 153 alineatul (1) litera (i) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că Uniunea susține și completează acțiunea statelor membre în domeniul egalității dintre bărbați și femei în ceea ce privește șansele pe piața forței de muncă și tratamentul la locul de muncă.
- (2) Egalitatea între bărbați și femei este un principiu de bază al Uniunii. Articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) prevede că Uniunea promovează egalitatea între femei și bărbați. În mod similar, articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (Carta) prevede obligativitatea asigurării egalității între femei și bărbați în toate domeniile, inclusiv în ceea ce privește încadrarea în muncă, munca și remunerarea.
- (3) Articolul 33 din Cartă prevede dreptul de a fi protejat împotriva oricărei concedieri din motive de maternitate, precum și dreptul la un concediu de maternitate plătit și la un concediu pentru creșterea copilului acordat în urma nașterii sau adopției unui copil, pentru a putea concilia viața de familie și viața profesională.
- (4) Uniunea a ratificat Convenția Națiunilor Unite din 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap. Convenția respectivă face, așadar, parte integrantă din ordinea juridică a Uniunii și, în măsura posibilului, actele juridice ale Uniunii trebuie să fie interpretate într-un mod care este în concordanță cu Convenția. Convenția prevede, în special la articolul 7 alineatul (1), că părțile trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a garanta accesul deplin al copiilor cu handicap la toate drepturile omului și libertățile fundamentale, în condiții egale cu ceilalți copii.
- (5) Statele membre au ratificat Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1989 cu privire la drepturile copilului. Articolul 18 alineatul (1) din Convenție prevede că ambii părinți au responsabilități comune în ceea ce privește creșterea și dezvoltarea copilului și că principala lor preocupare ar trebui să fie interesul superior al copilului.
- (6) Politicile privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată ar trebui să contribuie la realizarea egalității de gen prin promovarea participării femeilor pe piața muncii, prin repartizarea echitabilă a responsabilităților de îngrijire între bărbați și femei și prin reducerea disparităților de gen la nivelul veniturilor și al remunerațiilor. Aceste politici ar trebui să ia în considerare schimbările demografice, inclusiv efectele îmbătrânirii populației.

⁽¹⁾ JO C 129, 11.4.2018, p. 44.

⁽²⁾ JO C 164, 8.5.2018, p. 62.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 4 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 13 iunie 2019.

- (7) Având în vedere provocările generate de schimbările demografice, alături de presiunea care rezultă asupra cheltuielilor publice din unele state membre, se preconizează că nevoia de îngrijire informală va crește.
- (8) La nivelul Uniunii, mai multe directive în domeniul egalității de gen și cel al condițiilor de muncă abordează deja anumite aspecte care prezintă interes pentru echilibrul dintre viața profesională și cea privată, în special Directivele 2006/54/CE ⁽⁴⁾ și 2010/41/UE ⁽⁵⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului și Directivele 92/85/CEE ⁽⁶⁾, 97/81/CE ⁽⁷⁾ și 2010/18/UE ⁽⁸⁾ ale Consiliului.
- (9) Principiile egalității de gen și ale echilibrului dintre viața profesională și cea privată sunt reafirmate în cadrul principiilor 2 și 9 ale Pilonului european al drepturilor sociale, care a fost proclamat de Parlamentul European, Consiliu și Comisie la 17 noiembrie 2017.
- (10) Echilibrul dintre viața profesională și cea privată rămâne însă o provocare considerabilă pentru mulți părinți și lucrători care au responsabilități de îngrijire, în special din cauza prevalenței în creștere a programului de lucru prelungit și a orelor de lucru în schimbare, care are un impact negativ asupra ocupării forței de muncă în rândul femeilor. Un factor major care contribuie la subreprezentarea femeilor pe piața muncii este dificultatea de a găsi un echilibru între obligațiile profesionale și cele familiale. Atunci când au copii, femeile lucrează, de obicei, mai puține ore în locuri de muncă remunerate și petrec mai mult timp îndeplinind responsabilități de îngrijire neremunerate. Faptul de a avea o rudă bolnavă sau aflată în îngrijire s-a dovedit, de asemenea, că are un impact negativ asupra ocupării forței de muncă în rândul femeilor, unele femei ieșind complet de pe piața muncii.
- (11) Cadru juridic actual al Uniunii oferă puține stimulente care să-i încurajeze pe bărbați să-și asume o parte egală a responsabilităților de îngrijire. Lipsa, în multe state membre, a concediului de paternitate sau a concediului pentru creșterea copilului remunerate contribuie la gradul redus de utilizare a concediilor de către tați. Dezechilibrul la nivelul concepției politicilor privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată pentru femei și pentru bărbați adâncește stereotipurile și diferențele de gen în contextul vieții profesionale și al îngrijirii. Politicile privind egalitatea de tratament ar trebui să aibă ca obiectiv soluționarea problemei reprezentate de stereotipurile asociate cu ocupațiile și rolurile atât ale bărbaților, cât și ale femeilor, iar partenerii sociali sunt încurajați să își îndeplinească rolul esențial în informarea atât a lucrătorilor cât și a angajatorilor și în sensibilizarea acestora cu privire la combaterea discriminării. Mai mult, utilizarea de către tați a unor formule care permit atingerea unui echilibru între viața profesională și cea privată, cum ar fi concediile sau formulele flexibile de lucru, s-a dovedit a avea un impact pozitiv, ea reducând quantumul relativ al muncii familiale neremunerate prestate de femei și lăsându-le acestora mai mult timp pentru ocuparea unui loc de muncă remunerat.
- (12) La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să țină seama de faptul că utilizarea egală a concediilor din motive familiale de către bărbați și femei depinde și de alte măsuri adecvate, cum ar fi furnizarea unor servicii accesibile fizic și financiar de îngrijire a copilului și a unor servicii de îngrijire pe termen lung, care sunt esențiale pentru a le permite părinților și altor persoane care au responsabilități de îngrijire să intre, să rămână sau să se întoarcă pe piața forței de muncă. Eliminarea contrastimulentelor de natură economică poate încuraja totodată persoanele care reprezintă sursa secundară de venit a familiei, majoritatea fiind femei, să participe pe deplin pe piața forței de muncă.
- (13) Pentru a evalua impactul prezentei directive, Comisia și statele membre ar trebui să continue să coopereze reciproc în vederea elaborării unor statistici comparabile, defalcate în funcție de sex.
- (14) Comisia a efectuat o consultare în două etape a partenerilor sociali pe marginea provocărilor legate de echilibrul dintre viața profesională și cea privată, în conformitate cu articolul 154 din TFUE. Nu s-a ajuns la niciun acord între partenerii sociali pentru a începe negocieri privind aceste aspecte, inclusiv privind concediul pentru creșterea copilului. Este însă important să se ia măsuri în acest domeniu, prin modernizarea și adaptarea cadrului juridic existent, ținând seama de rezultatul acestor consultări, precum și de cel al consultării publice realizate pentru a solicita punctele de vedere ale părților interesate și ale cetățenilor.

⁽⁴⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, 26.7.2006, p. 23).

⁽⁵⁾ Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului (JO L 180, 15.7.2010, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [a zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 348, 28.11.1992, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCPE, CEIP și CES (JO L 14, 20.1.1998, p. 9).

⁽⁸⁾ Directiva 2010/18/UE a Consiliului din 8 martie 2010 de punere în aplicare a Acordului-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE (JO L 68, 18.3.2010, p. 13).

- (15) Directiva 2010/18/UE reglementează concediul pentru creșterea copilului prin punerea în aplicare a unui acord-cadru încheiat între partenerii sociali. Prezenta directivă se bazează pe normele prevăzute de Directiva 2010/18/UE și le completează, prin consolidarea drepturilor existente și prin introducerea de noi drepturi. Directiva 2010/18/UE ar trebui abrogată și înlocuită cu prezenta directivă.
- (16) Prezenta directivă stabilește cerințe minime privind concediul de paternitate, concediul pentru creșterea copilului, concediul de îngrijitor și formulele flexibile de lucru pentru lucrătorii care sunt părinți sau îngrijitori. Prin facilitarea concilierii vieții profesionale și a vieții de familie a unor astfel de părinți și îngrijitori, prezenta directivă ar trebui să contribuie la îndeplinirea obiectivelor desprinse din tratat referitoare la egalitatea dintre bărbați și femei în ceea ce privește șansele pe piața muncii, egalitatea de tratament la locul de muncă și promovarea unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă în Uniune.
- (17) Prezenta directivă se aplică tuturor lucrătorilor care au contracte de muncă sau alte raporturi de muncă, inclusiv contracte de muncă sau raporturi de muncă ale lucrătorilor cu fracțiune de normă, ale lucrătorilor cu contract pe durată determinată sau ale persoanelor cu contract de muncă sau care se află în raporturi de muncă cu un agent de muncă temporară, astfel cum s-a prevăzut anterior în Directiva 2010/18/UE. Ținând cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Curtea de Justiție) privind criteriile de stabilire a statutului de lucrător, statelor membre le revine sarcina să definească contractele de muncă și raporturile de muncă.
- (18) Este de competența statelor membre să definească starea civilă și statutul familial, precum și să stabilească care persoane urmează să fie considerate părinte, mamă și tată.
- (19) Pentru a încuraja o repartizare mai echitabilă a responsabilităților de îngrijire între femei și bărbați și pentru a permite crearea timpurie a unei legături între tați și copii, ar trebui să fie introdus dreptul taților de a efectua un concediu de paternitate sau, atunci când și în măsura în care este recunoscut de dreptul intern, dreptul unui al doilea părinte echivalent. Acest concediu de paternitate ar trebui efectuat în jurul datei de naștere a copilului și ar trebui să fie legat în mod clar de acest eveniment, în scopul îngrijirii. Statele membre au, de asemenea, posibilitatea de a acorda un concediu de paternitate și în cazul nașterii unui făt mort. Statelor membre le revine responsabilitatea să stabilească dacă permit ca o parte din concediul de paternitate să se efectueze înainte de nașterea copilului sau dacă impun ca întreg concediul să se efectueze după naștere, intervalul de timp în care trebuie efectuat concediul de paternitate și dacă și în ce condiții permit efectuarea concediului de paternitate cu fracțiune de normă, în perioade care alternează, ca de pildă pentru un număr de zile consecutive de concediu separate de perioade de activitate profesională, sau în alte formule flexibile. Statele membre au posibilitatea de a specifica dacă concediul de paternitate se exprimă în zile lucrătoare, săptămâni sau alte unități temporale, ținând cont de faptul că zece zile lucrătoare corespund unei perioade de două săptămâni calendaristice. Pentru a ține cont de diferențele dintre statele membre, dreptul la concediu de paternitate ar trebui să fie acordat indiferent de starea civilă sau statutul familial, astfel cum este definit de dreptul intern.
- (20) Ținând cont de faptul că majoritatea taților nu fac uz de dreptul lor la concediu pentru creșterea copilului sau transferă o parte considerabilă a acestuia mamelor, prezenta directivă prelungeste de la una la două luni perioada minimă de concediu pentru creșterea copilului care nu poate fi transferată de la un părinte la celălalt, pentru a încuraja tații să efectueze un concediu pentru creșterea copilului, menținând în același timp dreptul fiecărui părinte la cel puțin patru luni de concediu pentru creșterea copilului, astfel cum se prevede în Directiva 2010/18/UE. Faptul de a garanta că cel puțin două luni de concediu pentru creșterea copilului sunt disponibile exclusiv pentru fiecare părinte în parte și că acestea nu pot fi transferate celui alt părinte are drept scop să încurajeze tații să facă uz de dreptul lor la acest concediu. De asemenea, se promovează și facilitează astfel reintegrarea mamelor pe piața forței de muncă după o perioadă de concediu de maternitate și de concediu pentru creșterea copilului.
- (21) O perioadă minimă de patru luni de concediu pentru creșterea copilului este garantată în temeiul prezentei directive în cazul lucrătorilor care sunt părinți. Statele membre sunt încurajate să acorde dreptul la concediul pentru creșterea copilului tuturor lucrătorilor care au responsabilități parentale, în conformitate cu sistemele juridice naționale.
- (22) Statele membre ar trebui să poată specifica perioada de preaviz pe care lucrătorul o are la dispoziție pentru a informa angajatorul atunci când solicită concediu pentru creșterea copilului și ar trebui să poată decide dacă dreptul la concediu pentru creșterea copilului este condiționat de o anumită perioadă de serviciu. Având în vedere diversitatea din ce în ce mai mare a formulelor contractuale, pentru calcularea perioadei de serviciu ar trebui să fie luată în considerare suma contractelor succesive cu durată determinată încheiate cu același angajator. Pentru a ajunge la un echilibru între nevoile lucrătorilor și cele ale angajatorilor, statele membre ar trebui, de asemenea, să poată decide dacă le permit angajatorilor să amâne acordarea concediului pentru creșterea copilului în anumite circumstanțe, cu condiția ca angajatorii să motiveze în scris o astfel de amânare.

- (23) Având în vedere că flexibilitatea crește probabilitatea ca fiecare părinte, în special tatăl, să facă uz de dreptul la concediul pentru creșterea copilului, lucrătorii ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita efectuarea unui concediu pentru creșterea copilului pe bază de normă întregă sau cu fracțiune de normă, în perioade care alternează, ca de pildă pentru un număr de săptămâni consecutive de concediu separate de perioade de activitate profesională, sau în alte formule flexibile. Angajatorul ar trebui să aibă posibilitatea de a accepta sau de a refuza o astfel de cerere de concediu pentru creșterea copilului în alte formule decât pe bază de normă întregă. Statele membre ar trebui să evalueze măsura în care condițiile și formulele detaliate ale concediului pentru creșterea copilului ar trebui să fie adaptate la nevoile specifice ale părinților aflați în situații deosebit de defavorizate.
- (24) Perioada în care lucrătorii ar trebui să aibă dreptul la concediu pentru creșterea copilului ar trebui corelată cu vârsta copilului. Vârsta respectivă ar trebui să fie stabilită astfel încât să permită ambilor părinți să facă uz efectiv de întregul drept la concediul pentru creșterea copilului în temeiul prezentei directive.
- (25) Pentru a facilita reintegrarea la locul de muncă în urma unei perioade de concediu pentru creșterea copilului, lucrătorii și angajatorii sunt încurajați să mențină contactul voluntar pe durata concediului și se pot pune de acord pentru orice măsuri adecvate care să faciliteze reintegrarea la locul de muncă. Menținerea unui astfel de contact și luarea unor astfel de măsuri urmează să fie hotărâte de părțile în cauză, ținând cont de dreptul intern, de convențiile colective sau de practicile naționale. Lucrătorii ar trebui să fie informați cu privire la procedurile de promovare și la posturile vacante interne și ar trebui să aibă posibilitatea de a participa la astfel de proceduri și să candideze pentru astfel de posturi.
- (26) Studiile au demonstrat că statele membre care oferă taților o parte semnificativă a concediului pentru creșterea copilului și care asigură lucrătorului aflat în concediu pentru creșterea copilului o remunerație sau o indemnizație la o rată de înlocuire relativ ridicată înregistrează un procent mai mare de tați care efectuează acest concediu și o tendință pozitivă a ratei de ocupare în rândul mamelor. Este, prin urmare, oportun să se permită continuarea acestor sisteme, cu condiția ca ele să respecte anumite criterii minime, în loc de a asigura remunerația sau indemnizația pentru concediul de paternitate conform dispozițiilor prezentei directive.
- (27) Pentru a oferi șanse mai mari de a rămâne în câmpul muncii bărbaților și femeilor care au responsabilități de îngrijire, fiecare lucrător ar trebui să aibă dreptul la un concediu de îngrijitor de cinci zile lucrătoare pe an. Statele membre pot decide ca un astfel de concediu să poată fi efectuat în perioade de una sau mai multe zile lucrătoare, pentru fiecare caz. Pentru a ține cont de sistemele naționale diferite, statele membre ar trebui să poată alocă concediul de îngrijitor cu ajutorul unei perioade de referință, alta decât un an, în funcție de persoana care are nevoie de îngrijire sau sprijin sau în funcție de caz. Se preconizează o creștere continuă a nevoilor în materie de îngrijire cauzată de îmbătrânirea populației și, în consecință, o creștere concomitentă a prevalenței deficiențelor legate de vârstă. Statele membre ar trebui să țină cont de creșterea nevoilor în materie de îngrijire atunci când își elaborează politicile în domeniul îngrijirii, inclusiv în ceea ce privește concediul de îngrijitor. Statele membre sunt încurajate să acorde dreptul la concediul de îngrijitor și pentru alte rude, cum ar fi bunicii ori frații sau surorile. Statele membre pot solicita un certificat medical prealabil care să ateste necesitatea unei îngrijiri semnificative sau a sprijinului dintr-un motiv medical grav.
- (28) Pe lângă dreptul la concediu de îngrijitor prevăzut de prezenta directivă, toți lucrătorii ar trebui să-și păstreze dreptul de a absenta de la locul de muncă, fără pierderea drepturilor de muncă deja dobândite sau în curs de a fi dobândite, din motive de forță majoră în situații de urgență familială neprevăzută, astfel cum se prevede în Directiva 2010/18/UE, în conformitate cu condițiile stabilite de statele membre.
- (29) Pentru a mări stimulentele destinate lucrătorilor care sunt părinți, în special bărbaților, în scopul de a-i încuraja să efectueze perioadele de concediu prevăzute în prezenta directivă, lucrătorii ar trebui să aibă dreptul la o indemnizație adecvată pe durata concediului.
- (30) Prin urmare, statele membre ar trebui să stabilească un nivel al remunerației sau indemnizației aferente perioadei minime de concediu de paternitate cel puțin echivalent cu nivelul concediului de boală la nivel național. Deoarece dreptul la concediul de paternitate și dreptul la concediul de maternitate au obiective similare, și anume crearea unei legături între părinte și copil, statele membre sunt încurajate să prevadă o remunerație sau o indemnizație pentru concediul de paternitate echivalentă cu remunerația sau indemnizația acordată pentru concediul de maternitate la nivel național.
- (31) Statele membre ar trebui să stabilească remunerația sau indemnizația pentru perioada minimă netransferabilă de concediu pentru creșterea copilului garantată în temeiul prezentei directive la un nivel adecvat. Atunci când stabilesc nivelul remunerației sau indemnizației acordate pentru perioada minimă netransferabilă de concediu pentru creșterea copilului, statele membre ar trebui să țină seama de faptul că efectuarea concediului pentru creșterea copilului presupune deseori o pierdere de venit pentru familie și că persoana care reprezintă prima sursă de venit a familiei va putea să facă uz de dreptul său la concediu pentru creșterea copilului numai dacă respectivul concediu este suficient de bine remunerat pentru a permite un standard de viață decent.

- (32) Chiar dacă sunt libere să decidă dacă acordă o remunerație sau o indemnizație pentru concediul de îngrijitor, statele membre sunt încurajate să introducă o astfel de remunerație sau indemnizație pentru a garanta utilizarea efectivă a acestui drept de către îngrijitori, în special de către bărbați.
- (33) Prezenta directivă nu aduce atingere coordonării sistemelor de securitate socială în conformitate cu Regulamentele (CE) nr. 883/2004 ⁽⁹⁾ și (UE) nr. 1231/2010 ⁽¹⁰⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului și cu Regulamentul (CE) nr. 859/2003 ⁽¹¹⁾ al Consiliului. Statul membru competent pentru securitatea socială a unui lucrător se stabilește pe baza acestor regulamente.
- (34) Pentru a încuraja lucrătorii care sunt părinți și îngrijitorii să rămână în câmpul muncii, acești lucrători ar trebui să poată să-și adapteze programul de muncă în funcție de necesitățile și preferințele personale. În acest scop și având în vedere nevoile lucrătorilor, aceștia au dreptul de a solicita formule flexibile de lucru în scopul de a-și adapta modurile de lucru, inclusiv prin utilizarea, acolo unde este posibil, a unor formule de muncă la distanță, a unor programe de lucru flexibile sau a unei reduceri a timpului de lucru pentru acordarea de îngrijiri.
- (35) Pentru a aborda atât necesitățile lucrătorilor, cât și necesitățile angajatorilor, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a limita durata formulelor flexibile de lucru, inclusiv orice reducere a timpului de lucru sau orice formulă de muncă la distanță. În timp ce munca cu fracțiune de normă s-a dovedit a fi utilă prin faptul că le permite unor femei să rămână pe piața muncii după nașterea copiilor sau după ce au oferit îngrijiri unor rude care au nevoie de îngrijire sau sprijin, perioadele lungi de muncă cu timp redus pot conduce la contribuții mai reduse la asigurările sociale și, astfel, la drepturi de pensie reduse sau inexistente.
- (36) Atunci când examinează solicitările de formule flexibile de lucru, angajatorii ar trebui să poată ține seama, printre altele, de durata solicitată a formulei flexibile de lucru, precum și de resursele și capacitatea operațională a angajatorilor de a oferi astfel de formule. Angajatorul ar trebui să aibă posibilitatea de a decide dacă acceptă sau dacă refuză solicitarea unui lucrător privind formulele flexibile de lucru. Circumstanțele specifice care stau la baza nevoii de formule flexibile de lucru pot suferi modificări. Prin urmare, lucrătorii ar trebui nu doar să aibă dreptul de a reveni la modurile inițiale de lucru la sfârșitul unei perioade convenite de comun acord, ci ar trebui să aibă și posibilitatea de a solicita revenirea anticipată la respectivele moduri de lucru, ca urmare a unei modificări a circumstanțelor de bază.
- (37) În pofida cerinței de a evalua dacă condițiile de acces și formulele detaliate ale concediului pentru creșterea copilului ar trebui adaptate la nevoile specifice ale părinților aflați în situații deosebit de defavorizate, statele membre sunt încurajate să evalueze dacă condițiile de acces și formulele detaliate de exercitare a dreptului la concediul de paternitate, la concediul de îngrijitor și la formulele flexibile de lucru ar trebui adaptate la nevoi specifice, cum ar fi cele ale părinților singuri, părinților adoptivi, părinților cu dizabilități, părinților ai căror copii suferă de o dizabilitate sau de o boală cronică sau părinților aflați în situații speciale, cum ar fi cele legate de nașterile multiple sau de nașterile premature.
- (38) Formulele de concediu au fost concepute pentru a sprijini lucrătorii care sunt părinți și îngrijitorii pe parcursul unei perioade de timp specifice și urmăresc menținerea și promovarea atașamentului lor continuu față de piața muncii. Prin urmare, este oportun să se prevadă în mod expres protecția drepturilor de muncă ale lucrătorilor care efectuează concedii de tipul celor ce intră sub incidența prezentei directive. Prezenta directivă protejează, în special, dreptul lucrătorilor de a reveni la același post sau la un post echivalent în urma efectuării unui astfel de concediu și dreptul de a nu suferi niciun dezavantaj în ceea ce privește condițiile contractului de muncă sau ale raportului de muncă ca urmare a efectuării unui astfel de concediu. Lucrătorii ar trebui să poată beneficia în continuare de drepturile aplicabile deja dobândite sau în curs de a fi dobândite, până la sfârșitul acestui concediu.

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 344, 29.12.2010, p. 1).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții unor țări terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 124, 20.5.2003, p. 1).

- (39) După cum se prevede în Directiva 2010/18/UE, statele membre sunt obligate să definească regimul contractului de muncă sau al raportului de muncă pe perioada concediului pentru creșterea copilului. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție, raportul de muncă dintre lucrător și angajator este menținut pe perioada concediului și, prin urmare, beneficiarul unui astfel de concediu rămâne, pe parcursul acestei perioade, un lucrător în sensul dreptului Uniunii. Atunci când definesc regimul contractului de muncă sau al raportului de muncă pe durata concediilor de tipul celor reglementate de prezenta directivă, inclusiv în ceea ce privește dreptul la prestații de securitate socială, statele membre ar trebui, prin urmare, să asigure menținerea raportului de muncă.
- (40) Lucrătorii care își exercită dreptul de a efectua un concediu sau de a solicita formule flexibile de lucru astfel cum se prevede în prezenta directivă ar trebui să fie protejați împotriva discriminării sau a oricărui tratament mai puțin favorabil aplicat din acest motiv.
- (41) Lucrătorii care își exercită dreptul de a efectua un concediu sau de a solicita formule flexibile de lucru astfel cum se prevede în prezenta directivă ar trebui să beneficieze de protecție împotriva concedierii și a oricăror măsuri pregătitoare pentru o posibilă concediere pe motiv că au solicitat sau au efectuat un astfel de concediu sau că și-au exercitat dreptul de a solicita formule flexibile de lucru, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, inclusiv cu hotărârea sa în cauza C-460/06 ⁽¹²⁾. Lucrătorii care consideră că au fost concediați pe motivul că și-au exercitat aceste drepturi ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita angajatorului prezentarea unor motive bine întemeiate ale concedierii. În cazul în care un lucrător a solicitat sau a efectuat un concediu de paternitate, un concediu pentru creșterea copilului sau un concediu de îngrijitor, astfel cum se menționează în prezenta directivă, angajatorul ar trebui să prezinte în scris motivele concedierii.
- (42) Sarcina de a proba că nu a avut loc o concediere din motivul că lucrătorii au solicitat sau au efectuat un concediu de paternitate, concediu pentru creșterea copilului sau concediu de îngrijitor, astfel cum se menționează în prezenta directivă, ar trebui să revină angajatorului atunci când un lucrător a probat, în fața unei instanțe sau a unei alte autorități competente, fapte pe baza cărora se poate prezuma că a fost concediat din cauza unor astfel de motive.
- (43) Statele membre ar trebui să prevadă sancțiuni efective, proporționale și cu efect de descurajare în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive sau al încălcării dispozițiilor de drept intern aflate deja în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei directive și care au legătură cu drepturi incluse în domeniul său de aplicare. Astfel de sancțiuni pot include sancțiuni administrative și financiare, precum amenzile sau plata unei compensații, precum și alte tipuri de sancțiuni.
- (44) Punerea efectivă în aplicare a principiilor egalității de tratament și egalității de șanse necesită protecția judiciară corespunzătoare a lucrătorilor împotriva tratamentului nefavorabil sau a consecințelor nefavorabile rezultate în urma unei plângeri sau a procedurilor referitoare la drepturile care decurg din prezenta directivă. Este posibil ca victimele să fie descurajate să-și exercite drepturile din cauza riscului de represalii, ele trebuind, prin urmare, să fie protejate împotriva oricărui tratament nefavorabil atunci când își exercită drepturile prevăzute în prezenta directivă. O astfel de protecție este deosebit de relevantă în ceea ce-i privește pe reprezentanții lucrătorilor în exercitarea funcțiilor lor.
- (45) În vederea îmbunătățirii în continuare a nivelului de protecție a drepturilor prevăzute în prezenta directivă, organismele naționale de promovare a egalității ar trebui să fie competente în aspectele legate de discriminare care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, inclusiv sarcina de a acorda asistență independentă victimelor discriminării în procedurile legate de plângerile înaintate.
- (46) Prezenta directivă stabilește cerințe minime, ceea ce le oferă statelor membre posibilitatea adoptării sau menținerii unor dispoziții care sunt mai favorabile pentru lucrători. O dispoziție care îi permite unui părinte să transfere celuilalt părinte peste două luni din cele patru luni ale concediului pentru creșterea copilului prevăzut în prezenta directivă nu constituie o dispoziție mai favorabilă lucrătorului decât dispozițiile minime stabilite în prezenta directivă. Drepturile deja dobândite la data intrării în vigoare a prezentei directive ar trebui să se aplice în continuare, cu excepția cazului în care prezenta directivă prevede dispoziții mai favorabile. Punerea în aplicare a prezentei directive nu ar trebui nici să fie utilizată pentru a reduce drepturile existente prevăzute de dreptul Uniunii, nici să constituie un motiv valabil pentru reducerea nivelului general de protecție acordat lucrătorilor în domeniile reglementate de prezenta directivă.

⁽¹²⁾ Hotărârea Curții de Justiție din 11 octombrie 2007, C-460/06, Nadine Paquay împotriva Société d'architectes Hoet + Minne SPRL, ECLI:EU:C:2007:601.

- (47) În special, nicio dispoziție a prezentei directive nu ar trebui să fie interpretată ca reducând drepturile prevăzute în Directivele 2010/18/UE, 92/85/CEE și 2006/54/CE, inclusiv la articolul 19 din Directiva 2006/54/CE.
- (48) Microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), astfel cum sunt definite în anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ⁽¹³⁾, care reprezintă marea majoritate a întreprinderilor din Uniune, pot avea resurse financiare, tehnice și umane limitate. La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui depună eforturi pentru a evita impunerea de constrângeri administrative, financiare sau juridice într-un mod care ar descuraja constituirea și dezvoltarea IMM-urilor sau ar constitui o povară excesivă pentru angajatori. Prin urmare, statele membre sunt invitate să evalueze temeinic impactul dispozițiilor lor de punere în aplicare asupra IMM-urilor, pentru a asigura un tratament egal al tuturor lucrătorilor, faptul că IMM-urile nu sunt afectate în mod disproportionat de aceste dispoziții, punând un accent deosebit pe microîntreprinderi, și faptul că se evită orice sarcini administrative inutile. Statele membre sunt încurajate să ofere stimulente, orientări și consultanță IMM-urilor pentru a le ajuta să își respecte obligațiile care le revin în temeiul prezentei directive.
- (49) Orice tip de absență de la locul de muncă din motive familiale, în special concediul de maternitate, concediul de paternitate, concediul pentru creșterea copilului și concediul de îngrijitor, disponibil în conformitate cu dreptul intern sau cu convențiile colective naționale ar trebui luat în calcul în vederea îndeplinirii cerințelor privind unul sau mai multe tipuri de concedii prevăzute de prezenta directivă și de Directiva 92/85/CEE, cu condiția ca cerințele minime prevăzute de aceste directive să fie îndeplinite și ca nivelul general de protecție acordat lucrătorilor în domeniile reglementate de aceste directive să nu fie redus. Atunci când pun în aplicare prezenta directivă, statele membre nu sunt obligate să redenumescă sau să schimbe în alt mod diferitele tipuri de concedii din motive familiale care sunt prevăzute în dreptul intern sau în acordurile colective naționale și care sunt luate în calcul în vederea respectării prezentei directive.
- (50) Statele membre sunt încurajate, în conformitate cu practicile naționale, să promoveze un dialog social cu partenerii sociali, în vederea încurajării reconcilierii vieții profesionale cu viața privată, inclusiv prin promovarea unor măsuri privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată la locul de muncă, prin instituirea unor sisteme de certificare voluntară, asigurarea formării profesionale, sensibilizare și desfășurarea de campanii de informare. În plus, statele membre sunt încurajate să intre în dialog cu părțile interesate relevante, cum ar fi organizațiile neguvernamentale, autoritățile locale și regionale și furnizorii de servicii, pentru a promova politicile privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată, în conformitate cu dreptul intern și cu practicile naționale.
- (51) Partenerii sociali ar trebui încurajați să promoveze sisteme de certificare voluntară care evaluează echilibrul dintre viața profesională și cea privată la locul de muncă.
- (52) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume asigurarea punerii în aplicare a principiului egalității dintre bărbați și femei în ceea ce privește șansele pe piața muncii și tratamentul la locul de muncă în întreaga Uniune, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește cerințe minime menite să asigure egalitatea între femei și bărbați în ceea ce privește șansele pe piața muncii și tratamentul la locul de muncă, facilitând concilierea vieții profesionale cu viața de familie în cazul lucrătorilor care sunt părinți sau îngrijitori.

În acest scop, prezenta directivă prevede drepturi individuale legate de următoarele aspecte:

- (a) concediul de paternitate, concediul pentru creșterea copilului și concediul de îngrijitor;
- (b) formulele flexibile de lucru pentru lucrătorii care sunt părinți sau pentru îngrijitori.

⁽¹³⁾ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

Articolul 2

Domeniu de aplicare

Prezenta directivă se aplică tuturor lucrătorilor, bărbați și femei, care au un contract de muncă sau un raport de muncă, astfel cum este definit de legislația, convențiile colective sau practicile în vigoare în fiecare stat membru, ținând seama de jurisprudența Curții de Justiție.

Articolul 3

Definiții

- (1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:
- (a) „concediu de paternitate” înseamnă un concediu pentru tată sau, atunci când și în măsura în care este recunoscut de dreptul intern, pentru un al doilea părinte echivalent, cu ocazia nașterii unui copil în scopul îngrijirii acestuia;
 - (b) „concediu pentru creșterea copilului” înseamnă un concediu pentru părinți pe motiv de naștere sau de adopție a unui copil, pentru îngrijirea copilului respectiv;
 - (c) „concediu de îngrijitor” înseamnă un concediu pentru lucrători în vederea oferirii de îngrijire sau sprijin personal unei rude sau unei persoane care locuiește în aceeași gospodărie ca lucrătorul și care are nevoie de îngrijire sau sprijin semnificativ ca urmare a unei probleme medicale grave, astfel cum este definită de fiecare stat membru;
 - (d) „îngrijitor” înseamnă un lucrător care oferă îngrijire sau sprijin personal unei rude sau unei persoane care locuiește în aceeași gospodărie cu lucrătorul și care are nevoie de îngrijire sau sprijin semnificativ ca urmare a unei probleme medicale grave, astfel cum este definită de fiecare stat membru;
 - (e) „rudă” înseamnă fiul, fiica, mama, tatăl sau soțul (soția) unui lucrător ori, atunci când dreptul intern recunoaște astfel de parteneriate, partenerul (partenera) din cadrul unui parteneriat civil al (a) unui lucrător;
 - (f) „formule flexibile de lucru” înseamnă posibilitatea lucrătorilor să-și adapteze programul de lucru, inclusiv prin utilizarea formulelor de muncă la distanță, a programelor de muncă flexibile sau a unor programe de muncă cu timp redus de lucru.
- (2) Zilele lucrătoare la care se face trimitere la articolele 4 și 6 se înțeleg că se referă la programul de lucru cu normă întreagă, astfel cum este definit de statul membru în cauză.

Dreptul unui lucrător la concediu poate fi calculat proporțional cu timpul de lucru al lucrătorului, în conformitate cu programul de lucru prevăzut în contractul de muncă sau raportul de muncă al lucrătorului.

Articolul 4

Concediul de paternitate

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că tații sau, atunci când și în măsura în care este recunoscut de dreptul intern, cei care sunt al doilea părinte echivalent, au dreptul la un concediu de paternitate de 10 zile lucrătoare, care urmează să fie efectuat cu ocazia nașterii copilului lucrătorului. Statele membre pot stabili dacă permit ca o parte din concediul de paternitate să se acorde înainte de nașterea copilului sau dacă întregul concediu se acordă numai după nașterea copilului și dacă permit ca acest concediu să fie efectuat în formule flexibile.
- (2) Dreptul la concediu de paternitate nu este condiționat de o cerință privind perioada de lucru sau de o cerință privind vechimea în muncă.
- (3) Dreptul la concediu de paternitate se acordă indiferent de starea civilă sau statutul familial al lucrătorului, astfel cum este definit de dreptul intern.

Articolul 5

Concediul pentru creșterea copilului

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că fiecare lucrător are un drept individual la un concediu pentru creșterea copilului de patru luni, care trebuie efectuat anterior împlinirii de către copil a unei anumite vârste, de până la maximum opt ani, care urmează să fie stabilită de fiecare stat membru sau de convențiile colective. Această vârstă este stabilită astfel încât să se asigure faptul că fiecare părinte își poate exercita dreptul la concediu pentru creșterea copilului în mod efectiv și în condiții de egalitate.

- (2) Statele membre se asigură că două luni de concediu pentru creșterea copilului nu pot fi transferate.
- (3) Statele membre stabilesc o perioadă de preaviz rezonabilă pe care lucrătorul i-o acordă angajatorului atunci când își exercită dreptul la concediu pentru creșterea copilului. În acest sens, statele membre țin seama atât de necesitățile angajatorilor, cât și de necesitățile lucrătorilor.

Statele membre se asigură că cererea lucrătorului de concediu pentru creșterea copilului precizează începutul și sfârșitul preconizat al perioadei de concediu.

- (4) Statele membre pot să condiționeze dreptul la concediu pentru creșterea copilului de o cerință privind perioada de muncă sau de o cerință privind vechimea în muncă, de maximum un an. În cazul unor contracte pe durată determinată succesive, în sensul Directivei 1999/70/CE a Consiliului ⁽¹⁴⁾, cu același angajator, pentru calcularea perioadelor respective se ia în considerare suma acestor contracte.

- (5) Statele membre pot să stabilească circumstanțele în care, în urma unor consultări desfășurate conform dreptului intern, convențiilor colective sau practicilor naționale, unui angajator i se permite să amâne acordarea concediului pentru creșterea copilului cu o perioadă rezonabilă, pe motiv că efectuarea concediului pentru creșterea copilului atunci când este solicitat ar perturba grav buna funcționare a angajatorului. Angajatorii motivează în scris orice astfel de amânare a concediului pentru creșterea copilului.

- (6) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că lucrătorii au dreptul de a solicita să efectueze concediul pentru creșterea copilului în formule flexibile. Statele membre pot specifica modalitățile de aplicare a acestora. Angajatorul examinează aceste solicitări și răspunde acestora, ținând seama atât de propriile necesități, cât și de necesitățile lucrătorului. Angajatorul motivează în scris orice refuz de a da curs unei astfel de solicitări într-un termen rezonabil după solicitare.

- (7) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, atunci când examinează cererile de concediu pentru creșterea copilului cu normă întreagă, angajatorii oferă, înainte de orice amânare în conformitate cu alineatul (5), în măsura posibilului, formule flexibile de efectuare a concediului pentru creșterea copilului în temeiul alineatului (6).

- (8) Statele membre evaluează necesitatea adaptării condițiilor de acces și a formulelor detaliate de aplicare a concediului pentru creșterea copilului la nevoile părinților adoptivi, ale părinților cu dizabilități și ale părinților ai căror copii suferă de o dizabilitate sau de o boală cronică.

Articolul 6

Concediul de îngrijitor

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că fiecare lucrător are dreptul la un concediu de îngrijitor de cinci zile lucrătoare pe an. Statele membre pot stabili detalii suplimentare în ceea ce privește domeniul de aplicare și condițiile concediului de îngrijitor în conformitate cu dreptul intern sau practicile naționale. Exercițarea acestui drept poate fi condiționată de prezentarea unor dovezi adecvate în conformitate cu dreptul intern sau practicile naționale.
- (2) Statele membre pot acorda concediul de îngrijitor pe o perioadă de referință, alta decât un an, pentru fiecare persoană care are nevoie de îngrijire sau sprijin sau pentru fiecare caz.

Articolul 7

Absența de la locul de muncă din motive de forță majoră

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că fiecare lucrător are dreptul de a absenta de la locul de muncă din motive de forță majoră în situații de urgență familială, în caz de boală sau de accident care face indispensabilă prezența imediată a lucrătorului. Statele membre pot limita dreptul fiecărui lucrător de a absenta de la locul de muncă din motive de forță majoră la o anumită perioadă în fiecare an sau pentru fiecare caz sau ambele.

⁽¹⁴⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, 10.7.1999, p. 43).

*Articolul 8***Remunerație sau indemnizație**

- (1) În conformitate cu circumstanțele naționale, cum ar fi dreptul intern, convențiile colective sau practicile naționale și ținând seama de competențele delegate partenerilor sociali, statele membre se asigură că lucrătorii care își exercită drepturile la concediu prevăzute la articolul 4 alineatul (1) sau la articolul 5 alineatul (2) primesc o remunerație sau o indemnizație în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.
- (2) În ceea ce privește concediul de paternitate astfel cum este menționat la articolul 4 alineatul (1), o astfel de remunerație sau indemnizație asigură un venit cel puțin echivalent cu cel pe care lucrătorul respectiv l-ar primi în cazul întreruperii activităților sale pe motive legate de starea sa de sănătate, în limita unui plafon stabilit în dreptul intern. Statele membre pot condiționa dreptul la remunerație sau indemnizație de existența unor perioade de muncă anterioare, de maximum șase luni în perioada imediat anterioară datei preconizate a nașterii copilului.
- (3) În ceea ce privește concediul pentru creșterea copilului astfel cum este menționat la articolul 5 alineatul (2), o astfel de remunerație sau indemnizație este stabilită de statul membru sau de partenerii sociali și se stabilește astfel încât să faciliteze efectuarea concediului pentru creșterea copilului de către ambii părinți.

*Articolul 9***Formule flexibile de lucru**

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că lucrătorii cu copii de până la o anumită vârstă, de cel puțin opt ani, precum și îngrijitorii, au dreptul de a solicita formule flexibile de lucru în scopuri de îngrijire. Durata unor astfel de formule flexibile de lucru poate fi supusă unor limitări rezonabile.
- (2) Angajatorii iau în considerare solicitările de formule flexibile de lucru astfel cum sunt menționate la alineatul (1) și răspund acestor solicitări, într-un termen rezonabil, ținând cont atât de propriile necesități, cât și de necesitățile lucrătorului. Angajatorii motivează orice refuz al unei astfel de solicitări sau orice amânare a acestor formule.
- (3) Atunci când formulele flexibile de lucru astfel cum sunt menționate la alineatul (1) au o durată limitată, lucrătorul are dreptul de a reveni la programul de muncă inițial la sfârșitul perioadei convenite. Lucrătorul are, de asemenea, dreptul de a solicita revenirea la programul de muncă inițial înainte de încheierea perioadei convenite, atunci când acest lucru este justificat de o schimbare a circumstanțelor. Angajatorul examinează solicitările de revenire anticipată la programul de muncă inițial și răspunde acestor solicitări ținând cont atât de propriile necesități, cât și de necesitățile lucrătorului.
- (4) Statele membre pot să condiționeze dreptul de a solicita formule flexibile de lucru de o cerință privind perioada de muncă sau de o cerință privind vechimea în muncă, de maximum șase luni. În cazul unor contracte pe durată determinată succesive, în sensul Directivei 1999/70/CE, cu același angajator, pentru calcularea cerinței privind perioada se ia în considerare suma acestor contracte.

*Articolul 10***Drepturi în ceea ce privește încadrarea în muncă**

- (1) Drepturile care au fost dobândite sau sunt în curs de a fi dobândite de lucrători la data la care începe concediul menționat la articolele 4, 5 și 6 sau absența de la locul de muncă prevăzută la articolul 7 se mențin până la sfârșitul respectivului concediu sau al respectivei absențe de la locul de muncă. La sfârșitul respectivului concediu sau al respectivei absențe de la locul de muncă, se aplică aceste drepturi, inclusiv orice modificare rezultată din dreptul intern, convențiile colective sau practicile naționale.
- (2) Statele membre se asigură că la sfârșitul concediului prevăzut la articolele 4, 5 și 6, lucrătorii au dreptul de a reveni pe locul lor de muncă sau pe un loc echivalent în condiții care nu le sunt mai puțin favorabile și au dreptul de a beneficia de orice îmbunătățire a condițiilor de muncă la care ar fi avut dreptul dacă nu ar fi efectuat concediul.
- (3) Statele membre definesc statutul contractului sau al raportului de muncă pe perioada concediului prevăzut la articolele 4, 5 și 6 sau a absenței de la locul de muncă prevăzută la articolul 7, inclusiv în ceea ce privește drepturile la prestații de securitate socială, printre care contribuțiile la sistemul de pensii, asigurând în același timp menținerea raportului de muncă pe parcursul acestei perioade.

*Articolul 11***Discriminare**

Statele membre iau măsurile necesare pentru a interzice tratamentul mai puțin favorabil al lucrătorilor pe motiv că aceștia au solicitat sau au efectuat un concediu prevăzut la articolele 4, 5 și 6 sau o absență de la locul de muncă prevăzută la articolul 7 sau pe motiv că și-au exercitat drepturile prevăzute la articolul 9.

*Articolul 12***Protecția împotriva concedierii și sarcina probei**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a interzice concedierea și orice pregătiri în vederea concedierii lucrătorilor pe motiv că aceștia au solicitat sau au efectuat un concediu prevăzut la articolele 4, 5 și 6 sau că și-au exercitat dreptul de a solicita formule flexibile de lucru menționate la articolul 9.

(2) Lucrătorii care consideră că au fost concediați pe motiv că au solicitat sau au efectuat un concediu prevăzut la articolele 4, 5 și 6 sau că și-au exercitat dreptul de a solicita formule flexibile de lucru astfel cum sunt menționate la articolul 9 pot solicita angajatorului să furnizeze motivele întemeiate pentru concediere. În ceea ce privește concedierea unui lucrător care a solicitat sau a efectuat un concediu prevăzut la articolul 4, 5 sau 6, angajatorul prezintă motivele pentru concediere în scris.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, atunci când lucrătorii care consideră că au fost concediați pe motiv că au solicitat sau au efectuat un concediu prevăzut la articolele 4, 5 și 6 probează, în fața unei instanțe judecătorești sau a unei alte autorități competente, fapte pe baza cărora se poate prezuma că au fost concediați din astfel de motive, sarcina de a proba că concedierea s-a întemeiat pe alte motive îi revine angajatorului.

(4) Alineatul (3) nu împiedică statele membre să stabilească un regim probatoriu mai favorabil lucrătorilor.

(5) Statele membre nu sunt obligate să aplice alineatul (3) în cazul procedurilor unde investigarea faptelor cauzei revine instanței sau organismului competent.

(6) Alineatul (3) nu se aplică procedurilor penale, cu excepția unor prevederi contrare ale statelor membre.

*Articolul 13***Sancțiuni**

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive sau a dispozițiilor relevante aflate deja în vigoare care vizează drepturi incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

*Articolul 14***Protecția împotriva tratamentului sau consecințelor nefavorabile**

Statele membre introduc măsurile necesare pentru protecția lucrătorilor, inclusiv a lucrătorilor care sunt reprezentanți ai angajaților, împotriva oricărui tratament nefavorabil din partea angajatorului sau împotriva oricăror consecințe nefavorabile rezultând în urma unei plângeri depuse în cadrul întreprinderii sau în urma oricărei proceduri judiciare cu scopul de a asigura respectarea cerințelor stabilite în prezenta directivă.

*Articolul 15***Organisme de promovare a egalității**

Fără a aduce atingere competenței inspectoratelor de muncă sau a altor organisme care asigură respectarea drepturilor lucrătorilor, inclusiv a partenerilor sociali, statele membre se asigură că organismul sau organismele desemnate în temeiul articolului 20 din Directiva 2006/54/CE să promoveze, să analizeze, să supravegheze și să susțină egalitatea de tratament între toate persoanele, fără discriminare pe criterii de sex, sunt competente în ceea ce privește aspectele legate de discriminare care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.

*Articolul 16***Nivelul de protecție**

(1) Statele membre pot introduce sau menține dispoziții care sunt mai favorabile lucrătorilor decât cele prevăzute în prezenta directivă.

(2) Punerea în aplicare a prezentei directive nu constituie temei pentru a justifica o reducere a nivelului general de protecție a lucrătorilor din domeniile reglementate de prezenta directivă. Interzicerea unei astfel de reduceri a nivelului de protecție nu aduce atingere dreptului statelor membre și al partenerilor sociali de a stabili, având în vedere circumstanțele care se schimbă, dispoziții legislative, de reglementare sau contractuale, altele decât cele în vigoare la 1 august 2019, cu condiția să fie respectate cerințele minime stabilite în prezenta directivă.

*Articolul 17***Diseminarea informațiilor**

Statele membre se asigură că, pe întreg teritoriul lor, dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive, împreună cu dispozițiile relevante care sunt deja în vigoare referitoare la obiectul stabilit la articolul 1, sunt aduse în atenția lucrătorilor și angajatorilor, inclusiv a angajatorilor IMM-uri, prin toate mijloacele adecvate.

*Articolul 18***Raportare și reexaminare**

(1) Până la 2 august 2027, statele membre comunică Comisiei toate informațiile referitoare la punerea în aplicare a prezentei directive care sunt necesare pentru redactarea de către Comisie a unui raport. Informațiile respective includ date agregate disponibile privind efectuarea diferitelor tipuri de concedii și utilizarea diferitelor formule flexibile de lucru de către bărbați și femei, în temeiul prezentei directive, în scopul de a permite monitorizarea și evaluarea corespunzătoare a punerii în aplicare a prezentei directive, în special în ceea ce privește egalitatea de gen.

(2) Comisia prezintă raportul menționat la alineatul (1) Parlamentului European și Consiliului. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

De asemenea, raportul este însoțit de:

- (a) un studiu privind interacțiunea dintre diferitele tipuri de concedii prevăzute în prezenta directivă, precum și alte tipuri de concedii din motive familiale, cum ar fi concediul de adopție; și
- (b) un studiu privind drepturile la concedii din motive familiale care sunt acordate persoanelor care desfășoară activități independente.

*Articolul 19***Abrogare**

(1) Directiva 2010/18/UE se abrogă cu efect de la 2 august 2022. Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimeri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență care figurează în anexă.

(2) În pofida abrogării Directivei 2010/18/UE în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, orice perioadă sau perioade cumulative separate de concediu pentru creșterea copilului efectuate sau transferate de un lucrător în temeiul directivei respective înainte de 2 august 2022 pot fi scăzute din dreptul lucrătorului respectiv la concediu pentru creșterea copilului în temeiul articolului 5 din prezenta directivă.

*Articolul 20***Transpunere**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 2 august 2022. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) În pofida alineatului (1) de la prezentul articol, pentru remunerația sau indemnizația corespunzătoare ultimelor două săptămâni de concediu pentru creșterea copilului, astfel cum este prevăzut la articolul 8 alineatul (3), statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 2 august 2024. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(3) Atunci când statele membre adoptă dispozițiile menționate la alineatele (1) și (2), acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimeri.

(4) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniile reglementate de prezenta directivă.

(5) Normele și modalitățile detaliate de aplicare a prezentei directive se stabilesc în conformitate cu dreptul intern, convențiile colective sau practicile naționale, în măsura în care cerințele minime și obiectivele prezentei directive sunt respectate.

(6) În scopul respectării articolelor 4, 5, 6 și 8 din prezenta directivă și a Directivei 92/85/CEE, statele membre pot lua în calcul orice perioadă de absență de la locul de muncă din motive familiale, în special concediul de maternitate, concediul de paternitate, concediul pentru creșterea copilului și concediul de îngrijitor, precum și orice remunerație sau indemnizație aferentă acestora, disponibilă la nivel național, care depășește standardele minime prevăzute în prezenta directivă sau în Directiva 92/85/CEE, cu condiția să se respecte cerințele minime referitoare la concediile respective, iar nivelul general de protecție asigurat lucrătorilor în domeniile reglementate de aceste directive să nu fie redus.

(7) Atunci când statele membre asigură o remunerație sau o indemnizație de cel puțin 65 % din salariul net al lucrătorului, care poate face obiectul unui plafon, pe parcursul a cel puțin șase luni din concediul pentru creșterea copilului pentru fiecare părinte, pot decide să mențină un astfel de sistem, mai degrabă decât să prevadă remunerația sau indemnizația menționată la articolul 8 alineatul (2).

(8) Statele membre pot încredința partenerilor sociali punerea în aplicare a prezentei directive, atunci când partenerii sociali solicită în comun acest lucru, cu condiția ca statele membre să ia toate măsurile necesare pentru a garanta în orice moment obținerea rezultatelor urmărite prin prezenta directivă.

*Articolul 21***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 22***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 iunie 2019.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
G. CIAMBA

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2010/18/UE	Prezenta directivă
Clauza 1 punctul 1	Articolul 1
Clauza 1 punctul 2	Articolul 2
Clauza 1 punctul 3	Articolul 2
Clauza 2 punctul 1	Articolul 5 alineatele (1)
Clauza 2 punctul 2	Articolul 5 alineatele (1) și (2)
Clauza 3 punctul 1 litera (a)	Articolul 5 alineatul (6)
Clauza 3 punctul 1 litera (b)	Articolul 5 alineatul (4)
Clauza 3 punctul 1 litera (c)	Articolul 5 alineatul (5)
Clauza 3 punctul 1 litera (d)	—
Clauza 3 punctul 2	Articolul 5 alineatul (3)
Clauza 3 punctul 3	Articolul 5 alineatul (8)
Clauza 4 punctul 1	Articolul 5 alineatul (8)
Clauza 5 punctul 1	Articolul 10 alineatul (2)
Clauza 5 punctul 2	Articolul 10 alineatul (1)
Clauza 5 punctul 3	Articolul 10 alineatul (3)
Clauza 5 punctul 4	Articolul 11
Clauza 5 punctul 5 primul paragraf	Articolul 10 alineatul (3)
Clauza 5 punctul 5 al doilea paragraf	Articolul 8 alineatul (3)
Clauza 6 punctul 1	Articolul 9
Clauza 6 punctul 2	Considerentul 25
Clauza 7 punctul 1	Articolul 7
Clauza 7 punctul 2	Articolul 7
Clauza 8 punctul 1	Articolul 16 alineatul (1)
Clauza 8 punctul 2	Articolul 16 alineatul (2)
Clauza 8 punctul 3	—
Clauza 8 punctul 4	—
Clauza 8 punctul 5	—
Clauza 8 punctul 6	—
Clauza 8 punctul 7	—

DIRECTIVA (UE) 2019/1159 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 20 iunie 2019****de modificare a Directivei 2008/106/CE privind nivelul minim de formare a navigatorilor și de abrogare a Directivei 2005/45/CE privind recunoașterea reciprocă a brevetelor navigatorilor eliberate de statele membre****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Pentru a menține un nivel ridicat de siguranță maritimă și de prevenire a poluării pe mare, și pentru a-l îmbunătăți, este esențial să se mențină și, eventual, să se îmbunătățească nivelul de cunoștințe și de competențe al navigatorilor din Uniune prin dezvoltarea formării și a certificării maritime în conformitate cu normele internaționale și cu evoluțiile tehnologice, precum și să se ia măsuri suplimentare în vederea consolidării bazei de competențe maritime europene.
- (2) Formarea și certificarea navigatorilor sunt reglementate la nivel internațional de Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart din 1978 a Organizației Maritime Internaționale, astfel cum a fost modificată (denumită în continuare „Convenția STCW”), care a făcut obiectul unei ample revizuirii ultima oară în 2010. În 2015 au fost adoptate amendamente la Convenția STCW cu privire la cerințele de formare și calificare aplicabile navigatorilor care lucrează la bordul navelor care fac obiectul Codului internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut (denumit în continuare „Codul IGF”). În 2016 au fost adoptate amendamente la Convenția STCW în ceea ce privește formarea și calificarea navigatorilor care lucrează la bordul navelor de pasageri și la bordul navelor care operează în apele polare.
- (3) Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ integrează Convenția STCW în dreptul Uniunii. Toate statele membre sunt semnatare ale Convenției STCW și, prin urmare, punerea în aplicare armonizată a angajamentelor lor internaționale urmează să fie realizată prin alinierea la Convenția STCW a normelor Uniunii privind formarea și certificarea navigatorilor. În consecință, ar trebui modificate mai multe dispoziții ale Directivei 2008/106/CE, pentru a se reflecta cele mai recente amendamente aduse Convenției STCW referitoare la formarea și calificarea navigatorilor care lucrează la bordul navelor care intră sub incidența Codului IGF, la bordul navelor de pasageri și la bordul navelor care operează în apele polare.
- (4) Codul privind pregătirea navigatorilor, brevetarea/atestarea și efectuarea serviciului de cart, astfel cum a fost adoptat prin Rezoluția 2 la Conferința părților STCW din 2010, în versiunea sa actualizată (denumit în continuare „Codul STCW”) conține deja orientări privind prevenirea oboselii (secțiunea B-VIII/1), precum și privind capacitatea de a efectua serviciul la bord (secțiunea A-VIII/1). Din motive de siguranță, este absolut necesar ca cerințele de la articolul 15 din Directiva 2008/106/CE să fie puse în aplicare și respectate fără excepție și să se țină seama în mod corespunzător de orientările respective.

⁽¹⁾ JO C 110, 22.3.2019, p. 125.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 4 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 6 iunie 2019.⁽³⁾ Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor (JO L 323, 3.12.2008, p. 33).

- (5) Unul dintre obiectivele politicii comune în domeniul transporturilor în privința transportului maritim este facilitarea deplasării navigatorilor în interiorul Uniunii. Astfel de deplasări contribuie, printre altele, la creșterea atractivității sectorului transportului maritim al Uniunii pentru generațiile viitoare, astfel încât să se evite o situație în care sectorul maritim european se confruntă cu o lipsă de personal competent, deținător al combinației potrivite de abilități și competențe. Recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre este esențială pentru a facilita libera circulație a navigatorilor. Având în vedere dreptul la bună administrare, deciziile statelor membre referitoare la acceptarea certificatelor de aptitudini eliberate navigatorilor de către alte state membre în scopul eliberării de certificate naționale de competență ar trebui să se bazeze pe motive care să poată fi verificate de către navigatorul în cauză.
- (6) Directiva 2008/106/CE conține, de asemenea, un sistem centralizat de recunoaștere a certificatelor de navigatori eliberate de țările terțe. Evaluarea din cadrul Programului privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT) a arătat că statele membre au realizat economii semnificative de costuri de la introducerea sistemului centralizat. Cu toate acestea, evaluarea a arătat totodată că, în ceea ce privește anumite țări terțe recunoscute, numai un număr foarte limitat de atestate care confirmă recunoașterea certificatelor au fost eliberate de statele membre în legătură cu certificatele de competență sau certificatele de aptitudini eliberate de țările terțe respective. Prin urmare, pentru a utiliza resursele umane și financiare disponibile într-un mod mai eficient, procedura de recunoaștere a țărilor terțe ar trebui să se bazeze pe o analiză a necesității unei astfel de recunoașteri, inclusiv, dar fără a se limita la o indicare a numărului estimat de comandanți, ofițeri și radiooperatori proveniți din țara respectivă, care sunt susceptibili să servească la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru. Analiza respectivă ar trebui prezentată spre examinare Comitetului pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS).
- (7) Având în vedere experiența acumulată în aplicarea procedurii de recunoaștere a țărilor terțe, evaluarea REFIT a arătat că termenul actual de 18 luni nu ia în considerare complexitatea procesului, care include o inspecție la fața locului realizată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă. Formalitățile diplomatice necesare pentru planificarea și efectuarea unei astfel de inspecții necesită mai mult timp. Mai mult, termenul de 18 luni nu este suficient atunci când țara terță trebuie să pună în aplicare măsuri corective și să efectueze modificări juridice ale sistemului său pentru a respecta cerințele Convenției STCW. Din aceste motive, termenul de adoptare a unei decizii a Comisiei ar trebui să fie prelungit de la 18 la 24 de luni, iar atunci când țara terță trebuie să pună în aplicare măsuri corective substanțiale, inclusiv modificări ale dispozițiilor legale, termenul ar trebui prelungit cu 36 de luni. În plus, ar trebui păstrată posibilitatea ca statul membru solicitant să recunoască provizoriu sistemul țării terțe în ceea ce privește standardele de formare, certificare și efectuare a cartului aplicabile navigatorilor, pentru a se menține flexibilitatea procedurii de recunoaștere.
- (8) Pentru a garanta dreptul tuturor navigatorilor la locuri de muncă decente și pentru a limita denaturarea concurenței pe piața internă, în cazul viitoarei recunoașteri a țărilor terțe ar trebui să se ia în calcul dacă țările terțe respective au ratificat Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim.
- (9) Pentru a spori în continuare eficiența sistemului centralizat de recunoaștere a țărilor terțe, reevaluarea țărilor terțe care furnizează un număr redus de navigatori la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru ar trebui efectuată la intervale mai lungi, care ar trebui mărite la zece ani. Această perioadă mai lungă de reevaluare a sistemului respectivelor țări terțe ar trebui să fie, însă, combinată cu criterii de prioritate care să ia în considerare preocupările legate de siguranță, echilibrând nevoia de eficiență cu un mecanism de salvagardare eficace în caz de deteriorare a calității formării navigatorilor furnizate în țările terțe relevante.
- (10) Informațiile privind navigatorii angajați din țări terțe au devenit disponibile la nivelul Uniunii datorită comunicării de către statele membre a informațiilor relevante din registrele lor naționale privind certificatele și atestatele emise. Informațiile respective ar trebui utilizate în scopuri statistice și de elaborare a politicilor, în special în scopul îmbunătățirii eficienței sistemului centralizat de recunoaștere a țărilor terțe. Pe baza informațiilor comunicate de statele membre, ar trebui să fie reexaminată recunoașterea țărilor terțe care nu au furnizat navigatori la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru pentru o perioadă de cel puțin opt ani. Procesul de reexaminare ar trebui să includă posibilitatea menținerii sau retragerii recunoașterii țării terțe relevante. În plus, informațiile comunicate de statele membre ar trebui să fie utilizate și pentru a se acorda prioritate reevaluării țărilor terțe recunoscute.

- (11) Pentru a lua în considerare evoluțiile la nivel internațional și pentru a se asigura adaptarea în timp util a normelor Uniunii la aceste evoluții, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește încorporarea amendamentelor la Convenția STCW și la partea A din Codul STCW prin actualizarea cerințelor tehnice privind formarea și certificarea navigatorilor și prin alinierea tuturor dispozițiilor relevante ale Directivei 2008/106/CE în legătură cu certificatele digitale pentru navigatori. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație⁽⁴⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (12) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive cu privire la recunoașterea țărilor terțe, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁵⁾.
- (13) Dispozițiile privind recunoașterea calificărilor profesionale prevăzute în Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁶⁾ nu se aplică în ceea ce privește recunoașterea certificatelor navigatorilor în temeiul Directivei 2008/106/CE. Directiva 2005/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁷⁾ a reglementat recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre. Cu toate acestea, definițiile certificatelor navigatorilor menționate în Directiva 2005/45/CE au devenit caduce în urma amendamentelor aduse Convenției STCW în 2010. Prin urmare, sistemul de recunoaștere reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre ar trebui modificat pentru a se reflecta amendamentele internaționale și definițiile certificatelor navigatorilor incluse în Directiva 2008/106/CE. În plus, certificatele medicale ale navigatorilor eliberate sub autoritatea statelor membre ar trebui, de asemenea, să fie incluse în sistemul de recunoaștere reciprocă. Pentru a se elimina ambiguitatea și riscul de incoerență între Directivele 2005/45/CE și 2008/106/CE, recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor ar trebui să fie reglementată numai prin Directiva 2008/106/CE. În plus, în vederea reducerii sarcinii administrative suportate de statele membre, ar trebui introdus un sistem electronic de prezentare a calificărilor navigatorilor, după ce amendamentele relevante la Convenția STCW vor fi adoptate.
- (14) Digitizarea datelor face parte în mod firesc din progresele tehnologice în materie de colectare și de comunicare a datelor, pentru a contribui la reducerea costurilor și la utilizarea eficientă a resurselor umane. Comisia ar trebui să aibă în vedere măsuri pentru a spori eficacitatea controlului statului portului, printre acestea numărându-se și o evaluare a fezabilității și a valorii adăugate a creării și gestionării unei baze de date centrale a certificatelor navigatorilor, care ar urma să fie conectată cu baza de date privind inspecțiile menționată la articolul 24 din Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁸⁾ și la care toate statele membre ar urma să fie conectate. Respectiva bază de date centrală ar trebui să conțină toate informațiile prevăzute în anexa V la Directiva 2008/106/CE privind certificatele de competență și atestatele care confirmă recunoașterea certificatelor de aptitudini eliberate în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din Convenția STCW.
- (15) Educația și formarea navigatorilor europeni ca ofițeri și comandanți ar trebui susținută prin schimburi de studenți între instituțiile de învățământ și de formare în domeniul maritim din întreaga Uniune. Pentru a cultiva și a dezvolta competențele și calificările navigatorilor aflați sub pavilion european, este necesar un schimb de bune practici între statele membre. Educația și formarea navigatorilor ar trebui să beneficieze pe deplin de oportunitățile oferite de programul Erasmus+.

⁽⁴⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽⁶⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

⁽⁷⁾ Directiva 2005/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea reciprocă a brevetelor navigatorilor eliberate de statele membre și de modificare a Directivei 2001/25/CE (JO L 255, 30.9.2005, p. 160).

⁽⁸⁾ Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului (JO L 131, 28.5.2009, p. 57).

- (16) Comisia ar trebui să stabilească un dialog cu partenerii sociali și statele membre pentru a dezvolta inițiative de formare maritimă care să completeze nivelul minim de formare a navigatorilor asupra căruia s-a convenit la nivel internațional și care să poată fi recunoscute reciproc de către statele membre sub forma unor diplome europene de excelență maritimă. Aceste inițiative ar trebui să se bazeze pe recomandările proiectelor-pilot în curs de desfășurare și pe strategiile stabilite în Planul de cooperare sectorială în materie de competențe al Comisiei și să fie dezvoltate în conformitate cu recomandările și strategiile respective.
- (17) Pentru a spori claritatea și coerența juridică, Directiva 2005/45/CE ar trebui să fie abrogată.
- (18) Directiva 2008/106/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 2008/106/CE

Directiva 2008/106/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 se adaugă următoarele puncte:

- „43. prin «stat membru gazdă» se înțelege statul membru în care navigatorii solicită acceptarea sau recunoașterea certificatelor lor de competență, a certificatelor de aptitudini sau a documentelor justificative;
44. prin «Codul IGF» se înțelege Codul internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut, astfel cum este definit în regula II-1/2.29 din SOLAS 74;
45. prin «Codul polar» se înțelege Codul internațional pentru nave care operează în ape polare, astfel cum este definit în regula XIV/1.1 din SOLAS 74;
46. prin «ape polare» se înțelege apele arctice și/sau zona Antarctica, astfel cum sunt definite în regulile XIV/1.2-XIV/1.4 din SOLAS 74.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) în alineatul unic, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă se aplică navigatorilor menționați în prezenta directivă care servesc la bordul navelor maritime care arborează pavilionul unui stat membru, cu excepția:”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(2) Articolul 5b se aplică navigatorilor care dețin un certificat eliberat de un stat membru, indiferent de naționalitatea acestora.”

3. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Sub rezerva articolului 19 alineatul (7), originalul oricărui certificat prevăzut de prezenta directivă este disponibil în original la bordul navei pe care servește titularul acestuia, pe suport de hârtie sau în format digital, iar autenticitatea și valabilitatea acestuia pot fi verificate prin procedura prevăzută la alineatul (12) litera (b) din prezentul articol.”;

(b) la articolul 5, alineatul (13) se înlocuiește cu următorul text:

„(13) Atunci când intră în vigoare modificările relevante la Convenția STCW și la partea A din Codul STCW în legătură cu certificatele digitale ale navigatorilor, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 27a pentru a modifica prezenta directivă prin alinierea tuturor dispozițiilor relevante ale acesteia la modificările la Convenția STCW și la partea A din Codul STCW în vederea digitalizării certificatelor și atestatelor navigatorilor.”

4. Articolul 5a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5a

Informarea Comisiei

În sensul articolului 20 alineatul (8) și al articolului 21 alineatul (2) și exclusiv în scopul utilizării de către statele membre și Comisie în procesul de elaborare a politicilor și în scopuri statistice, statele membre prezintă Comisiei, în fiecare an, informațiile enumerate în anexa V la prezenta directivă privind certificatele de competență și atestatele care confirmă recunoașterea certificatelor de competență. De asemenea, acestea pot furniza, pe bază voluntară, informații privind certificatele de aptitudini eliberate personalului ne brevetat în conformitate cu capitolele II, III și VII din anexa la Convenția STCW, cum ar fi informațiile menționate în anexa V la prezenta directivă.”

5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 5b

Recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre

(1) Fiecare stat membru acceptă certificatele de competență și documentele justificative eliberate de un alt stat membru, sau sub autoritatea acestuia, pe suport de hârtie sau în format digital, cu scopul de a permite navigatorilor să servească la bordul navelor aflate sub pavilionul său.

(2) Fiecare stat membru recunoaște certificatele de competență eliberate de un alt stat membru sau certificatele de aptitudini eliberate de un alt stat membru comandanților și ofițerilor în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din anexa I la prezenta directivă, prin atestarea certificatelor respective pentru a confirma recunoașterea acestora. Atestatul care confirmă recunoașterea se limitează la capacitățile, funcțiile și nivelurile de competență sau de aptitudini specificate în certificatul respectiv. Atestatul este eliberat numai dacă au fost îndeplinite toate cerințele Convenției STCW, în conformitate cu regula I/2 punctul 7 din Convenția STCW. Forma atestatului este cea prezentată în secțiunea A-I/2 punctul 3 din Codul STCW.

(3) Pentru a permite navigatorilor să servească la bordul navelor aflate sub pavilionul său, fiecare stat membru acceptă certificatele medicale eliberate sub autoritatea unui alt stat membru în conformitate cu articolul 11.

(4) Statul membru gazdă se asigură că deciziile menționate la alineatele (1), (2) și (3) sunt emise într-un termen rezonabil. Statele membre gazdă se asigură, de asemenea, că navigatorii au dreptul de a exercita o cale de atac împotriva oricărui refuz de atestare sau de acceptare a unui certificat valabil, sau împotriva absenței unui răspuns, în conformitate cu legislația și procedurile naționale, și că navigatorii beneficiază de consiliere și asistență adecvate cu privire la astfel de căi de atac în conformitate cu legislația și procedurile naționale stabilite.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (2) de la prezentul articol, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot impune restricții suplimentare privind capacitățile, funcțiile și nivelurile de competență sau de aptitudini în ceea ce privește voiajele costiere, astfel cum sunt menționate la articolul 7, sau pot prevedea certificate alternative eliberate în conformitate cu regula VII/1 din anexa I.

(6) Fără a aduce atingere alineatului (2), un stat membru gazdă poate, dacă este necesar, să permită unui navigator să servească, pe o perioadă care să nu depășească trei luni, la bordul unei nave care arborează pavilionul acestuia, dacă navigatorul deține un certificat corespunzător valabil, eliberat și atestat de un alt stat membru, dar care nu este încă atestat pentru recunoaștere de către statul membru gazdă respectiv.

Documentele justificative care atestă că o cerere pentru eliberarea unui atestat a fost înaintată autorităților competente trebuie să poată fi puse la dispoziție cu promptitudine.

(7) Statul membru gazdă se asigură că navigatorii care prezintă spre recunoaștere certificate privind funcții la nivel managerial dețin cunoștințe adecvate referitoare la legislația maritimă a statului membru respectiv relevantă pentru funcțiile pe care sunt autorizați să le exercite.”

6. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru a-și păstra calificarea în ceea ce privește stagiul de îmbarcare, fiecărui comandant, ofițer sau radiooperator de bord titular al unui certificat eliberat sau recunoscut în temeiul oricăruia dintre capitolele anexei I, cu excepția capitolului V regula V/3 sau a capitolului VI, care servește pe mare sau intenționează să se întoarcă pe mare după o perioadă petrecută pe uscat, i se solicită, la intervale de cel mult cinci ani:

(a) să îndeplinească standardele privind starea de sănătate prevăzute la articolul 11; și

(b) să dovedească competența sa profesională continuă în conformitate cu secțiunea A-I/11 din Codul STCW.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2b) Pentru a continua să servească pe mare la bordul navelor care operează în apele polare, fiecare comandant sau ofițer îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol și dovedește, la intervale care nu depășesc cinci ani, competența sa profesională continuă în ceea ce privește navele care operează în apele polare în conformitate cu secțiunea A-I/11 punctul 4 din Codul STCW.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Fiecare stat membru compară standardele de competență impuse candidaților pentru certificatele de competență și/sau certificatele de aptitudini eliberate până la 1 ianuarie 2017 cu cele prevăzute pentru certificatele de competență și/sau de aptitudini relevante în partea A din Codul STCW și stabilește necesitatea de a solicita titularilor unor astfel de certificate de competență și/sau certificate de aptitudini să efectueze o perfecționare corespunzătoare și o formare sau evaluare actualizată.”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(3a) Fiecare stat membru compară standardele de competență pe care le impunea înainte de 1 ianuarie 2017 persoanelor care servesc la bordul unor nave alimentate cu gaz cu standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/3 din Codul STCW și stabilește, după caz, necesitatea de a solicita persoanelor respective să își actualizeze calificările.”

7. La articolul 19, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Un stat membru care intenționează să recunoască, prin atestare, certificatele de competență sau certificatele de aptitudini menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, eliberate de o țară terță unui comandant, ofițer sau radiooperator de bord, pentru efectuarea serviciului pe nave aflate sub pavilionul său, înaintează Comisiei o cerere de recunoaștere a respectivei țări terțe, însoțită de o analiză preliminară a respectării de către țara terță a cerințelor Convenției STCW, efectuată prin colectarea informațiilor menționate în anexa II la prezenta directivă. În analiza preliminară respectivă, statul membru furnizează, în sprijinul cererii sale, informații suplimentare privind motivele recunoașterii țării terțe.

În urma înaintării unei astfel de cereri de către un stat membru, Comisia prelucrează fără întârziere cererea respectivă și ia o decizie în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2), cu privire la inițierea procedurii de evaluare a sistemului de formare și certificare al țării terțe respective, într-un interval de timp rezonabil, având în vedere termenul fixat la alineatul (3) de la prezentul articol.

Atunci când s-a adoptat o decizie pozitivă de inițiere a evaluării, Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și cu posibilă implicare a statului membru care înaintează cererea și a oricăror alte state membre interesate, colectează informațiile menționate în anexa II la prezenta directivă și realizează o evaluare a sistemelor de formare și certificare ale țării terțe pentru care a fost înaintată cererea de recunoaștere, pentru a verifica faptul că țara în cauză respectă toate cerințele Convenției STCW și că s-au luat măsurile corespunzătoare pentru prevenirea eliberării de certificate frauduloase, și analizează dacă țara în cauză a ratificat Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim.

(3) În cazul în care, în urma evaluării menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia ajunge la concluzia că toate cerințele sunt îndeplinite, aceasta adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a deciziei de recunoaștere a unei țări terțe. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2), în termen de 24 de luni de la înaintarea de către un stat membru a cererii menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

În cazul în care țara terță în cauză trebuie să pună în aplicare măsuri corective majore, inclusiv să aducă modificări legislației sale și sistemului său de învățământ, formare și certificare pentru a îndeplini cerințele Convenției STCW, actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat sunt adoptate în termen de 36 de luni de la înaintarea de către un stat membru a cererii menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

Statul membru care înaintează cererea respectivă poate decide să recunoască țara terță în mod unilateral până când se adoptă un act de punere în aplicare în temeiul prezentului alineat. În cazul unei astfel de recunoașteri unilaterale, statul membru comunică Comisiei numărul de atestate care confirmă recunoașterea, eliberate în legătură cu certificatele de competență și cu certificatele de aptitudini menționate la alineatul (1), eliberate de țara terță până la adoptarea actului de punere în aplicare privind recunoașterea țării terțe respective.”

8. La articolul 20, se adaugă următorul alineat:

„(8) Dacă nu există atestate care să confirme recunoașterea, eliberate de un stat membru în legătură cu certificatele de competență sau certificatele de aptitudini menționate la articolul 19 alineatul (1), eliberate de o țară terță pe o perioadă mai mare de opt ani, recunoașterea certificatelor din țara respectivă se reexaminează. Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a deciziei sale ca urmare a reexaminării. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2), după transmiterea unei notificări statelor membre și țării terțe în cauză cu cel puțin șase luni înainte.”

9. La articolul 21, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Țările terțe care au fost recunoscute în conformitate cu procedura menționată la articolul 19 alineatul (3) primul paragraf, inclusiv cele menționate la articolul 19 alineatul (6), fac obiectul unei reevaluări periodice de către Comisie, cu asistența Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă, cel puțin o dată la zece ani de la ultima evaluare, pentru a se verifica dacă acestea îndeplinesc criteriile relevante prevăzute în anexa II și dacă s-au luat măsurile adecvate de prevenire a emiterii de certificate frauduloase.

(2) Comisia, cu asistența Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă, efectuează reevaluarea țărilor terțe pe baza unor criterii de prioritate. Aceste criterii de prioritate includ următoarele:

- (a) datele de performanță furnizate de controlul statului portului în temeiul articolului 23;
- (b) numărul de atestate care confirmă recunoașterea în legătură cu certificatele de competență sau certificatele de aptitudini eliberate în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din Convenția STCW, eliberate de țara terță;
- (c) numărul instituțiilor de învățământ și de formare în domeniul maritim acreditate de țara terță;
- (d) numărul de programe de formare și de dezvoltare profesională a navigatorilor aprobate de țara terță;
- (e) data ultimei evaluări a Comisiei privind țara terță și numărul deficiențelor la nivelul proceselor critice, identificate pe parcursul evaluării respective;
- (f) orice modificare semnificativă a sistemului de formare și certificare în domeniul maritim al țării terțe;
- (g) numărul total de navigatori titulari ai unui certificat eliberat de țara terță, care servesc la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru, precum și nivelul de formare și de calificare al navigatorilor respectivi;
- (h) dacă sunt disponibile, informații privind standardele de învățământ și formare din țara terță furnizate de autoritățile în cauză sau de alte părți interesate.

În cazul nerespectării de către o țară terță a cerințelor Convenției STCW în conformitate cu articolul 20 din prezenta directivă, reevaluarea țării terțe în cauză are prioritate față de celelalte țări terțe.”

10. La articolul 25a, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre comunică Comisiei informațiile menționate în anexa V, în sensul articolului 20 alineatul (8) și al articolului 21 alineatul (2) și pentru utilizarea de către statele membre și Comisie în procesul de elaborare a politicilor.”

11. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Raportul de evaluare

Până cel târziu la 2 august 2024, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare, inclusiv propuneri de acțiuni ulterioare care trebuie efectuate în urma evaluării respective. În raportul de evaluare respectiv, Comisia analizează punerea în aplicare a sistemului de recunoaștere reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre, precum și eventualele evoluții în ceea ce privește certificatele digitale pentru navigatori la nivel internațional. De asemenea, Comisia evaluează eventualele evoluții legate de luarea în considerare în viitor a diplomelor europene de excelență maritimă, pe baza recomandărilor formulate de partenerii sociali.”

12. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Modificarea

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 27a, în ceea ce privește modificarea anexei I la prezenta directivă și a dispozițiilor conexe din prezenta directivă, în vederea alinierii anexei respective și dispozițiilor respective la modificări aduse Convenției STCW și părții A din Codul STCW.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 27a, în ceea ce privește modificarea anexei V la prezenta directivă cu privire la conținutul și detaliile specifice și relevante ale informațiilor care trebuie raportate de către statele membre, cu condiția ca astfel de acte să se limiteze la a ține cont de modificările aduse Convenției STCW și părții A din Codul STCW și să respecte garanțiile privind protecția datelor. Aceste acte delegate nu modifică dispozițiile privind anonimizarea datelor astfel cum se prevede la articolul 25a alineatul (3).”

13. Articolul 27a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (13) și la articolul 27 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 1 august 2019. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (13) și la articolul 27 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (13) și al articolului 27 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

14. Anexa I la Directiva 2008/106/CE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

*Articolul 2***Abrogare**

Directiva 2005/45/CE se abrogă.

*Articolul 3***Transpunere**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la 2 august 2021. Statele membre comunică de îndată Comisiei cu textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 4***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 5***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 iunie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

ANEXĂ

În Anexa I la Directiva 2008/106/CE, capitolul V se modifică după cum urmează:

1. Regula V/2 se înlocuiește cu următorul text:

„Regula V/2

Cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților, ale ofițerilor, ale personalului nebrevetat și ale altor membri ai echipajului de pe navele de pasageri

1. Prezenta regulă se aplică comandanților, ofițerilor, personalului nebrevetat și celorlalți membri ai personalului de pe navele de pasageri care efectuează voiaje internaționale. Statele membre stabilesc aplicabilitatea prezentelor cerințe în cazul personalului de pe navele de pasageri care efectuează voiaje naționale.
 2. Înainte de a li se repartiza sarcini la bordul navei, toate persoanele care servesc la bordul navelor de pasageri îndeplinesc cerințele secțiunii A-VI/1 punctul 1 din Codul STCW.
 3. Comandanții, ofițerii, personalul nebrevetat și ceilalți membri ai personalului care servesc la bordul navelor de pasageri încheie cursurile de formare și familiarizare prevăzute la punctele 5-9 de mai jos, în conformitate cu capacitățile, sarcinile și responsabilitățile acestora.
 4. Comandanții, ofițerii, personalul nebrevetat și ceilalți membri ai personalului, care au obligația de a urma cursurile de formare prevăzute la punctele 7-9 de mai jos, urmează, la intervale care nu depășesc cinci ani, cursuri corespunzătoare de reîmprospătare a cunoștințelor sau au obligația de a dovedi faptul că au atins standardul de competență necesar în cursul ultimilor cinci ani.
 5. Personalul care servește la bordul navelor de pasageri încheie un curs de familiarizare cu situațiile de urgență pe navele de pasageri corespunzător capacității, sarcinilor și responsabilităților sale, astfel cum se specifică în secțiunea A-V/2 punctul 1 din Codul STCW.
 6. Personalul care prestează servicii directe pasagerilor în spațiile rezervate acestora la bordul navelor de pasageri încheie un curs de formare în domeniul siguranței, astfel cum se specifică în secțiunea A-V/2 punctul 2 din Codul STCW.
 7. Comandanții, ofițerii, personalul nebrevetat calificat în conformitate cu capitolele II, III și VII din prezenta anexă și ceilalți membri ai personalului desemnați în rolurile de echipaj să asiste pasagerii în situații de urgență la bordul navelor de pasageri încheie un curs de formare în domeniul gestionării mulțimilor pe navele de pasageri, astfel cum se specifică în secțiunea A-V/2 punctul 3 din Codul STCW.
 8. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și orice alte persoane desemnate în rolurile de echipaj ca fiind răspunzătoare pentru siguranța pasagerilor în situații de urgență la bordul navelor de pasageri încheie un curs de formare aprobat în domeniul gestionării crizelor și al comportamentului uman, astfel cum se specifică în secțiunea A-V/2 punctul 4 din Codul STCW.
 9. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și toate persoanele cărora li se repartizează responsabilități imediate legate de îmbarcarea și debarcarea pasagerilor, de încărcarea, descărcarea sau securizarea încărcăturilor sau de închiderea deschizăturilor din carenă la bordul navelor de pasageri ro-ro încheie un curs de formare aprobat privind siguranța pasagerilor, securizarea încărcăturii și integritatea carenei, astfel cum se specifică în secțiunea A-V/2 punctul 5 din Codul STCW.
 10. Statele membre se asigură că fiecărei persoane considerate calificate în conformitate cu punctele 6-9 din prezenta regulă i se eliberează un document de atestare a încheierii cursului de formare urmat.”
2. Se adaugă următoarele reguli:

„Regula V/3

Cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților, ale ofițerilor, ale personalului nebrevetat și ale altor membri ai personalului de pe navele care fac obiectul Codului IGF

1. Prezenta regulă se aplică comandanților, ofițerilor, personalului nebrevetat și celorlalți membri ai personalului care servesc la bordul navelor care fac obiectul Codului IGF.

2. Înainte de a li se repartiza sarcini la bordul unei nave care face obiectul Codului IGF, navigatorii trebuie să fi încheiat cursul de formare prevăzut la punctele 4-9 de mai jos, în conformitate cu capacitățile, sarcinile și responsabilitățile acestora.
3. Înainte de a li se repartiza sarcini la bordul navei, toți navigatorii care servesc la bordul unei nave care face obiectul Codului IGF beneficiază de un curs de familiarizare adecvat specific navei și echipamentelor, astfel cum se specifică la articolul 14 alineatul (1) litera (d) din prezenta directivă.
4. Navigatorii responsabili cu sarcini specifice de siguranță asociate cu măsurile de precauție, cu utilizarea sau cu răspunsul în caz de urgențe în ceea ce privește combustibilul de la bordul navelor care fac obiectul Codului IGF dețin un certificat de formare de bază pentru efectuarea serviciului la bordul navelor care fac obiectul Codului IGF.
5. Fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare de bază pentru efectuarea serviciului la bordul navelor care fac obiectul Codului IGF a încheiat un curs de formare de bază în conformitate cu dispozițiile secțiunii A-V/3 punctul 1 din Codul STCW.
6. Navigatorii responsabili cu sarcini specifice de siguranță asociate cu măsurile de precauție, cu utilizarea sau cu răspunsul în caz de urgențe în ceea ce privește combustibilul de la bordul navelor care fac obiectul Codului IGF, care au fost calificați și certificați în conformitate cu regula V/1-2 punctele 2 și 5 sau cu regula V/1-2 punctele 4 și 5 pentru navele destinate transportului gazelor lichefiate, sunt considerați a fi îndeplinit cerințele specificate în secțiunea A-V/3 punctul 1 din Codul STCW privind formarea de bază pentru efectuarea serviciului la bordul navelor care fac obiectul Codului IGF.
7. Comandanții, șefii mecanici și toți membrii personalului cu responsabilități imediate privind măsurile de precauție și utilizarea combustibilului și a instalațiilor de combustibil de pe navele care fac obiectul Codului IGF dețin un certificat de formare avansată pentru efectuarea serviciului la bordul navelor care fac obiectul Codului IGF.
8. Chiar dacă deține certificatul de aptitudini descris la punctul 4, fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare avansată pentru efectuarea serviciului la bordul navelor care fac obiectul Codului IGF îndeplinește următoarele cerințe:
 - 8.1. a încheiat un curs de formare avansată aprobat pentru efectuarea serviciului la bordul navelor care fac obiectul Codului IGF și îndeplinește standardul de competență, astfel cum se specifică în secțiunea A-V/3 punctul 2 din Codul STCW; și
 - 8.2. a efectuat cel puțin o lună de stagiul de îmbarcare aprobat care include cel puțin trei operațiuni de buncherare la bordul navelor care fac obiectul Codului IGF. Două dintre cele trei operațiuni de buncherare pot fi înlocuite cu o formare pe simulator aprobată privind operațiunile de buncherare, efectuată în cadrul cursului de formare menționat la punctul 8.1 de mai sus.
9. Comandanții, șefii mecanici și orice persoană cu responsabilități imediate privind măsurile de precauție și utilizarea combustibilului pe navele care fac obiectul Codului IGF, care au fost calificați și atestați în conformitate cu standardele de competență specificate în secțiunea A-V/1-2 punctul 2 din Codul STCW pentru efectuarea serviciului la bordul navelor destinate transportului gazelor lichefiate, sunt considerați a fi îndeplinit cerințele specificate în secțiunea A-V/3 punctul 2 din Codul STCW privind formarea avansată pentru nave care fac obiectul Codului IGF, cu condiția ca aceștia:
 - 9.1. să fi îndeplinit și cerințele de la punctul 6;
 - 9.2. să fi îndeplinit și cerințele privind buncherarea de la punctul 8.2 sau să fi participat și la efectuarea a trei operațiuni legate de marfă la bordul unei nave pentru transportul gazelor lichefiate; și
 - 9.3. să fi efectuat un stagiul de îmbarcare de trei luni, în ultimii cinci ani, la bordul:
 - 9.3.1. unor nave care fac obiectul Codului IGF;
 - 9.3.2. unor nave-tanc care transportă, ca marfă, combustibili vizați de Codul IGF; sau
 - 9.3.3. unor nave care utilizează, drept combustibil, gaze sau combustibili cu punct de aprindere scăzut.
10. Statele membre asigură eliberarea unui certificat de aptitudini pentru navigatorii care sunt calificați în conformitate cu punctul 4 sau, după caz, cu punctul 7.
11. Navigatorii care dețin certificate de aptitudini în conformitate cu punctul 4 sau cu punctul 7 de mai sus urmează, la intervale care nu depășesc cinci ani, un curs de formare corespunzător pentru reîmprospătarea cunoștințelor sau au obligația să dovedească faptul că au îndeplinit standardul de competență necesar în cursul ultimilor cinci ani.

*Regula V/4***Cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților și ale ofițerilor de punte de pe navele care operează în apele polare**

1. Comandanții, ofițerii secunzi și ofițerii responsabili cu cartul de navigație de pe navele care operează în apele polare dețin un certificat de formare de bază pentru nave care operează în apele polare, astfel cum se prevede în Codul Polar.
2. Fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare de bază pentru nave care operează în apele polare a încheiat un curs de formare de bază aprobat pentru nave care operează în apele polare și îndeplinește standardul de competență specificat în secțiunea A-V/4 punctul 1 din Codul STCW.
3. Comandanții și ofițerii secunzi de pe navele care operează în apele polare dețin un certificat de formare avansată pentru nave care operează în apele polare, astfel cum se prevede în Codul Polar.
4. Fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare avansată pentru nave care operează în apele polare:
 - 4.1. îndeplinește cerințele pentru obținerea certificatului de formare de bază pentru nave care operează în apele polare;
 - 4.2. a efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat în compartimentul punte de cel puțin două luni, la nivel managerial sau în timpul îndeplinirii unor sarcini de cart la nivel operațional, în apele polare sau un alt stagiu de îmbarcare echivalent aprobat; și
 - 4.3. a încheiat un curs de formare avansată aprobat pentru nave care operează în apele polare și îndeplinește standardul de competență specificat în secțiunea A-V/4 punctul 2 din Codul STCW.
5. Statele membre asigură eliberarea unui certificat de aptitudini pentru navigatorii care sunt calificați în conformitate cu punctul 2 sau, după caz, cu punctul 4.
6. Până la 1 iulie 2020, navigatorii care au început un stagiu de îmbarcare aprobat în apele polare înainte de 1 iulie 2018 trebuie să poată dovedi că îndeplinesc cerințele de la punctul 2, prin:
 - 6.1. încheierea unui stagiu de îmbarcare aprobat la bordul unei nave care operează în apele polare sau a unui stagiu de îmbarcare aprobat echivalent, îndeplinind sarcini în compartimentul punte la nivel operațional sau managerial, pentru o perioadă de cel puțin trei luni, în total, în ultimii cinci ani; sau
 - 6.2. încheierea cu succes a unui curs de formare organizat în conformitate cu orientările în materie de formare stabilite de Organizația Maritimă Internațională pentru navele care operează în apele polare.
7. Până la 1 iulie 2020, navigatorii care au început un stagiu de îmbarcare aprobat în apele polare înainte de 1 iulie 2018 trebuie să poată dovedi că îndeplinesc cerințele de la punctul 4, prin:
 - 7.1. încheierea unui stagiu de îmbarcare aprobat la bordul unei nave care operează în apele polare sau a unui stagiu de îmbarcare aprobat echivalent, îndeplinind sarcini în compartimentul punte la nivel managerial, pentru o perioadă de cel puțin trei luni, în total, în ultimii cinci ani; sau
 - 7.2. încheierea cu succes a unui curs de formare care respectă orientările în materie de formare stabilite de Organizația Maritimă Internațională pentru navele care operează în apele polare și prin încheierea unui stagiu de îmbarcare aprobat la bordul unei nave care operează în apele polare sau a unui stagiu de îmbarcare aprobat echivalent, îndeplinind sarcini în compartimentul punte la nivel managerial, pentru o perioadă de cel puțin două luni, în total, în ultimii cinci ani.”

DIRECTIVA (UE) 2019/1160 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 20 iunie 2019****de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2011/61/UE în ceea ce privește distribuția transfrontalieră a organismelor de plasament colectiv****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Obiectivele comune ale Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ și ale Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ includ asigurarea unor condiții de concurență echitabile între organismele de plasament colectiv și eliminarea restricțiilor din calea liberei circulații a unităților și a acțiunilor organismelor de plasament colectiv în Uniune, asigurând în același timp o protecție mai uniformă a investitorilor. Deși aceste obiective au fost în mare parte realizate, anumite bariere îi împiedică în continuare pe administratorii de fonduri să beneficieze pe deplin de avantajele pieței interne.
- (2) Prezenta directivă este completată de Regulamentul (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. Regulamentul respectiv prevede norme și proceduri suplimentare privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM-uri) și administratorii de fonduri de investiții alternative (AFIA). Împreună, regulamentul respectiv și prezenta directivă ar trebui să coordoneze mai strâns condițiile aplicabile administratorilor de fonduri care își desfășoară activitatea pe piața internă și să faciliteze distribuția transfrontalieră a fondurilor pe care le gestionează.
- (3) Este necesar să se elimine lacunele de reglementare și să se alinieze procedura de notificare a autorităților competente cu privire la modificările privind OPCVM-urile la procedura de notificare prevăzută în Directiva 2011/61/UE.
- (4) Regulamentul (UE) 2019/1156 consolidează și mai mult principiile aplicabile informațiilor publicitare reglementate de Directiva 2009/65/CE și extinde aplicarea acestor principii la AFIA, ceea ce are ca rezultat un standard ridicat de protecție a investitorilor, indiferent de tipul acestora. Dispozițiile corespunzătoare ale Directivei 2009/65/CE referitoare la informațiile publicitare și la accesibilitatea actelor cu putere de lege și a reglementărilor naționale relevante pentru regimul de comercializare a unităților OPCVM-urilor nu mai sunt necesare și, prin urmare, ar trebui eliminate.
- (5) Dispozițiile Directivei 2009/65/CE care prevăd obligația OPCVM-urilor de a pune la dispoziția investitorilor structuri, astfel cum au fost puse în aplicare de anumite sisteme juridice naționale, s-au dovedit a fi împovărătoare. În plus, structurile locale sunt rareori utilizate de investitori în modul preconizat în directiva respectivă.

⁽¹⁾ JO C 367, 10.10.2018, p. 50.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 iunie 2019.

⁽³⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽⁴⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind facilitarea distribuției transfrontaliere a organismelor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) nr. 1286/2014 (a se vedea pagina 55 din prezentul Jurnal Oficial).

Metoda preferată de contact a devenit interacțiunea directă între investitori și administratorii fondului, fie pe cale electronică, fie prin telefon, în timp ce plățile și răscumpărările sunt executate prin intermediul altor canale. Deși aceste structuri locale sunt folosite în prezent în scopuri administrative, cum ar fi recuperarea transfrontalieră a taxelor regulamentare, astfel de chestiuni ar trebui să fie abordate prin intermediul altor mijloace, inclusiv al cooperării între autoritățile competente. Prin urmare, ar trebui stabilite norme care să modernizeze și să precizeze cerințele privind punerea la dispoziția investitorilor de retail a unor structuri, iar statele membre nu ar trebui să impună obligația unei prezențe fizice locale pentru punerea la dispoziție a unor astfel de structuri. În orice caz, aceste norme ar trebui să asigure faptul că investitorii au acces la informațiile la care au dreptul.

- (6) Pentru a asigura tratamentul consecvent al investitorilor de retail, este necesar ca cerințele referitoare la structuri să se aplice și AFIA, în cazul în care statele membre le permit acestora să comercializeze pe teritoriul lor unități sau acțiuni ale fondurilor de investiții alternative (FIA) către investitori de retail.
- (7) Absența unor condiții clare și uniforme privind încetarea comercializării unităților sau acțiunilor unui OPCVM sau ale unui FIA într-un stat membru gazdă generează insecuritate economică și juridică pentru administratorii de fonduri. Prin urmare, Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE ar trebui să stabilească condiții clare în care ar putea avea loc retragerea notificării acordurilor de comercializare în ceea ce privește o parte a unităților sau a acțiunilor sale sau toate unitățile și acțiunile sale. Aceste condiții ar trebui să echilibreze, pe de o parte, capacitatea organismelor de plasament colectiv sau a administratorilor acestora de a pune capăt acordurilor încheiate pentru comercializarea acțiunilor sau unităților lor atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute și, pe de altă parte, interesele investitorilor în astfel de organisme.
- (8) Posibilitatea de a înceta comercializarea titlurilor de participare ale OPCVM-urilor sau a acțiunilor sau unităților FIA într-un anumit stat membru nu ar trebui să-i afecteze pe investitori, nici să diminueze garanțiile de care aceștia beneficiază în temeiul Directivei 2009/65/CE sau al Directivei 2011/61/UE, în special în ceea ce privește dreptul lor de a primi informații exacte referitoare la activitățile pe care aceste fonduri continuă să le desfășoare.
- (9) Există cazuri în care un AFIA care dorește să testeze interesul investitorilor pentru o anumită idee de investiții sau strategie de investiții se confruntă, în cadrul diferitelor sisteme juridice naționale, cu tratamente divergente ale activităților de precomercializare. Definiția precomercializării și condițiile în care este permisă variază considerabil între statele membre în care este permisă, în timp ce în alte state membre nu există conceptul de precomercializare. Pentru a remedia aceste divergențe, ar trebui să se stabilească o definiție armonizată a precomercializării și să se prevadă condițiile în care un AFIA din UE poate desfășura activități de precomercializare.
- (10) Pentru ca precomercializarea să fie recunoscută ca atare în temeiul Directivei 2011/61/UE, aceasta ar trebui să fie adresată potențialilor investitori profesioniști și să se refere la o idee sau la o strategie de investiții pentru a testa interesul lor față de un FIA sau un compartiment care nu este încă stabilit sau care este stabilit, dar în legătură cu care nu s-a emis încă notificarea privind comercializarea în conformitate cu directiva respectivă. În consecință, pe durata precomercializării, nu ar trebui să fie posibil ca investitorii să subscrie unități sau acțiuni ale unui FIA, iar distribuirea de formulare de subscriere sau de documente similare potențialilor investitori profesioniști, fie sub formă de proiect, fie în formă finală, nu ar trebui să fie permisă. AFIA din UE ar trebui să se asigure că investitorii nu achiziționează unități sau acțiuni ale unui FIA prin activități de precomercializare și că investitorii contactați în cadrul precomercializării pot achiziționa numai unități sau acțiuni ale respectivului FIA prin comercializarea permisă în temeiul Directivei 2011/61/UE.

Orice subscriere efectuată de către investitori profesioniști, în termen de 18 luni de la data la care AFIA din UE a început precomercializarea, de unități sau acțiuni ale unui FIA menționat în informațiile furnizate în contextul precomercializării sau ale unui FIA stabilit în urma precomercializării ar trebui să se considere a fi rezultatul comercializării și ar trebui să intre sub incidența procedurilor de notificare aplicabile prevăzute în Directiva 2011/61/UE. Pentru a se asigura că autoritățile naționale competente își pot exercita controlul asupra precomercializării în statul lor membru, un AFIA din UE ar trebui să trimită autorităților competente din statul său membru de origine, în termen de două săptămâni după ce a început precomercializarea, o scrisoare neoficială, pe hârtie sau în format electronic, indicând, printre altele, statele membre în care efectuează sau a efectuat precomercializarea, perioadele în cursul cărora are loc sau a avut loc precomercializarea și inclusiv, după caz, o listă a FIA și a compartimentelor FIA ale sale care fac sau au făcut obiectul precomercializării. Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA din UE ar trebui să informeze de îndată autoritățile competente din statele membre în care AFIA din UE efectuează sau a efectuat o precomercializare a acestora.

- (11) AFIA din UE ar trebui să se asigure că precomercializarea lor este documentată în mod corespunzător.
- (12) Actele cu putere de lege și actele administrative naționale necesare pentru a asigura respectarea Directivei 2011/61/UE și, în special, a normelor armonizate privind precomercializarea nu ar trebui să dezavantajeze AFIA din UE față de AFIA din afara UE. Acest lucru se referă atât la situația actuală în care AFIA din afara UE nu au drepturi de pașaport, cât și la o situație în care devin aplicabile dispozițiile privind pașapoartele din Directiva 2011/61/UE.

- (13) Pentru a se asigura securitatea juridică, este necesar să se sincronizeze datele de aplicare ale actelor cu putere de lege și ale actelor administrative naționale de punere în aplicare a prezentei directive și a Regulamentului (UE) 2019/1156 în ceea ce privește dispozițiile relevante în materie de informații publicitare și precomercializare.
- (14) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽⁶⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, la notificarea măsurilor de transpunere să transmită, de asemenea, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări ale Directivei 2009/65/CE

Directiva 2009/65/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 17 alineatul (8), se adaugă următoarele paragrafe:

„În cazul în care, ca urmare a unei modificări astfel cum este menționată la primul paragraf, societatea de administrare nu mai respectă prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al societății de administrare informează societatea de administrare, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea tuturor informațiilor menționate la primul paragraf, că nu trebuie să pună în aplicare modificarea respectivă. În acest caz, autoritățile competente din statul membru de origine al societății de administrare informează în consecință autoritățile competente din statul membru gazdă al societății de administrare.

În cazul în care o modificare menționată la primul paragraf este pusă în aplicare după ce au fost transmise informațiile în conformitate cu al doilea paragraf și ca urmare a respectivei modificări societatea de administrare nu mai respectă prezenta directivă, autoritățile competente ale statului membru de origine al societății de administrare iau toate măsurile corespunzătoare în conformitate cu articolul 98 și notifică măsurile luate autorităților competente din statul membru gazdă al societății de administrare, fără întârzieri nejustificate.”

2. Articolul 77 se elimină.
3. La articolul 91, alineatul (3) se elimină.
4. Articolul 92 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 92

- (1) Statele membre se asigură că un OPCVM pune la dispoziție, în fiecare stat membru în care intenționează să comercializeze unitățile sale, structuri menite să efectueze următoarele sarcini:
- (a) procesarea ordinelor de subscriere, de răscumpărare și de rambursare și efectuarea altor plăți către deținătorii de unități referitoare la unitățile OPCVM-ului, în conformitate cu condițiile stabilite în documentele necesare în temeiul capitolului IX;
- (b) furnizarea de informații investitorilor cu privire la modalitatea de efectuare a ordinelor menționate la litera (a) și cu privire la modalitățile de plată a veniturilor din răscumpărare și din rambursare;
- (c) facilitarea tratării informațiilor și a accesului la procedurile și modalitățile menționate la articolul 15 referitoare la exercitarea de către investitori a drepturilor pe care le dobândesc în urma investițiilor lor în OPCVM în statul membru unde sunt comercializate titluri de participare ale OPCVM-ului;
- (d) punerea la dispoziția investitorilor a informațiilor și documentelor necesare în temeiul capitolului IX, în condițiile prevăzute la articolul 94, pentru analiză și obținerea de copii ale acestora;
- (e) punerea la dispoziția investitorilor, pe un suport durabil, a informațiilor relevante pentru sarcinile pe care le efectuează structurile; și
- (f) funcționarea ca punct de contact pentru a comunica cu autoritățile competente.

⁽⁶⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(2) Statele membre nu impun unui OPCVM obligația de a avea o prezență fizică în statul membru gazdă sau de a numi o parte terță în sensul alineatului (1).

(3) OPCVM-ul se asigură că structurile pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (1), inclusiv pe cale electronică, sunt puse la dispoziție:

- (a) în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care sunt comercializate titluri de participare ale OPCVM-ului sau într-o limbă aprobată de autoritățile competente din statul membru respectiv;
- (b) chiar de către OPCVM sau de către o parte terță care face obiectul reglementărilor și supravegherii aplicabile sarcinilor care urmează să fie efectuate, sau de către ambele.

În sensul literei (b), în cazul în care sarcinile trebuie să fie îndeplinite de o parte terță, numirea părții terțe respective face obiectul unui contract scris, în care se precizează care dintre sarcinile menționate la alineatul (1) nu trebuie să fie efectuate de către OPCVM și că partea terță va primi din partea OPCVM-ului toate informațiile și documentele relevante.”

5. Articolul 93 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Scrisoarea de notificare include, de asemenea, informațiile necesare, inclusiv adresa, pentru facturare sau pentru comunicarea oricăror comisioane sau taxe regulamentare aplicabile de către autoritățile competente din statul membru gazdă și informații privind structurile pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 92 alineatul (1).”;

- (b) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) În cazul unei modificări a informațiilor din scrisoarea de notificare înaintată în conformitate cu alineatul (1) sau al unei modificări a clasei de acțiuni care se comercializează, OPCVM-ul transmite autorităților competente atât ale statului membru de origine al OPCVM-ului, cât și ale statului membru gazdă al OPCVM-ului o notificare scrisă cu privire la aceasta cu cel puțin o lună înainte de a pune în aplicare respectiva modificare.

În cazul în care, ca urmare a unei modificări menționate la primul paragraf, OPCVM-ul nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului informează OPCVM-ul, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea tuturor informațiilor menționate la primul paragraf, că nu trebuie să pună în aplicare respectiva modificare. În acest caz, autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului notifică în consecință autoritățile competente din statul membru gazdă al OPCVM-ului.

În cazul în care o modificare menționată la primul paragraf este pusă în aplicare după ce au fost transmise informațiile în conformitate cu al doilea paragraf și, ca urmare a respectivei modificări, OPCVM-ul nu mai respectă prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului iau toate măsurile corespunzătoare în conformitate cu articolul 98, inclusiv, dacă este necesar, interzic în mod expres comercializarea titlurilor de participare ale OPCVM-ului și notifică fără întârziere nejustificată măsurile luate autorităților competente din statul membru gazdă al OPCVM-ului.”

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 93a

(1) Statele membre se asigură că un OPCVM poate retrage notificarea acordurilor de comercializare privind unitățile, inclusiv, după caz, cu privire la clasele de acțiuni într-un stat membru pentru care a făcut o notificare în conformitate cu articolul 93, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) este făcută o ofertă generală de răscumpărare sau de rambursare, fără taxe sau deduceri, a tuturor unităților OPCVM-ului de acest fel deținute de investitori în statul membru respectiv, oferta respectivă este disponibilă în mod public timp de cel puțin 30 de zile lucrătoare și este adresată, direct sau prin intermediari financiari, în mod individual tuturor investitorilor din statul membru respectiv a căror identitate este cunoscută;
- (b) intenția de a pune capăt acordurilor de comercializare a unor astfel de unități în statul membru respectiv este făcută publică prin intermediul unui suport, inclusiv electronic, care este uzual pentru comercializarea titlurilor de participare ale OPCVM-ului și potrivit pentru un investitor tipic al OPCVMului;
- (c) orice acorduri contractuale cu intermediari sau delegați financiari sunt modificate sau reziliate cu efect de la data retragerii notificării, pentru a preveni o nouă ofertă sau plasare, directă sau indirectă, a unităților identificate în notificarea menționată la alineatul (2).

Informațiile menționate la primul paragraf literele (a) și (b) descriu în mod clar consecințele pentru investitori în cazul în care nu acceptă oferta de răscumpărare sau de rambursare a unităților lor.

Informațiile menționate la primul paragraf literele (a) și (b) se furnizează în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în privința căruia OPCVM-ul a făcut notificarea în conformitate cu articolul 93 sau într-o limbă aprobată de autoritățile competente din statul membru respectiv. Începând cu data menționată la primul paragraf litera (c), OPCVM-ul nu realizează nicio ofertă sau plasare directă sau indirectă a unităților sale care au făcut obiectul retragerii notificării în statul membru respectiv.

(2) OPCVM-ul trimite autorităților competente ale statului său membru de origine o notificare ce conține informațiile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c).

(3) Autoritățile competente din statul membru de origine al OPCVM-ului verifică dacă notificarea trimisă de OPCVM în conformitate cu alineatul (2) este completă. În termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la primirea unei notificări complete, autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului transmit respectiva notificare autorităților competente ale statului membru identificat în notificarea menționată la alineatul (2) și ESMA.

După ce transmit notificarea prevăzută la primul paragraf, autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului notifică prompt OPCVM-ului această transmitere.

(4) OPCVM-ul furnizează investitorilor care își mențin investițiile în OPCVM, precum și autorităților competente din statul membru de origine al OPCVM-ului informațiile prevăzute la articolele 68-82 și la articolul 94.

(5) Autoritățile competente ale statului membru de origine al OPCVM-ului transmit autorităților competente din statul membru identificat în notificarea menționată la alineatul (2) din prezentul articol informații cu privire la orice modificări ale documentelor menționate la articolul 93 alineatul (2).

(6) Autoritățile competente ale statului membru identificat în notificarea menționată la alineatul (2) din prezentul articol au aceleași drepturi și obligații ca și autoritățile competente ale statului membru gazdă al OPCVM-ului, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (2), la articolul 97 alineatul (3) și la articolul 108. Fără a aduce atingere altor activități de monitorizare și de supraveghere prevăzute la articolul 21 alineatul (2) și la articolul 97, de la data transmiterii prevăzută la alineatul (5) de la prezentul articol, autoritățile competente ale statului membru identificat în notificarea menționată la alineatul (2) din prezentul articol nu solicită OPCVM-ului în cauză să demonstreze conformitatea cu actele cu putere de lege și actele administrative naționale care reglementează cerințele de comercializare menționate la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(7) Statele membre autorizează utilizarea oricăror mijloace de comunicare electronice sau a altor mijloace de comunicare la distanță în sensul alineatului (4), cu condiția ca informațiile și mijloacele de comunicare să fie puse la dispoziția investitorilor în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care se află investitorii sau într-o limbă aprobată de autoritățile competente din statul membru respectiv.

(* Regulamentul (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind facilitarea distribuției transfrontaliere a organismelor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) nr. 1286/2014 (JO L 188, 12.7.2019, p. 55)."

7. La articolul 95 alineatul (1), litera (a) se elimină.

Articolul 2

Modificări ale Directivei 2011/61/UE

Directiva 2011/61/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), se introduce următoarea literă:

„(aea) «precomercializare» înseamnă furnizarea directă sau indirectă de informații sau comunicări privind strategii de investiții sau idei de investiții de către un AFA din UE sau în numele acestuia către potențiali investitori profesioniști domiciliați sau își au sediul social în Uniune pentru a testa interesul lor față de un FIA sau un compartiment care nu este încă stabilit sau care este stabilit, dar în legătură cu care nu s-a emis încă notificarea privind comercializarea în conformitate cu articolul 31 sau 32, în statul membru în care potențialii investitori își au domiciliul sau sediul social, și care nu echivalează în fiecare caz cu un plasament sau cu oferta investitorului de a investi în unitățile sau acțiunile respectivului FIA sau compartiment;”

2. La începutul capitolului VI se introduce următorul articol:

„Articolul 30a

Condiții privind precomercializarea în Uniune de către un AFIA din UE

(1) Statele membre se asigură că un AFIA autorizat din UE poate desfășura activități de precomercializare în Uniune, cu excepția cazului în care informațiile prezentate potențialilor investitori profesioniști:

- (a) sunt suficiente pentru a permite investitorilor să își asume angajamentul de a achiziționa unități sau acțiuni ale unui anumit FIA;
- (b) echivalează cu formulare de subscriere sau cu documente similare, aflate fie în stadiu de proiect, fie în forma finală; sau
- (c) echivalează cu documentele constitutive, cu un prospect sau cu documentele de ofertă ale unui FIA încă nestabilit aflate în forma finală.

În cazul în care se furnizează un proiect de prospect sau de documente de ofertă, acestea nu pot să conțină informații suficiente care să le permită investitorilor să ia o decizie de investiție și menționează în mod clar că:

- (a) nu constituie o ofertă sau o invitație de a subscrie unități sau acțiuni ale unui FIA; și
- (b) informațiile prezentate în ele nu ar trebui să fie considerate de încredere, deoarece sunt incomplete și pot face obiectul unor modificări.

Statele membre se asigură că AFIA din UE nu sunt obligate să notifice autorităților competente conținutul sau destinarii precomercializării, sau să îndeplinească alte condiții sau cerințe decât cele prevăzute la prezentul articol, înainte de a efectua precomercializarea.

(2) AFIA din UE se asigură că investitorii nu achiziționează unități sau acțiuni ale unui FIA prin precomercializare și că investitorii contactați în cadrul precomercializării pot achiziționa numai unități sau acțiuni ale respectivului FIA prin comercializarea permisă în temeiul articolului 31 sau 32.

Orice subscriere efectuată de către investitori profesioniști, în termen de 18 luni de la data la care AFIA din UE a început precomercializarea, de unități sau acțiuni ale unui FIA menționat în informațiile furnizate în contextul precomercializării sau ale unui FIA stabilit în urma precomercializării, se consideră a fi rezultatul comercializării și intră sub incidența procedurilor de notificare aplicabile prevăzute la articolele 31 și 32.

Statele membre se asigură că un AFIA din UE trimite autorităților competente din statul său membru de origine, în termen de două săptămâni de la începerea precomercializării, o scrisoare neoficială, pe suport de hârtie sau prin mijloace electronice. Scrisoarea respectivă precizează statele membre și perioadele în care are loc sau a avut loc precomercializarea și include o scurtă descriere a precomercializării, inclusiv informațiile privind strategiile de investiții prezentate și, după caz, o listă a FIA și a compartimentelor FIA care fac sau au făcut obiectul precomercializării. Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA din UE informează de îndată autoritățile competente din statele membre în care AFIA din UE efectuează sau a efectuat o precomercializare. Autoritățile competente din statul membru în care are sau a avut loc precomercializarea pot solicita autorităților competente din statul membru de origine al AFIA din UE să furnizeze informații suplimentare privind precomercializarea care are sau a avut loc pe teritoriul său.

(3) O parte terță se angajează în precomercializarea în numele unui AFIA din UE autorizat doar în cazul în care este autorizată ca firmă de investiții în conformitate cu Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), ca instituție de credit în conformitate cu Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (**), ca societate de administrare a OPCVM-urilor în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, ca AFIA în conformitate cu prezenta directivă, sau ca agent afiliat în conformitate cu Directiva 2014/65/UE. O astfel de parte terță este supusă condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(4) Un AFIA din UE se asigură că precomercializarea este documentată în mod corespunzător.

(*) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

(**) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).”

3. La articolul 32 alineatul (7), al doilea, al treilea și al patrulea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„În cazul în care, ca urmare a unei modificări planificate, administrarea FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori în cazul în care AFIA nu mai respectă în alt mod prezenta directivă, autoritățile competente relevante din statul membru de origine al AFIA informează AFIA, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea tuturor informațiilor menționate la primul paragraf, că trebuie să nu pună în aplicare respectiva modificare. În acest caz, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA notifică în consecință autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare în pofida primului și celui de al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46, inclusiv, dacă este necesar, interzicerea expresă a distribuirii acțiunilor sau unităților FIA și notifică autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA în consecință, fără întârzieri nejustificate.

În cazul în care modificările nu afectează conformitatea cu prezenta directivă a administrării FIA de către AFIA sau respectarea în alt mod de către AFIA a prezentei directive, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA informează în termen de o lună autoritățile competente ale statului membru gazdă al AFIA cu privire la respectivele modificări.”

4. Se introduce următorul articol:

„Articolul 32a

Retragerea notificării acordurilor de comercializare de unități sau acțiuni ale tuturor sau ale unor FIA din UE în alte state membre decât statul membru de origine al AFIA

(1) Statele membre se asigură că un AFIA din UE poate retrage notificarea acordurilor de comercializare de unități sau acțiuni ale tuturor sau ale unor FIA ale sale într-un stat membru în privința căruia a făcut o notificare în conformitate cu articolul 32, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) cu excepția cazului unor FIA de tip închis și a fondurilor reglementate de Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului (*), este făcută o ofertă generală de răscumpărare sau de rambursare, fără taxe sau deduceri, a tuturor unităților sau acțiunilor FIA de acest fel deținute de investitori în statul membru respectiv, oferta în cauză este disponibilă în mod public timp de cel puțin 30 de zile lucrătoare și este adresată, direct sau prin intermediari financiari, în mod individual tuturor investitorilor din statul membru respectiv a căror identitate este cunoscută;
- (b) intenția de a pune capăt acordurilor încheiate pentru comercializarea de unități sau acțiuni ale tuturor sau ale unor FIA ale sale pe teritoriul statului membru respectiv este făcută publică prin intermediul unui suport, inclusiv electronic, care este uzual pentru comercializarea de acțiuni sau unități FIA și potrivit pentru un investitor tipic al FIA;
- (c) orice acorduri contractuale cu intermediari sau delegați financiari sunt modificate sau reziliate cu efect de la data retragerii notificării, pentru a preveni o nouă ofertă sau plasare, directă sau indirectă, a unităților sau acțiunilor identificate în notificarea menționată la alineatul (2).

Începând cu data menționată la primul paragraf litera (c), AFIA nu realizează nicio nouă ofertă sau plasare directă sau indirectă a unităților sau acțiunilor FIA pe care îl administrează în statul membru în privința căruia a trimis o notificare în conformitate cu alineatul (2).

(2) AFIA trimite o notificare autorităților competente ale statului său membru de origine care conține informațiile menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b) și (c).

(3) Autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA verifică dacă notificarea trimisă de AFIA în conformitate cu alineatul (2) este completă. În termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la primirea unei notificări complete, autoritățile competente ale statului membru de origine al AFIA transmit respectiva notificare autorităților competente ale statului membru identificat în notificarea menționată la alineatul (2) și ESMA.

După ce transmit notificarea prevăzută la primul paragraf, autoritățile competente ale statului membru de origine al AFIA notifică imediat AFIA cu privire la această transmitere.

Timp de 36 de luni de la data menționată la alineatul (1) primul paragraf litera (c), AFIA nu realizează o precomercializare de unități sau acțiuni ale FIA din UE menționate în notificare, sau legată de strategii de investiții sau idei de investiții similare, în statul membru identificat în notificarea menționată la alineatul (2).

(4) AFIA furnizează investitorilor care își mențin investițiile în FIA din UE, precum și autorităților competente din statul membru de origine al AFIA informațiile prevăzute la articolele 22 și 23.

(5) Autoritățile competente ale statului membru de origine al AFIA transmit autorităților competente din statul membru identificat în notificarea menționată la alineatul (2) informații cu privire la orice modificări ale documentelor și informațiilor menționate la literele (b)-(f) din anexa IV.

(6) Autoritățile competente ale statului membru identificat în notificarea menționată la alineatul (2) au aceleași drepturi și obligații ca și autoritățile competente ale statului membru gazdă al AFIA, astfel cum se prevede la articolul 45.

(7) Fără a aduce atingere altor competențe de supraveghere prevăzute la articolul 45 alineatul (3), de la data transmiterii prevăzută la alineatul (5) de la prezentul articol, autoritățile competente ale statului membru identificat în notificarea menționată la alineatul (2) de la prezentul articol nu solicită AFIA în cauză să demonstreze conformitatea cu actele cu putere de lege și actele administrative naționale care reglementează cerințele de comercializare menționate la articolul 5 din Regulamentul (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(8) Statele membre autorizează utilizarea oricăror mijloace de comunicare electronice sau alte mijloace de comunicare la distanță în sensul alineatului (4).

(*) Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).

(**) Regulamentul (UE) 2019/1156 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind facilitarea distribuției transfrontaliere a organismelor de plasament colectiv și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 345/2013, (UE) nr. 346/2013 și (UE) nr. 1286/2014 (JO L 188, 12.7.2019, p. 55)."

5. La articolul 33 alineatul (6), al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„În cazul în care, ca urmare a unei modificări planificate, administrarea FIA de către AFIA nu mai respectă prezenta directivă ori dacă AFIA nu mai respectă în alt mod prezenta directivă, autoritățile competente relevante din statul membru de origine al AFIA informează AFIA, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea tuturor informațiilor menționate la primul paragraf, că trebuie să nu pună în aplicare respectiva modificare.

În cazul în care o modificare planificată este pusă în aplicare în pofida primului și celui de-al doilea paragraf sau dacă a avut loc o modificare neplanificată în urma căreia modul de administrare a FIA de către AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă ori AFIA nu ar mai respecta prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de origine al AFIA iau toate măsurile necesare în conformitate cu articolul 46 și informează, în mod corespunzător, autoritățile competente din statul membru gazdă al AFIA, fără întârzieri nejustificate.”

6. Se introduce următorul articol:

„Articolul 43a

Structuri puse la dispoziția investitorilor de retail

(1) Fără a aduce atingere articolului 26 din Regulamentul (UE) 2015/760, statele membre se asigură că AFIA pune la dispoziție, în fiecare stat membru în care intenționează să comercializeze unități sau acțiuni ale unui FIA către investitori de retail, structuri menite să efectueze următoarele sarcini:

- (a) procesarea ordinelor de subscriere, de plată, de răscumpărare și de rambursare ale investitorilor referitoare la unitățile sau acțiunile FIA, în conformitate cu condițiile stabilite în documentele FIA;
- (b) furnizarea de informații investitorilor cu privire la modalitatea de efectuare a ordinelor menționate la litera (a) și cu privire la modalitățile de plată a veniturilor din răscumpărare și din rambursare;

- (c) facilitarea manipulării informațiilor referitoare la exercitarea de către investitori a drepturilor pe care le dobândesc în urma investițiilor lor în FIA în statul membru unde sunt comercializate acțiuni sau unități ale FIA;
 - (d) punerea la dispoziția investitorilor, pentru analiză și obținerea de copii, a informațiilor și documentelor necesare în temeiul articolelor 22 și 23;
 - (e) punerea la dispoziția investitorilor de informații relevante pentru sarcinile pe care le îndeplinesc structurile, pe un suport durabil, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2009/65/CE; și
 - (f) funcționarea ca punct de contact pentru a comunica cu autoritățile competente.
- (2) Statele membre nu impun unui AFIA obligația de a avea o prezență fizică în statul membru gazdă sau de a desemna o parte terță în sensul alineatului (1).
- (3) AFIA se asigură că structurile pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (1), inclusiv pe cale electronică, sunt puse la dispoziție:
- (a) în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru în care sunt comercializate acțiuni sau unități ale FIA sau într-o limbă aprobată de autoritățile competente din statul membru respectiv;
 - (b) chiar de către AFIA, de către o parte terță care face obiectul reglementărilor și supravegherii aplicabile sarcinilor care urmează să fie efectuate, sau de către ambii.

În sensul literei (b), în cazul în care sarcinile trebuie să fie îndeplinite de o parte terță, numirea părții terțe respective face obiectul unui contract scris, în care se precizează care dintre sarcinile menționate la alineatul (1) nu trebuie să fie efectuate de către AFIA și că partea terță va primi din partea AFIA toate informațiile și documentele relevante.”

7. Se introduce următorul articol:

„Articolul 69a

Evaluarea regimului pașapoartelor

Înainte de intrarea în vigoare a actelor delegate menționate la articolul 67 alineatul (6), în temeiul cărora devin aplicabile normele prevăzute la articolul 35 și la articolele 37-41, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, luând în considerare rezultatele unei evaluări a regimului pașapoartelor prevăzut în prezenta directivă, inclusiv extinderea regimului respectiv la AFIA din afara UE. Raportul este însoțit, atunci când este cazul, de o propunere legislativă.”

8. În anexa IV, se adaugă următoarele litere:

- „(i) informațiile necesare, inclusiv adresa, pentru facturare sau pentru comunicarea oricăror comisioane sau taxe de reglementare aplicabile de către autoritatea competentă a statului membru gazdă;
- (j) informații privind structurile pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la articolul 43a.”

Articolul 3

Transpunere

(1) Până la 2 august 2021, statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative naționale necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Statele membre aplică dispozițiile respective de la 2 august 2021.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 4***Evaluare**

Până la 2 august 2024, Comisia efectuează, pe baza unei consultări publice și în lumina discuțiilor purtate cu ESMA și cu autoritățile competente, o evaluare a aplicării prezentei directive. Până la 2 august 2025, Comisia prezintă un raport privind aplicarea prezentei directive.

*Articolul 5***Reexaminarea**

Până la 2 august 2023, Comisia prezintă un raport care evaluează, printre altele, avantajele armonizării dispozițiilor aplicabile societăților de administrare a OPCVM-urilor care testează interesul investitorilor pentru o anumită idee de investiții sau strategie de investiții și dacă este necesar să se aducă modificări Directivei 2009/65/CE în acest scop.

*Articolul 6***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 7

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 iunie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

DIRECTIVA (UE) 2019/1161 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 20 iunie 2019
de modificare a Directivei 2009/33/CE privind promovarea vehiculelor de transport rutier
nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Potrivit concluziilor Consiliului European din 23-24 octombrie 2014, Uniunea este hotărâtă să asigure un sistem energetic durabil, competitiv, sigur și care generează emisii reduse de dioxid de carbon. Comunicarea Comisiei din 22 ianuarie 2014 intitulată „Un cadru pentru politica privind clima și energia în perioada 2020-2030” prevede angajamentele ambițioase ale Uniunii de a reduce în continuare emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 40 % până în 2030, în comparație cu nivelurile din 1990, de a spori ponderea energiei din surse regenerabile consumate la cel puțin 27 %, de a realiza o economie de energie de cel puțin 27 %, precum și de a îmbunătăți siguranța energetică, competitivitatea și dezvoltarea durabilă a Uniunii. Ulterior, Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a stabilit până în 2030 o pondere a energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie al Uniunii de cel puțin 32 %, iar Directiva (UE) 2018/2002 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ a stabilit pentru 2030 un nou obiectiv al Uniunii privind eficiența energetică, de cel puțin 32,5 %.
- (2) În Comunicarea sa din 20 iulie 2016 intitulată „O strategie europeană pentru o mobilitate cu emisii scăzute de dioxid de carbon”, Comisia a anunțat că, în vederea îndeplinirii angajamentelor asumate de Uniune la cea de a 21-a Conferință a părților la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, care a avut loc la Paris în 2015, ar trebui să fie accelerată decarbonizarea sectorului transporturilor și ca atare, până la jumătatea secolului, emisiile de gaze cu efect de seră și emisiile de poluanți generate de sectorul transporturilor vor trebui să tindă în mod concret spre un nivel zero. Mai mult, ar trebui să fie reduse drastic și fără întârziere emisiile de poluanți atmosferici generate de sectorul transporturilor, emisii care dăunează sănătății umane și mediului. Obiectivele menționate pot fi realizate printr-o serie de inițiative, între care se înscriu măsurile care să favorizeze tranziția spre preponderența transportului public și promovarea vehiculelor nepoluante prin intermediul procedurilor de achiziții publice.
- (3) În Comunicarea sa din 31 mai 2017 intitulată „Europa în mișcare: O agendă pentru o tranziție echitabilă din punct de vedere social către o mobilitate curată, competitivă și conectată pentru toți”, Comisia subliniază multiplele avantaje pe care le prezintă pentru cetățenii Uniunii, pentru statele membre și pentru sectorul industrial sporirea producției și a utilizării de vehicule nepoluante, existența infrastructurii pentru combustibili alternativi și noile servicii de mobilitate care profită de digitalizarea și automatizarea din Uniune. Printre aceste beneficii se numără soluțiile sigure și continue de mobilitate și pentru reducerea expunerii la emisiile de substanțe poluante nocive. De asemenea, astfel cum se afirmă în discursul privind starea Uniunii din 13 septembrie 2017, unul dintre principalele obiective urmărite este acela ca Uniunea să devină lider mondial în materie de decarbonizare.

⁽¹⁾ JO C 262, 25.7.2018, p. 58.

⁽²⁾ JO C 387, 25.10.2018, p. 70.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 13 iunie 2019.

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2018/2002 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică (JO L 328, 21.12.2018, p. 210).

- (4) Comunicarea Comisiei intitulată „Europa în mișcare”, a anunțat prezenta directivă ca parte a celui de al doilea pachet de propuneri care va contribui la orientarea Uniunii către o mobilitate cu emisii scăzute. Pachetul respectiv, care a fost prezentat în Comunicarea Comisiei din 8 noiembrie 2017 intitulată „Punerea în practică a unei mobilități cu emisii scăzute – O Uniune Europeană care protejează planeta, sprijină consumatorii și își apără industria și lucrătorii”, include o combinație de măsuri axate pe cerere și pe ofertă care îndreaptă Uniunea spre o mobilitate cu emisii scăzute și care consolidează, în același timp, competitivitatea ecosistemului de mobilitate al Uniunii. Promovarea vehiculelor nepoluante ar trebui să se desfășoare în paralel cu dezvoltarea în continuare a transportului public, ca mijloc de a reduce congestiile de trafic și de a reduce astfel emisiile și a îmbunătăți calitatea aerului.
- (5) Inovarea prin noi tehnologii contribuie la reducerea emisiilor de CO₂ generate de vehicule și la reducerea poluării atmosferice și fonice, sprijinind decarbonizarea sectorului transporturilor. Utilizarea pe scară mai largă a vehiculelor rutiere cu emisii scăzute și cu emisii zero va reduce emisiile de CO₂ și emisiile de anumiți poluanți (particule în suspensie, oxizi de azot și hidrocarburi nemetanice) și va îmbunătăți astfel calitatea aerului în orașe și în alte zone poluate, contribuind totodată la competitivitatea și dezvoltarea industriei Uniunii pe piețele globale în expansiune pentru vehiculele cu emisii scăzute și cu emisii zero. Comisia ar trebui să dea curs politicilor de stimulare a industriei în sensul utilizării la scară largă a acestor noi tehnologii și al dezvoltării capacităților de producție a acestor noi tehnologii în toate statele membre, pentru a contribui la crearea unor condiții de concurență echitabile și la o dezvoltare echilibrată în toate statele membre.
- (6) Previziunile de piață estimează că prețul de cumpărare al vehiculelor nepoluante va continua să scadă. Cheltuielile mai scăzute de exploatare și de întreținere deja contribuie la un cost total competitiv al deținerii vehiculelor. Scăderea preconizată a prețurilor de cumpărare va reduce și mai mult obstacolele din calea disponibilității pe piață și a utilizării vehiculelor nepoluante în următorul deceniu.
- (7) În timp ce Uniunea reprezintă una dintre principalele regiuni în ceea ce privește cercetarea și inovarea ecologică cu valoare ridicată, cei mai mari producători de autobuze electrice pe baterii și de baterii se află în regiunea Asia-Pacific. În mod similar, piețele din China și Statele Unite determină evoluțiile de pe piața mondială în domeniul vehiculelor electrice pe baterii. O politică ambițioasă a Uniunii în ceea ce privește achizițiile publice de vehicule nepoluante va contribui la stimularea inovațiilor și va promova în continuare competitivitatea și dezvoltarea industriei Uniunii pe piețele din ce în ce mai globalizate pentru vehiculele nepoluante și infrastructurile tehnologice conexe. Potrivit Comunicării sale din 3 octombrie 2017 intitulată „Transformarea achizițiilor publice pentru ca acestea să funcționeze în și pentru Europa”, Comisia va coordona în continuare eforturile pentru a garanta condiții de concurență echitabile și pentru a promova accesul mai facil la piețele de achiziții publice din țările terțe, inclusiv în ceea ce privește achiziția, leasingul, închirierea sau cumpărarea cu plata în rate de vehicule de transport rutier.
- (8) Având în vedere ponderea de aproximativ 16 % din PIB pe care au reprezentat-o în 2018 cheltuielile publice pentru lucrări, bunuri și servicii, prin politica lor de achiziții publice, autoritățile publice pot stimula și sprijini piețele de bunuri și servicii inovatoare. În vederea realizării acestui obiectiv, Directiva 2009/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾ ar trebui să stabilească cerințe clare și transparente, inclusiv ținte clare pe termen lung privind achizițiile publice, precum și o metodă simplă pentru calcularea acestor ținte. Directivele 2014/24/UE ⁽⁷⁾ și 2014/25/UE ⁽⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului stabilesc norme minime în materie de achiziții publice care asigură coordonarea modului în care autoritățile contractante și anumite entități contractante achiziționează lucrări, produse și servicii. În special, directivele respective stabilesc praguri valorice generale care determină contractele de achiziții publice cărora li se aplică legislația Uniunii în domeniul achizițiilor publice. Pragurile respective se aplică, de asemenea, Directivei 2009/33/CE.
- (9) Pentru utilizarea pe scară largă a vehiculelor pe bază de combustibili alternativi este necesară existența unei infrastructuri suficient de dezvoltate pentru încărcarea și alimentarea acestora. La 8 noiembrie 2017, Comisia a adoptat un plan de acțiune pentru a sprijini dezvoltarea accelerată în Uniune a infrastructurii de combustibili alternativi, inclusiv printr-un sprijin sporit din fondurile Uniunii pentru finanțarea infrastructurii publice, ceea ce contribuie la crearea unor condiții mai favorabile pentru tranziția către vehiculele nepoluante, inclusiv în sectorul transporturilor publice. Până la 31 decembrie 2020, Comisia va evalua punerea în aplicare a Directivei 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾ și, dacă va considera necesar, în urma evaluării respective va prezenta o propunere legislativă de modificare a directivei menționate.

⁽⁶⁾ Directiva 2009/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic (JO L 120, 15.5.2009, p. 5).

⁽⁷⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

⁽⁸⁾ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

⁽⁹⁾ Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (JO L 307, 28.10.2014, p. 1).

- (10) Directiva 2009/33/CE completează legislația orizontală a Uniunii în domeniul achizițiilor publice și adaugă criteriile de durabilitate, urmărind prin aceasta să stimuleze piața pentru vehicule de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic. Comisia a realizat o evaluare *ex post* a Directivei 2009/33/CE în 2015 și a concluzionat că acea directivă nu a determinat introducerea pe piață a vehiculelor nepoluante pe teritoriul Uniunii, în special din cauza lacunelor din domeniul său de aplicare și a celor referitoare la achiziționării de vehicule. Evaluarea respectivă a concluzionat că directiva menționată a avut un impact foarte limitat în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a emisiilor de poluanți atmosferici și în ceea ce privește promovarea competitivității industriei.
- (11) Analiza de impact efectuată de Comisie în cadrul revizuirii Directivei 2009/33/CE subliniază avantajele modificării abordării generale în domeniul achizițiilor publice de vehicule nepoluante la nivelul Uniunii. Comparativ cu decizia generală de a internaliza costurile externe în cadrul achizițiilor publice, stabilirea unor ținte minime privind achizițiile publice poate sprijini realizarea obiectivului de a promova și de a stimula introducerea pe piață a vehiculelor nepoluante, fără a omite totodată relevanța luării în considerare a aspectelor de mediu în cadrul tuturor deciziilor privind achizițiile publice. Beneficiile pe care le oferă pe termen mediu și lung cetățenilor și întreprinderilor din Uniune justifică pe deplin această abordare în măsura în care asigură suficientă flexibilitate autorităților contractante și entităților contractante în alegerea tehnologiilor la care recurs.
- (12) Extinderea domeniului de aplicare al Directivei 2009/33/CE pentru a include leasingul, închirierea și cumpărarea cu plata în rate, precum și contractele pentru anumite servicii, asigură includerea tuturor practicilor de achiziții relevante. Sub incidența prezentei directive ar trebui să intre serviciile pentru prestarea cărora se utilizează vehicule care se încadrează în categoria vehiculelor vizate de prezenta directivă și care reprezintă un element major al contractului, cum ar fi serviciile publice de transport rutier, serviciile de transport rutier de persoane cu destinație specială, serviciile de transport ocazional de persoane, precum și anumite servicii de poștă și de coletărie și cele de colectare a deșeurilor. Aceste servicii ar trebui să fie identificate prin intermediul codurilor corespondente din Vocabularul comun privind achizițiile publice enumerate în anexă. Contractele existente nu ar trebui să fie afectate retroactiv de prezenta directivă.
- (13) Principalele părți interesate sunt în favoarea stabilirii unei definiții a vehiculelor nepoluante care să aibă în vedere cerințele de reducere a gazelor cu efect de seră și a emisiilor de poluanți atmosferici generate de vehiculele ușoare. Pentru a se asigura existența unor stimulente adecvate pentru promovarea introducerii pe piață în Uniune a vehiculelor cu emisii scăzute și cu emisii zero, dispozițiile prezentei directive referitoare la achizițiile publice de astfel de vehicule ar trebui fie compatibile cu definiția vehiculelor cu emisii scăzute și cu emisii zero prevăzută în Regulamentul (UE) 2019/631 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁰⁾. Acțiunile desfășurate în temeiul prezentei directive vor contribui la respectarea cerințelor prevăzute de standardele stabilite în Regulamentul (UE) 2019/631. Pentru a îmbunătăți calitatea aerului, performanțele vehiculelor nepoluante ar trebui să fie superioare cerințelor minime stabilite prin valorile-limită în vigoare privind emisiile în condiții reale de conducere (RDE) pentru valorile emisiilor de oxizi de azot (NOx) și de particule ultrafine – număr de particule (PN). Cu excepția vehiculelor cu emisii zero, în prezent există puține alte vehicule ușoare care generează emisii de poluanți atmosferici cu valori de 80 % sau mai mici comparativ cu limitele de emisii în vigoare. Cu toate acestea este de așteptat ca numărul acestor vehicule să crească în următorii ani, mai ales numărul vehiculelor hibride reîncărcabile. O abordare mai ambițioasă în ceea ce privește achizițiile publice poate reprezenta un stimul suplimentar important pe piață.
- (14) Vehiculele grele nepoluante ar trebui să fie definite în funcție de utilizarea combustibililor alternativi, în conformitate cu Directiva 2014/94/UE. În cazul în care vehiculele care fac obiectul unor proceduri de achiziții publice urmează să utilizeze biocombustibili lichizi, combustibili sintetici sau parafinici, autoritățile contractante și entitățile contractante trebuie să garanteze în cadrul procedurilor de achiziții publice, prin prevederi contractuale obligatorii sau prin mijloace cu efect similar, că aceste tipuri de vehicule utilizează numai categoriile de combustibili menționate. Deși este posibil ca aceste categorii de combustibili să conțină adaosuri, cum este cazul, de exemplu, al combustibilului pe bază de etanol pentru motoarele diesel adaptate (ED95), acestea nu ar trebui să fie amestecate cu combustibili fosili.
- (15) Pentru a îmbunătăți calitatea aerului în orașe este extrem de important ca parcul de vehicule rutiere să fie reînnoit cu vehicule nepoluante. De asemenea, principiile economiei circulare impun prelungirea duratei de viață a produselor. Prin urmare, vehiculele care, în urma postechipării, respectă standardele pentru vehicule nepoluante sau pentru vehicule cu emisii zero ar trebui de asemenea să fie luate în considerare la realizarea țăintelor minime privind achizițiile publice.

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) 2019/631 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile de CO₂ pentru autoturismele noi și pentru vehiculele utilitare ușoare noi și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 443/2009 și (UE) nr. 510/2011 (JO L 111, 25.4.2019, p. 13).

- (16) Vehiculele ușoare și vehiculele grele sunt utilizate în scopuri diferite și se găsesc la niveluri diferite de maturitate a pieței și ar fi util ca dispozițiile referitoare la achizițiile publice să recunoască aceste diferențe. Analiza de impact admite că piețele pentru autobuzele urbane cu emisii scăzute și cu emisii zero se caracterizează printr-o maturitate sporită a pieței, însă piețele pentru camioane cu emisii scăzute și cu emisii zero sunt într-un stadiu incipient de dezvoltare a pieței. Având în vedere nivelul scăzut de maturitate al pieței autocarelor cu emisii scăzute și cu emisii zero, rolul relativ limitat al achizițiilor publice pe acest segment al pieței și cerințele de funcționare specifice care le caracterizează, autocarele nu ar trebui să fie incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive. În mod compatibil cu abordarea prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 661/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și în Regulamentul 107 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (UNECE), vehiculele de categoria M₃, care au zone destinate pasagerilor care călătoresc în picioare astfel încât să permită mișcări frecvente ale pasagerilor sunt considerate autobuze, iar vehiculele de categoria M₃, care au zone foarte reduse sau nu au deloc zone destinate pasagerilor care călătoresc în picioare sunt considerate autocare. Având în vedere piața foarte redusă pentru autobuze supraetajate și restricțiile de proiectare din cauza formei lor specifice, este oportun ca, în prima perioadă de referință prevăzută de prezenta directivă, țintele minime privind achizițiile publice de vehicule cu emisii zero din această categorie de vehicule grele să fie mai reduse în statele membre în care autobuzele supraetajate reprezintă o parte semnificativă în cadrul achizițiilor publice.
- (17) Pentru a nu impune sarcini disproporționate autorităților publice și operatorilor, statele membre ar trebui să poată acorda derogări de la cerințele prezentei directive pentru achizițiile publice care au ca obiect anumite vehicule cu caracteristici specifice de funcționare. Printre acestea se află vehiculele blindate, ambulanțele, autovehiculele funerare, vehiculele de categoria M₁ accesibile pentru scaunele cu rotile, macaralele mobile, vehiculele concepute și fabricate în mod special pentru șantiere sau cariere, pentru porturi sau aeroporturi, precum și vehiculele concepute și fabricate în mod special sau adaptate pentru forțele armate, protecția civilă, pompieri și forțele de ordine publică. Astfel de adaptări pot viza instalarea unor echipamente speciale de comunicare sau a luminilor de urgență. Cerințele prevăzute de prezenta directivă nu ar trebui să se aplice vehiculelor concepute și fabricate în mod special pentru executarea anumitor lucrări, care nu sunt adaptate pentru transportul de persoane sau de bunuri. Printre aceste vehicule se află vehiculele de întreținere a drumurilor, cum ar fi plugurile de zăpadă.
- (18) Stabilirea unor ținte minime privind achizițiile publice de vehicule nepoluante care trebuie să fie îndeplinite la nivelul statelor membre în două perioade de referință, până în 2025 și, respectiv, până în 2030, ar trebui să contribuie la siguranța politicilor pentru piețele în care sunt necesare investiții în mobilitatea cu emisii scăzute și cu emisii zero. Țintele minime sprijină crearea de piețe pentru vehiculele nepoluante în întreaga Uniune. Acestea oferă timp pentru adaptarea procedurilor de achiziții publice și transmit un semnal de piață clar. De asemenea, obligația ca jumătate din ținta minimă privind autobuzele care fac obiectul achizițiilor publice în perioadele de referință menționate să fie realizată prin achizițiile publice de autobuze cu emisii zero întărește angajamentul pentru decarbonizarea sectorului transporturilor. Ar trebui menționat faptul că troleibuzele sunt considerate autobuze cu emisii zero, cu condiția să funcționeze exclusiv pe curent electric sau să utilizeze numai un mecanism de propulsare cu emisii zero atunci când nu sunt conectate la rețea, în caz contrar fiind oricum considerate vehicule nepoluante. Analiza de impact arată că statele membre stabilesc din ce în ce mai multe ținte naționale, în funcție de capacitatea lor economică și de gravitatea problemei. Ar trebui stabilite ținte diferite pentru statele membre în conformitate cu capacitatea economică a acestora (produsul intern brut pe cap de locuitor) și expunerea la poluare (densitatea populației din zonele urbane). Analiza de impact teritorial desfășurată în cadrul prezentei directive arată că impactul va fi distribuit uniform între regiunile Uniunii.
- (19) Statele membre ar trebui să dispună de flexibilitatea necesară pentru a-și repartiza eforturile pe teritoriul lor în vederea realizării țăintelor minime, în conformitate cu cadrul lor constituțional și cu obiectivele lor în materie de politică a transporturilor. La repartizarea eforturilor pe teritoriul său, fiecare stat membru poate să ia în considerare diverși factori, cum ar fi diferențele de capacitate economică, calitatea aerului, densitatea populației, caracteristicile sistemelor de transport, politicile privind decarbonizarea sectorului transporturilor și reducerea poluării atmosferice sau orice alte criterii relevante.
- (20) Vehiculele cu emisii zero la țeava de evacuare au o amprentă ecologică cauzată de emisiile generate în cadrul lanțului de aprovizionare cu combustibil, de la extracție la rezervor, precum și din cauza procesului de fabricare a componentelor și a gradului de reciclare posibilă a acestora. Pentru a fi compatibile cu obiectivele în materie de dezvoltare durabilă, bateriile ar trebui să fie fabricate cu respectarea cerințelor minime privind impactul asupra mediului în interiorul și în exteriorul Uniunii, în special în ceea ce privește procesul de extracție a materiilor prime utilizate la fabricarea bateriilor. Promovarea unor tehnologii compatibile cu aceste aspecte, cum ar fi

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 661/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor, a remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate care le sunt destinate (JO L 200, 31.7.2009, p. 1).

promovarea bateriilor durabile și reciclabile, poate contribui, prin intermediul unor inițiative precum Alianța UE pentru baterii și Planul de acțiune al UE pentru baterii și prin revizuirea Directivei 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾, la performanța globală în materie de durabilitate a vehiculelor electrice. Ar trebui avută în vedere luarea în considerare, eventual, a emisiilor de CO₂ legate de ciclul de viață și a emisiilor de CO₂ legate de combustibilul utilizat („de la extracție la ardere”) produse de vehicule în perioada de după 2030, ținând seama, pentru calculul lor în perioada de timp respectivă, de dispozițiile aplicabile din dreptul Uniunii.

- (21) În recomandarea sa din 4 aprilie 2017 către Consiliu și Comisie, în urma anchetei privind măsurarea emisiilor în sectorul autovehiculelor ⁽¹³⁾, Parlamentul European a solicitat statelor membre să promoveze politici de achiziții publice ecologice prin achiziționarea de vehicule cu emisii zero și de vehicule cu emisii deosebit de scăzute de către autoritățile publice pentru propriile lor parcuri de vehicule sau pentru programele publice sau semipublice de co-voiajare și a solicitat eliminarea treptată, până în 2035, a autoturismelor noi care emit CO₂.
- (22) Achizițiile publice de vehicule nepoluante în zonele care au un grad relativ ridicat de poluare atmosferică și fonică poate avea un impact maxim. Autoritățile publice din statele membre sunt încurajate să aibă în vedere îndeosebi aceste domenii pun în vederea realizării țintelor minime privind achizițiile publice la nivel național. Autoritățile publice sunt încurajate și să întreprindă măsuri, cum ar fi punerea la dispoziția autorităților contractante și a entităților contractante a unor resurse financiare suficiente pentru a evita majorarea prețului biletelor pentru consumatori sau diminuarea serviciilor publice de transport sau descurajarea dezvoltării unor mijloace de transport nerutiere nepoluante, precum tramvaiul și metroul, din cauza costurilor pe care le antrenează îndeplinirea țintelor minime privind achizițiile publice prevăzute în prezenta directivă. Rapoartele pe care autoritățile publice trebuie să le prezinte în temeiul prezentei directive ar trebui să prezinte măsurile respective. Autorităților publice ar trebui să li se acorde asistența tehnică corespunzătoare pentru a evita sarcinile disproportionale și pentru a optimiza posibilele rezultate ale prezentei directive.
- (23) Transportul public contribuie doar în mică măsură la emisiile generate de sectorul transporturilor. Pentru a stimula mai mult decarbonizarea sectorului transporturilor, pentru a îmbunătăți calitatea aerului și pentru a menține condiții de concurență echitabile pentru diverși operatori, statele membre pot să impună, respectând dreptul Uniunii, cerințe similare și operatorilor și serviciilor private care nu intră sub incidența prezentei directive, cum sunt firmele de taximetrie, de închirieri de autovehicule și de co-voiajare.
- (24) Calcularea costurilor pe ciclu de viață reprezintă pentru autoritățile contractante și entitățile contractante un instrument important pentru a acoperi costurile energetice și de mediu pe parcursul ciclului de viață al unui vehicul, inclusiv costul emisiilor de gaze cu efect de seră și al altor emisii poluante, pe baza unei metodologii relevante pentru a determina valoarea lor monetară. Având în vedere utilizarea redusă a metodologiei pentru calcularea costurilor operaționale pe durata de viață în conformitate cu Directiva 2009/33/CE și informațiile furnizate de către autoritățile contractante și entitățile contractante cu privire la utilizarea propriilor metodologii adaptate la circumstanțele și nevoile lor specifice, nu ar trebui să existe obligativitatea utilizării unei anumite metodologii, ci autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să aibă posibilitatea de a alege orice metodologie pentru calcularea costurilor pe ciclu de viață, care să le sprijine procesele de achiziții publice, pe baza criteriilor referitoare la oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic descrise la articolul 67 din Directiva 2014/24/UE și la articolul 82 din Directiva 2014/25/UE, luând în considerare rentabilitatea vehiculului pe tot ciclul său de viață, precum și aspectele de mediu și cele sociale.
- (25) Rapoartele referitoare la achizițiile publice transmise în temeiul prezentei directive ar trebui să ofere o imagine de ansamblu clară a pieței, pentru a permite monitorizarea eficientă a punerii în aplicare a directivei. Aceste rapoarte ar trebui să înceapă prin prezentarea de către statele membre a unor informații preliminare Comisiei până la 2 august 2022, și să se continue cu un raport complet referitor la punerea în aplicare a țintelor minime privind achizițiile publice pentru prima dată în 2026 și, ulterior, la fiecare trei ani. Calendarul de prezentare a rapoartelor ar trebui să fie compatibil cu obligațiile de raportare actuale prevăzute de Directivele 2014/24/UE și 2014/25/UE. Pentru a reduce la minimum sarcina administrativă care revine organelor publice și pentru a determina o imagine pertinentă a pieței, ar trebui să fie favorizată raportarea simplificată. Comisia va pune la dispoziție soluții privind înregistrarea și monitorizarea în baza de date electronică zilnică a licitațiilor (*Tenders Electronic Daily – TED*) și va asigura raportarea completă în ceea ce privește vehiculele cu emisii scăzute și cu emisii zero și alte vehicule pe bază de combustibili alternativi în contextul Vocabularului comun privind achizițiile publice al Uniunii. Anumite coduri din Vocabularul comun privind achizițiile publice vor contribui la înregistrarea și monitorizarea în TED.

⁽¹²⁾ Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.9.2006, p. 1).

⁽¹³⁾ JO C 298, 23.8.2018, p. 140.

- (26) Măsuri specifice de sprijin public la nivel național și la nivelul Uniunii pot asigura un sprijin mai important pentru introducerea vehiculelor nepoluante și a infrastructurii aferente acestora. Printre aceste măsuri se numără o utilizare mai extinsă a fondurilor Uniunii în sprijinul reînnoirii parcurilor publice de vehicule și îmbunătățirea schimbului de cunoștințe și corelarea procedurilor de achiziții publice pentru a permite realizarea unor acțiuni la o scară suficient de mare pentru a reduce costurilor și pentru a garanta impactul asupra pieței. Orientările privind ajutorul de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 ⁽¹⁴⁾ prevăd posibilitatea acordării unui sprijin public pentru promovarea dezvoltării infrastructurii necesare pentru distribuirea de combustibili alternativi. Cu toate acestea, în cazul acestui sprijin public va continua să se aplice Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 107 și 108.
- (27) Autoritățile contractante și entitățile contractante pot fi sprijinite prin măsuri specifice în vederea achiziționării de vehicule nepoluante. În conformitate cu actualul cadru financiar multianual (CFM) pentru perioada 2014-2020, Uniunea Europeană dispune deja de o gamă largă de fonduri pentru a sprijini statele membre, autoritățile locale și operatorii interesați în procesul de tranziție către o mobilitate durabilă. O sursă importantă de finanțare a proiectelor de mobilitate urbană o reprezintă, în special, fondurile europene structurale și de investiții. Prin programul de cercetare al Uniunii – Orizont 2020, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁵⁾, se acordă finanțare proiectelor de cercetare și de inovare în ceea ce privește mobilitatea urbană și orașele și comunitățile inteligente, iar prin Mecanismul pentru interconectarea Europei, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾, se acordă asistență pentru instalarea infrastructurii necesare în nodurile urbane. Introducerea unei definiții a noțiunii de vehicule nepoluante și stabilirea prin prezenta directivă a unor ținte minime privind achizițiile publice de astfel de vehicule pot contribui la utilizarea mai bine direcționată a instrumentelor financiare ale Uniunii, inclusiv în cadrul CFM pentru perioada 2021-2027. Aceste măsuri de sprijin vor ajuta la reducerea investiției inițiale considerabile necesară pentru modificarea infrastructurii și vor sprijini decarbonizarea sectorului transporturilor.
- (28) Pentru a contribui la asigurarea exploatarei pe deplin a potențialelor beneficii, Comisia ar trebui să ofere orientări statelor membre cu privire la diferitele fonduri ale Uniunii care ar putea fi utilizate și să faciliteze și să organizeze schimbul de cunoștințe și de bune practici între statele membre pentru a promova achiziționarea, leasingul, închirierea și cumpărarea cu plata în rate de vehicule de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic de către autoritățile contractante și entitățile contractante. Comisia ar trebui, de asemenea, să furnizeze în continuare servicii de consultanță tehnică și financiară autorităților locale și operatorilor prin intermediul unor instrumente precum Platforma europeană de consiliere în materie de investiții, JASPERS și JESSICA. Prin această asistență autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să fie încurajate să își pună în comun resursele în cadrul achizițiilor publice comune de vehicule de transport rutier cu emisii scăzute și eficiente din punct de vedere energetic, în vederea realizării unor economii de scară și pentru a facilita realizarea obiectivelor prezentei directive.
- (29) Pentru un impact maxim al investițiilor, mobilitatea și coordonarea urbană trebuie să fie mai bine coordonate, de exemplu prin utilizarea planurilor de mobilitate urbană durabilă (PMUS). PMUS sunt planuri elaborate în toate domeniile de politică și în cooperare cu diferite niveluri de guvernare, combinând diferitele moduri de transport, siguranța rutieră, livrarea de mărfuri, gestionarea mobilității și sistemele de transport inteligente. PMUS pot avea un rol important în realizarea obiectivelor Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂, a zgomotului și a poluării aerului.
- (30) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili formatul comun și modul de transmitere pentru rapoartele statelor membre. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾.
- (31) Până la 31 decembrie 2027, Comisia ar trebui să evalueze punerea în aplicare a Directivei 2009/33/CE. Această evaluare ar trebui să fie însoțită, după caz, de o propunere legislativă de modificare a directivei respective pentru perioada de după 2030, inclusiv în ceea ce privește stabilirea unor noi ținte ambițioase și extinderea domeniului de aplicare la alte categorii de vehicule, cum ar fi vehiculele de categoria L și utilajele pentru construcții. În cadrul

⁽¹⁴⁾ JO C 200, 28.6.2014, p. 1.

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Programului cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1982/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 104).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 (JO L 348, 20.12.2013, p. 129).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

evaluării sale, Comisia ar trebui, de asemenea, să evalueze, printre altele, posibilitatea de a asigura compatibilitatea prezentei directive cu orice metodologie de calculare a emisiilor de CO₂ pe durata ciclului de viață și a emisiilor de CO₂ asociate emisiilor de la sursa de combustibil la vehicul dezvoltate în contextul standardelor de performanță privind emisiile de CO₂ ale vehiculelor din UE, precum și posibilitatea promovării bateriilor durabile și reciclabile și a utilizării pneurilor celor mai bine clasificate și reșapate.

- (32) Deși țintele minime privind achizițiile publice prevăzute de prezenta directivă nu se aplică instituțiilor Uniunii, este de dorit ca instituțiile Uniunii să ofere un exemplu.
- (33) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume acela de a furniza o stimulare a cererii pentru vehicule nepoluante în susținerea tranziției către o mobilitate cu emisii scăzute, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre acționând în mod unilateral, dar, având în vedere existența unui cadru de politică pe termen lung și din rațiuni de scară, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (34) Potrivit Declarației politice comune a statelor membre și a Comisiei cu privire la documentele explicative din 28 septembrie 2011 ⁽¹⁸⁾, statele membre și-au luat angajamentul de a adăuga, în cazuri justificate, atunci când notifică măsurile de transpunere, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele de transpunere naționale. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (35) Prin urmare, Directiva 2009/33/CE ar trebui modificată în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2009/33/CE

Directiva 2009/33/CE se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Directiva 2009/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante, în sprijinul unei mobilități cu emisii scăzute”.

2. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiectul și obiectivele

Prezenta directivă impune statelor membre să asigure că autoritățile contractante și entitățile contractante țin cont de impactul energetic și de mediu pe durata de viață, inclusiv de consumul energetic, de emisiile de CO₂ și de anumiți poluanți, atunci când achiziționează anumite vehicule de transport rutier, având ca obiective promovarea și stimularea pieței vehiculelor nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic și îmbunătățirea contribuției sectorului transporturilor la politicile Uniunii în domeniul mediului, climei și energiei.”

3. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Derogări

Statele membre pot acorda derogări de la cerințele prevăzute în prezenta directivă pentru vehiculele menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (d) și la articolul 2 alineatul (3) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și la punctele 5.2-5.5 și punctul 5.7 din partea A a anexei I la regulamentul respectiv.

(*) Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind omologarea și supravegherea pieței autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și ale sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2007 și (CE) nr. 595/2009 și de abrogare a Directivei 2007/46/CE (JO L 151, 14.6.2018, p. 1).”

⁽¹⁸⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

4. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică achizițiilor publice prin:
- (a) contracte de cumpărare, leasing, închiriere sau cumpărare cu plata în rate de vehicule de transport rutier atribuite de autorități contractante sau entități contractante în măsura în care acestea intră sub incidența obligației de a aplica procedurile de achiziții publice prevăzute în Directivele 2014/24/UE (*) și 2014/25/UE (**) ale Parlamentului European și ale Consiliului;
 - (b) contracte de servicii publice în sensul definiției din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului (***) având ca obiect prestarea de servicii de transport rutier de pasageri care depășesc un prag care este definit de statele membre fără a se depăși valoarea maximă aplicabilă prevăzută la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul respectiv;
 - (c) contracte de servicii prevăzute în tabelul 1 din anexa la prezenta directivă, în măsura în care autoritățile contractante sau entitățile contractante intră sub incidența obligației de a aplica procedurile de achiziții publice prevăzute în Directivele 2014/24/UE și 2014/25/UE.

Prezenta directivă se aplică numai contractelor pentru care a fost deschisă procedura concurențială de ofertare după 2 august 2021, sau, în cazul în care nu este prevăzută o procedură concurențială de ofertare, situațiilor în care autoritatea contractantă sau entitatea contractantă a început procedura de achiziții publice după data respectivă.

(2) Prezenta directivă nu se aplică:

- (a) vehiculelor menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) și la articolul 2 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (UE) 2018/858;
- (b) vehiculelor de categoria M₃, altele decât vehiculele din clasa I și clasa A, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctele 2 și 3 din Regulamentul (CE) nr. 661/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (****).

(*) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

(**) Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

(***) Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, 3.12.2007, p. 1).

(****) Regulamentul (CE) nr. 661/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor, a remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate care le sunt destinate (JO L 200, 31.7.2009, p. 1).”

5. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. „autorități contractante” înseamnă autorități contractante în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/24/UE și la articolul 3 din Directiva 2014/25/UE;
2. „entități contractante” înseamnă entități contractante în sensul definiției de la articolul 4 din Directiva 2014/25/UE;
3. „vehicul de transport rutier” înseamnă un vehicul de categoria M sau N, în sensul definițiilor de la articolul 4 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2018/858;

4. „vehicul nepoluant” înseamnă:
- (a) un vehicul de categoria M₁, M₂ sau N₁ cu o cantitate maximă de emisii la țeava de evacuare exprimate în CO₂ g/km și cu emisiile de poluanți în condiții reale de conducere sub un procent din limitele de emisii aplicabile, astfel cum se prevede în tabelul 2 din anexă, sau;
 - (b) un vehicul de categoria M₃, N₂ sau N₃ care utilizează combustibili alternativi, definit la articolul 2 punctele 1 și 2 din Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), cu excepția combustibililor produși din stocul alimentar expus unui risc ridicat de schimbare a destinației terenurilor pentru care se observă o extindere semnificativă a suprafeței de producție la terenuri cu stocuri mari de carbon în conformitate cu articolul 26 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului (**). În cazul vehiculelor care utilizează biocombustibili lichizi, combustibili sintetici și parafinici, acești combustibili nu vor fi amestecați cu combustibili fosili convenționali;
5. „vehicul greu cu emisii zero” înseamnă un vehicul nepoluant astfel cum este definit la punctul 4 litera (b) din prezentul articol fără un motor cu ardere internă sau cu un motor cu ardere internă care emite mai puțin de 1 g CO₂/kWh, măsurat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (***) și cu măsurile de punere în aplicare a acestuia, sau care emite mai puțin de 1 g CO₂/km, măsurat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului (****) și cu măsurile de punere în aplicare a acestuia.

(*) Directiva 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi (JO L 307, 28.10.2014, p. 1).

(**) Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

(***) Regulamentul (CE) nr. 595/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 privind omologarea de tip a autovehiculelor și a motoarelor cu privire la emisiile provenite de la vehicule grele (Euro VI) și accesul la informații privind repararea și întreținerea vehiculelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 715/2007 și a Directivei 2007/46/CE și de abrogare a Directivelor 80/1269/CEE, 2005/55/CE și 2005/78/CE (JO L 188, 18.7.2009, p. 1).

(****) Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor (JO L 171, 29.6.2007, p. 1).”

6. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Țintele minime privind achizițiile publice

(1) Statele membre se asigură că achiziționarea de vehicule și servicii, astfel cum se menționează la articolul 3, respectă țintele minime privind achizițiile publice de vehicule ușoare nepoluante prevăzute în tabelul 3 din anexă și cele pentru vehicule grele nepoluante prevăzute în tabelul 4 din anexă. Aceste ținte sunt exprimate ca procente minime de vehicule nepoluante din numărul total de vehicule de transport rutier acoperite de totalul tuturor contractelor menționate la articolul 3, atribuite între 2 august 2021 și 31 decembrie 2025 pentru prima perioadă de referință și între 1 ianuarie 2026 și 31 decembrie 2030, pentru a doua perioadă de referință.

(2) În scopul calculării țăntelor minime privind achizițiile publice, data achiziției publice care trebuie luată în considerare este data finalizării procedurii de achiziții publice, prin atribuirea contractului.

(3) Vehiculele care corespund definiției de vehicul nepoluant în conformitate cu articolul 4 punctul 4 sau de vehicul greu cu emisii zero prevăzute la articolul 4 punctul 5, ca urmare a postechipării, pot fi considerate vehicule nepoluante sau, respectiv, vehicule grele cu emisii zero, în scopul respectării țăntelor minime privind achizițiile publice.

(4) În cazul contractelor menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (a), numărul de vehicule de transport rutier achiziționate, luate în leasing, închiriate sau cumpărate cu plata în rate în cadrul fiecărui contract este luat în considerare pentru evaluarea respectării țăntelor minime privind achizițiile publice.

(5) În cazul contractelor menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c), numărul de vehicule de transport rutier care urmează să fie utilizate pentru furnizarea serviciilor în cadrul fiecărui contract este luat în considerare pentru evaluarea respectării țăntelor minime privind achizițiile publice.

(6) În cazul în care nu se adoptă ținte noi pentru perioada de după 1 ianuarie 2030, se aplică în continuare țintele stabilite pentru a doua perioadă de referință și se calculează în conformitate cu alineatele (1)-(5) pentru următoarele perioade de cinci ani.

(7) Statele membre pot aplica sau autoriza autoritățile lor contractante sau entitățile lor contractante să aplice ținte naționale mai ridicate sau cerințe mai stricte decât cele menționate în anexă.”

7. Articolele 6 și 7 se elimină.

8. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Schimbul de cunoștințe și de bune practici

Comisia facilitează și organizează schimbul de cunoștințe și de bune practici între statele membre privind practicile pentru promovarea achizițiilor publice de vehicule de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic de către autoritățile contractante și entitățile contractante.”

9. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul înființat prin articolul 9 din Directiva 2014/94/UE.

Comitetul respectiv reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, respectiva procedură se încheie fără rezultat atunci când, în termenul pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide în acest sens sau o majoritate simplă dintre membrii comitetului solicită acest lucru.

(* Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

10. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

Raportarea și revizuirea

(1) Până la 2 august 2022, statele membre informează Comisia cu privire la măsurile întreprinse în vederea punerii în aplicare a prezentei directive și cu privire la intențiile statelor membre în ceea ce privește activitățile viitoare de punere în aplicare, inclusiv cu privire la calendarul și posibila repartizare a eforturilor între diferitele niveluri de guvernanță, precum și cu privire la orice alte informații pe care statul membru le consideră relevante.

(2) Până la 18 aprilie 2026 și, ulterior, la fiecare trei ani, statele membre prezintă Comisiei rapoarte privind punerea în aplicare a prezentei directive. Rapoartele respective însoțesc rapoartele prevăzute la articolul 83 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2014/24/UE și la articolul 99 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2014/25/UE și conțin informații cu privire la măsurile întreprinse în vederea punerii în aplicare a prezentei directive, activitățile viitoare de punere în aplicare, precum și orice alte informații pe care statul membru le consideră relevante. Rapoartele menționate includ, de asemenea, numărul și categoriile de vehicule care fac obiectul contractelor menționate la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă, pe baza datelor furnizate de Comisie în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol. Informațiile sunt prezentate pe baza categoriilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2195/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(3) Pentru a sprijini statele membre în îndeplinirea obligațiilor de raportare care le revin, Comisia colectează și publică numărul și categoriile de vehicule care fac obiectul contractelor menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a) și (c) din prezenta directivă prin extragerea datelor relevante din anunțurile de atribuire a contractelor publicate în baza de date electronică zilnică a licitațiilor (*Tenders Electronic Daily* – TED) în conformitate cu Directivele 2014/24/UE și 2014/25/UE.

(4) Până la 18 aprilie 2027 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, în care precizează măsurile luate de statele membre în acest sens, pe baza rapoartelor menționate la alineatul (2).

(5) Până la 31 decembrie 2027, Comisia reexaminează punerea în aplicare a prezentei directive și, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă de modificare pentru perioada de după 2030, inclusiv pentru stabilirea de noi ținte și pentru includerea altor categorii de vehicule, cum ar fi vehiculele cu două sau trei roți.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) de stabilire a formatului rapoartelor menționate la alineatul (2) din prezentul articol și a modalităților de transmitere a acestora.

(*) Regulamentul (CE) nr. 2195/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind Vocabularul comun privind achizițiile publice (CPV) (JO L 340, 16.12.2002, p. 1)."

11. Anexa se înlocuiește cu textul din anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 2 august 2021. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 iunie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

ANEXĂ

„ANEXĂ

INFORMAȚII PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE A ȚINTELOR MINIME PRIVIND ACHIZIȚIILE PUBLICE DE VEHICULELE DE TRANSPORT RUTIER NEPOLUANTE ÎN SPRIJINUL MOBILITĂȚII CU EMISII SCĂZUTE ÎN STATELE MEMBRE

Tabelul 1: Coduri ale Vocabularului comun privind achizițiile publice (Common Procurement Vocabulary – CPV) pentru serviciile menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (c)

Cod CPV	Descriere
60112000-6	Servicii de transport public rutier
60130000-8	Servicii de transport rutier specializat de pasageri
60140000-1	Transport de pasageri ocazional
90511000-2	Servicii de colectare a gunoiului menajer
60160000-7	Transport rutier de poștă
60161000-4	Servicii de transport de colete
64121100-1	Servicii de livrare a poștei
64121200-2	Servicii de livrare a coletelor

Tabelul 2: Praguri de emisii pentru vehiculele ușoare nepoluante

Categoriile de vehicule	Până la 31 decembrie 2025		De la 1 ianuarie 2026	
	CO ₂ g/km	Emisiile de poluanți atmosferici generate în condiții reale de conducere (RDE) ⁽¹⁾ ca procent din limitele de emisie ⁽²⁾	CO ₂ g/km	Emisiile de poluanți atmosferici generate în condiții reale de conducere ⁽¹⁾ ca procent din limitele de emisie ⁽²⁾
M ₁	50	80 %	0	nu se aplică
M ₂	50	80 %	0	nu se aplică
N ₁	50	80 %	0	nu se aplică

⁽¹⁾ Valorile maxime declarate în condiții reale de conducere (RDE) ale emisiilor de particule ultrafine (număr de particule) în #/km și de oxizi de azot (NO_x) în mg/km, menționate la punctul 48.2 din Certificatul de conformitate, astfel cum sunt descrise în anexa IX la Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*), pentru călătoriile complete și urbane în condiții RDE.

⁽²⁾ Limitele de emisii aplicabile stabilite la anexa I la Regulamentul (CE) nr. 715/2007 sau actele sale subsecvente.

(*) Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru) (JO L 263, 9.10.2007, p. 1).

Tabelul 3: Țintele minime privind achizițiile publice referitoare la ponderea vehiculelor ușoare nepoluante în conformitate cu tabelul 2 din totalul numărului de vehicule ușoare care fac obiectul contractelor menționate la articolul 3 la nivel de stat membru

Statul membru	De la 2 august 2021 până la 31 decembrie 2025	De la 1 ianuarie 2026 până la 31 decembrie 2030
Luxemburg	38,5 %	38,5 %
Suedia	38,5 %	38,5 %
Danemarca	37,4 %	37,4 %
Finlanda	38,5 %	38,5 %
Germania	38,5 %	38,5 %
Franța	37,4 %	37,4 %
Regatul Unit	38,5 %	38,5 %
Țările de Jos	38,5 %	38,5 %
Austria	38,5 %	38,5 %
Belgia	38,5 %	38,5 %
Italia	38,5 %	38,5 %
Irlanda	38,5 %	38,5 %
Spania	36,3 %	36,3 %
Cipru	31,9 %	31,9 %
Malta	38,5 %	38,5 %
Portugalia	29,7 %	29,7 %
Grecia	25,3 %	25,3 %
Slovenia	22 %	22 %
Cehia	29,7 %	29,7 %
Estonia	23,1 %	23,1 %
Slovacia	22 %	22 %
Lituania	20,9 %	20,9 %
Polonia	22 %	22 %
Croația	18,7 %	18,7 %
Ungaria	23,1 %	23,1 %
Letonia	22 %	22 %
România	18,7 %	18,7 %
Bulgaria	17,6 %	17,6 %

Tabelul 4: Țintele minime privind achizițiile publice referitoare la ponderea vehiculelor grele nepoluante din totalul numărului de vehicule grele care fac obiectul contractelor menționate la articolul 3 la nivel de stat membru (*)

Statul membru	Camioane (categoria de vehicule N ₂ și N ₃)		Autobuze (categoria de vehicule M ₃) (*)	
	De la 2 august 2021 până la 31 decembrie 2025	De la 1 ianuarie 2026 până la 31 decembrie 2030	De la 2 august 2021 până la 31 decembrie 2025	De la 1 ianuarie 2026 până la 31 decembrie 2030
Luxemburg	10 %	15 %	45 %	65 %
Suedia	10 %	15 %	45 %	65 %
Danemarca	10 %	15 %	45 %	65 %
Finlanda	9 %	15 %	41 %	59 %
Germania	10 %	15 %	45 %	65 %
Franța	10 %	15 %	43 %	61 %
Regatul Unit	10 %	15 %	45 %	65 %
Țările de Jos	10 %	15 %	45 %	65 %
Austria	10 %	15 %	45 %	65 %
Belgia	10 %	15 %	45 %	65 %
Italia	10 %	15 %	45 %	65 %
Irlanda	10 %	15 %	45 %	65 %
Spania	10 %	14 %	45 %	65 %
Cipru	10 %	13 %	45 %	65 %
Malta	10 %	15 %	45 %	65 %
Portugalia	8 %	12 %	35 %	51 %
Grecia	8 %	10 %	33 %	47 %
Slovenia	7 %	9 %	28 %	40 %
Cehia	9 %	11 %	41 %	60 %
Estonia	7 %	9 %	31 %	43 %
Slovacia	8 %	9 %	34 %	48 %
Lituania	8 %	9 %	42 %	60 %
Polonia	7 %	9 %	32 %	46 %
Croația	6 %	7 %	27 %	38 %
Ungaria	8 %	9 %	37 %	53 %
Letonia	8 %	9 %	35 %	50 %

Statul membru	Camioane (categoria de vehicule N ₂ și N ₃)		Autobuze (categoria de vehicule M ₃) (*)	
	De la 2 august 2021 până la 31 decembrie 2025	De la 1 ianuarie 2026 până la 31 decembrie 2030	De la 2 august 2021 până la 31 decembrie 2025	De la 1 ianuarie 2026 până la 31 decembrie 2030
România	6 %	7 %	24 %	33 %
Bulgaria	7 %	8 %	34 %	48 %

(*) Jumătate din ținta minimă pentru ponderea de autobuze nepoluante trebuie să fie îndeplinită prin achiziționarea de autobuze cu emisii zero, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 5. Această cerință este redusă la un sfert din ținta minimă pentru prima perioadă de referință dacă peste 80 % din autobuzele acoperite de totalul tuturor contractelor menționate la articolul 3, atribuite în perioada respectivă într-un stat membru, sunt autobuze supraetajate.”

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INSTITUȚIONALE

Declarație comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei

Parlamentul European, Consiliul și Comisia observă că procesul de stabilire a sediului Autorității Europene a Muncii nu era încheiat la momentul adoptării regulamentului său de instituire ⁽¹⁾.

Reamintind angajamentul privind o cooperare sinceră și transparentă și reamintind prevederile tratatelor, cele trei instituții recunosc valoarea schimbului de informații începând cu etapele inițiale ale procesului de alegere a sediului Autorității Europene a Muncii.

Un astfel de schimb timpuriu de informații le-ar permite celor trei instituții să își exercite mai ușor drepturile, în conformitate cu tratatele, prin procedurile aferente.

Parlamentul European și Consiliul iau notă de intenția Comisiei de a lua toate măsurile corespunzătoare pentru ca regulamentul de instituire să prevadă o dispoziție privind stabilirea sediului Autorității Europene a Muncii și să se asigure că aceasta funcționează în mod autonom, în concordanță cu regulamentul respectiv.

⁽¹⁾ JOL 186, 11.7.2019, p. 21.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO